

Europeiska unionens officiella tidning

L 255

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

28 augusti 2014

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention 1
- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron 18
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 av den 6 augusti 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet 59

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 906/2014**av den 11 mars 2014****om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.2 och 20.3, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 1306/2013 ska interventionsåtgärder avseende jordbruksmarknaderna finansieras av unionen på de villkor som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket. De utgifter för offentlig intervention som finansieras av unionen fastställs genom den årliga bokföring som utarbetas av de utbetalande organen.
- (2) Utgifterna för offentlig intervention kan variera avsevärt. Det bör därför för varje typ av transaktion fastställas vilka utgifter som berättigar till unionsfinansiering och på vilka villkor. För det ändamålet bör det fastställas villkor för stödberättigandet, och vilka beräkningsmodeller som bör användas. Det bör dessutom fastställas om utgifterna bör bokföras på grundval av de poster som de utbetalande organen faktiskt registrerar eller på grundval av schablonbelopp som kommissionen fastställer.
- (3) För att de medlemsstater som har en annan valuta än euron ska kunna konsolidera sina utgifter och kostnader i nationell valuta och i euro på ett harmoniserat sätt bör det fastställas regler för hur offentlig lagring bör redovisas i deras bokföring och vilken växelkurs som bör användas.
- (4) Värderingen av transaktioner för offentlig lagring påverkas också av vilken typ av transaktion det rör sig om och av tillämplig sektorslagstiftning inom jordbruket. Det bör därför fastställas en allmän regel om att värdet av uppköp och försäljning bör vara lika med summan av de in- och utbetalningar som gjorts eller som ska göras för materiella transaktioner, och närmare anges vilka särskilda regler eller särskilda fall som ska beaktas.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning ersätter relevanta bestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 ⁽¹⁾, vilken har upphört att gälla genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs villkor och regler för hur Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) ska finansiera interventionsåtgärder i form av offentlig lagring.

Artikel 2

Interventionsåtgärder i form av offentlig lagring

Interventionsåtgärder i form av offentlig lagring kan bestå av uppköp, lagring, transport och lageröverföringar samt försäljning och annan avyttring av jordbruksprodukter på de villkor som anges i sektorslagstiftningen inom jordbruket och i denna förordning.

Artikel 3

Finansiering av interventionsåtgärder inom ramen för offentlig lagring

1. I samband med transaktioner för offentlig lagring enligt artikel 2 ska EGFJ finansiera följande interventionsutgifter, under förutsättning att motsvarande utgifter inte på annat sätt har fastställts enligt tillämplig sektorslagstiftning inom jordbruket:

- a) Finansieringskostnaderna för de medel som medlemsstaterna avsätter för att köpa upp produkter, enligt beräkningsmodellerna i bilaga I.
- b) Utgifter för materiella transaktioner till följd av uppköp, försäljning eller annan typ av överföring av produkterna (inlagring, lagring och utlagring av produkter i offentliga lager) enligt bilaga II, på grundval av schablonbelopp som är enhetliga för hela unionen och som beräknas enligt modellerna i bilaga III.
- c) Utgifter för materiella transaktioner som inte nödvändigtvis är knutna till uppköp, försäljning eller annan typ av överföring av produkterna, på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp enligt de bestämmelser som kommissionen har fastställt inom ramen för sektorslagstiftningen inom jordbruket för dessa produkter och i bilaga IV.
- d) Utgifter för transport på och utanför medlemsstatens territorium och utgifter för export, på grundval av schablonbelopp och icke-schablonbelopp, vilka ska godkännas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 229.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽³⁾.
- e) Nedskrivningen av de lagrade produkterna, enligt beräkningsmodellerna i bilaga V.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och bokföring av transaktioner för offentlig lagring som görs av medlemsstaternas utbetalande organ (EUT L 171, 23.6.2006, s. 35).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (se sidan 18 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

- f) Skillnaderna (vinster och förluster) mellan det bokförda värdet och avyttringspriset för produkterna eller de skillnader som beror på andra faktorer.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de regler och särskilda avgörande händelser som anges i bilagorna till denna förordning eller i jordbrukslagstiftningen, ska de utgifter som avses i punkt 1 b och c i denna artikel och som beräknas på grundval av fasta belopp i euro och de utgifter eller intäkter som betalas i nationell valuta inom ramen för denna förordning, när det gäller de medlemsstater som har en annan valuta än euron, räknas om till nationell valuta eller till euro på grundval av den senaste växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före det räkenskapsår under vilket transaktionerna har förts in i det utbetalande organets räkenskaper.

Vid tillämpningen av denna förordning avses med räkenskapsår den period som avses i artikel 3.3 a i delegerad förordning (EU) nr 907/2014.

Artikel 4

Värdering av transaktioner för offentlig lagring

1. Värdet av uppköp och försäljningar ska vara lika med summan av de ut- och inbetalningar som gjorts eller ska göras för materiella transaktioner, om inte annat anges i denna artikel eller om inte annat följer av

- a) bilaga VI när det gäller svinn,
- b) bilaga VII när det gäller kvalitetsförsämrade eller förstörda produkter,
- c) bilaga VIII när det gäller inlagrade produkter som inte har godkänts för övertagande.

2. Uppköpsvärdet på de inlagrade produktkvantiteterna ska fastställas på grundval av interventionspriset med beaktande av de höjningar, pristillägg, avdrag, procentsatser och koefficienter som är tillämpliga på interventionspriset vid tidpunkten för uppköp av produkten i enlighet med de kriterier som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket.

I de fall och situationer som avses i bilaga VI och bilaga VII.2 a och c ska höjningar, pristillägg, avdrag, procentsatser och koefficienter emellertid inte beaktas.

Värdet av produkter som har försämrats eller förstörts, antingen på grund av naturkatastrofer eller alltför lång lagring såsom avses i punkt 2 i bilaga VII till den här förordningen, ska fastställas genom en av kommissionen antagen genomförandeakt. Den akten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 229.2 i förordning (EU) nr 1308/2013.

3. Utan att det påverkar bilaga V ska värdet för de produkter som ställs till förfogande och finansieras via Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt vara det interventionspris som gäller den 1 oktober varje år. För de medlemsstater som har en annan valuta än euron, ska bokföringsvärdet för interventionsprodukterna räknas om till nationell valuta med den växlingskurs som gäller den 1 oktober det året.

Om interventionsprodukter transporteras från en medlemsstat till en annan ska den levererande medlemsstaten bokföra den levererade produkten till ett värde av noll, och destinationsmedlemsstaten ska bokföra produkten som intäkt under uttagsmånaden, till det pris som fastställs enligt första stycket.

4. De kostnader som betalats eller tagits ut i enlighet med EU-lagstiftningen för de materiella transaktioner som avses i artikel 3.1 c i samband med uppköpet av produkterna, ska bokföras som utgifter eller intäkter avseende tekniska kostnader, åtskilda från uppköpspriset.

5. I de räkenskaper som avses i artikel 3.3 a i delegerad förordning (EU) nr 907/2014 ska de produktkvantiteter som finns i lager vid räkenskapsårets slut och som ska föras över till det påföljande året värderas till sitt genomsnittliga bokföringsvärde (bokfört värde), vilket fastställs i månadsbokslutet för räkenskapsårets sista månad.

6. Kvantiteter i lager, som visar sig inte uppfylla de för lagring fastställda villkoren, ska vid utlagring bokföras som försäljning till uppköpspriset.

Om villkoren för tillämpning av bilaga VI led b är uppfyllda vid tidpunkten för det fysiska uttaget av en produkt ska kommissionen på förhand rådfrågas om uttaget av varan.

7. Om ett konto visar ett kreditsaldo ska detta dras av från utgifterna för innevarande räkenskapsår.

8. Om schablonbeloppen, betalningsvillkoren, räntesatserna eller andra beräkningsfaktorer ändras efter den första dagen i månaden ska de nya faktorerna gälla från och med påföljande månads materiella transaktioner.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

BERÄKNING AV RÄNTESATSER FÖR ÅTERBETALNING AV FINANSIERINGSKOSTNADER

(Artikel 3.1 a)

I. RÄNTESATSER

1. För beräkningen av de finansieringskostnader som EGFJ ska stå för i samband med de medel som medlemsstaterna avsätter för uppköp av interventionsprodukter ska kommissionen i enlighet med artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 i början av varje räkenskapsår fastställa en räntesats som är enhetlig för hela unionen. Den enhetliga räntesatsen ska motsvara genomsnittet av tremånaders och tolv månaders Euribor under den referensperiod på sex månader som ska fastställas av kommissionen med en viktning av dessa med en tredjedel respektive två tredjedelar.
2. För att fastställa vilken räntesats som ska gälla för ett visst räkenskapsår ska medlemsstaterna, på kommissionens begäran, informera kommissionen om den genomsnittliga räntesats som de faktiskt har tillämpat under referensperioden enligt punkt 1 före utgången av den tidsfrist som anges i begäran. För att överlämna informationen i fråga ska medlemsstaterna använda det formulär som kommissionen ställer till medlemsstaternas förfogande.

Om en medlemsstat inte meddelar någon räntesats med hjälp av det formulär och före utgången av den tidsfrist som avses i första stycket, ska medlemsstaten anses ha tillämpat en räntesats på 0 %.

För medlemsstater som meddelar att de inte hade några räntekostnader, eftersom de inte hade några jordbruksprodukter i offentlig lagring under referensperioden, ska kommissionen fastställa den räntesatsen på grundval av de genomsnittliga referensräntesatserna under den referensperiod som avses i första stycket i denna punkt plus en procentpunkt. Referensräntesatserna ska vara följande:

- a) För medlemsstaterna i euroområdet: tremånaders Euribor (euro interbank borrowing offered rate).
- b) För medlemsstater som har en annan valuta än euron: den tremånaders IBOR (interbank borrowing offered rate) som är tillämplig i varje enskild medlemsstat.

Om det inte finns referensräntesatser eller Euriborräntesatser enligt a för hela referensperioden ska de satser som finns tillgängliga under denna referensperiod användas.

3. För var och en av de berörda medlemsstaterna ska den räntesats som fastställs i enlighet med b jämföras med den enhetliga räntesats som fastställs i enlighet med a. För de enskilda medlemsstaterna ska den tillämpliga räntan vara den lägre av de två räntesatserna.

De räntesatser som fastställas genom en genomförandeförordning på grundval av artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 för varje räkenskapsår ska avrundas till en decimal.

II. BERÄKNING AV FINANSIERINGSKOSTNADERNA

1. Beräkningen av finansieringskostnaderna ska delas upp efter de giltighetsperioder för räntesatserna som kommissionen fastställer i enlighet med del I.
2. De finansieringskostnader som avses i artikel 3.1 a ska beräknas genom att medlemsstatens räntesats tillämpas på det genomsnittliga värdet per ton av den inköpta interventionsprodukten, och därefter multipliceras denna summa med det genomsnittliga lagret under räkenskapsåret.

Genomsnittligt värde per ton produkt ska beräknas genom att det sammanlagda värdet av de produkter som finns i lager på räkenskapsårets första dag och de produkter som köpts upp under räkenskapsåret divideras med summan av den kvantitet produkter som finns i lager på räkenskapsårets första dag och den kvantitet produkter som köpts upp under räkenskapsåret.

Det genomsnittliga lagret under räkenskapsåret ska beräknas genom att summan av lagerbehållningen vid varje månads början och lagerbehållningen vid varje månads slut divideras med ett tal som är dubbelt så stort som antalet månader i räkenskapsåret.

3. Om en nedskrivningskoefficient har fastställts för en produkt i enlighet med bilaga V.1 ska värdet av de produkter som köpts upp under räkenskapsåret beräknas genom att det nedskrivningsbelopp som följer av nämnda koefficient dras av från uppköpspriset.
4. Om det fastställs ytterligare en nedskrivning för en produkt enligt bilaga V.3 andra stycket ska beräkningen av det genomsnittliga lagret göras innan de nedskrivningar som beaktas vid beräkningen av det genomsnittliga värdet träder i kraft.
5. Om det i reglerna för den gemensamma marknadsordningen föreskrivs att en produkt som köps upp av det utbetalande organet först kan betalas efter en minimifrist på en månad efter dagen för övertagandet, ska det beräknade genomsnittliga lagret minskas i bokföringen med den kvantitet som framkommer vid följande beräkning:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

där

Q = de kvantiteter som köpts upp under räkenskapsåret

N = antalet månader i minimifristen för betalning

Vid denna beräkning ska den minimifrist som anges i reglerna gälla som betalningsfrist. En månad ska anses bestå av 30 dagar. Varje period av en månad på mer än 15 dagar ska betraktas som en hel månad och varje period av en månad på 15 dagar eller färre ska inte tas med i beräkningen.

Om, efter den nedskrivning som avses i första stycket, beräkningen av det genomsnittliga lagret vid räkenskapsårets slut ger ett negativt resultat ska detta negativa saldo ingå i det genomsnittliga lager som beräknas för det påföljande räkenskapsåret.

III. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER SOM DE UTBETALANDE ORGANEN ANSVARAR FÖR

1. Om reglerna för den gemensamma marknadsordningen eller meddelandet om anbudsinfordran, vad gäller de utbetalande organens försäljning av produkter, ger köparen av dessa produkter en frist för hämtning av produkterna efter det att betalning skett, och denna frist är längre än 30 dagar ska de utbetalande organen i bokföringen minska de finansieringskostnader som beräknas enligt del II med det belopp som framkommer vid följande beräkning:

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

där

V = belopp som betalas av köparen,

J = antal dagar från det att betalningen mottagits tills produkten hämtats, minus 30 dagar,

i = den räntesats som gäller för räkenskapsåret.

2. Om den faktiska fristen mellan köparens avhämtning av produkten och betalningen är längre än 30 dagar, vad gäller de utbetalande organens försäljning av jordbruksprodukter enligt särskilda unionsförfordningar, ska de utbetalande organen i bokföringen höja de finansieringskostnader som beräknas enligt del II med det belopp som framkommer vid följande beräkning:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

där

M = belopp som köparen ska betala,

D = antal dagar från det att produkten hämtats tills betalningen av produkten mottagits, minus 30 dagar,

i = den räntesats som gäller för räkenskapsåret.

3. De finansieringskostnader som anges i punkterna 1 och 2 ska vid varje räkenskapsårs slut bokföras för det antal dagar som ingår i räkenskapsåret fram till denna tidpunkt och den resterande delen ska bokföras under det nya räkenskapsåret.

BILAGA II

MATERIELLA TRANSAKTIONER SOM OMFATTAS AV SCHABLONBELOPP

(Artikel 3.1 b)

Spannmål och ris**I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS OCH INLAGRING**

- a) Förflyttning av spannmål från transportmedel till lagringsutrymmet (silo eller lagerrum) – första överföringen.
- b) Vägning.
- c) Provtagning/analys/kvalitetsbestämning.

II. LAGRING

- a) Hyra av lokaler till avtalspris.
- b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
- c) Åtgärder för bekämpning av skadedjur för att bevara de lagrade produkternas ursprungliga kvalitet (om inte inbegripna under a).
- d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).
- e) Eventuell ventilation (om inte inbegripen under a).

III. UTLAGRING

- a) Vägning av spannmål.
- b) Provtagning/analys (om detta ska belasta interventionsorganet).
- c) Fysiskt uttag och lastning av spannmål på det första transportmedlet.

Nötkött**I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS, URBENING OCH INLAGRING (URBENAT KÖTT)**

- a) Kvalitetskontroll av kött med ben.
- b) Vägning av kött med ben.
- c) Hantering.
- d) Avtalskostnader för urbening, inklusive
 - i) inledande nedkylning,
 - ii) transport från interventionslagringsplatsen till styckningslokaler (om inte säljaren levererar varan till styckningslokalerna),
 - iii) urbening, renskärning, vägning, paketering och snabb nedfrysning,
 - iv) tillfällig lagring av utskurna delar, lastning, transport och återföring till interventionslagringsplatsens kylhus,

v) kostnader för förpackningsmaterial: polyetenpåsar, kartonger, bomullsväv (stockinettes),

vi) värde för ben, fettdeklar och andra rester som lämnats kvar i styckningslokalerna (intäkter som ska dras från kostnaderna).

II. LAGRING

- a) Hyra av lokaler till avtalspris.
- b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
- c) Temperaturkontroll (om inte inbegripen under a).
- d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).

III. UTLAGRING

- a) Vägning.
- b) Kvalitetskontroll (om denna ska belasta interventionsorganet).
- c) Förflyttning av kött från kylhus till lagrets lastbrygga.

Smör

I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS OCH INLAGRING

- a) Förflyttning av smör från transportmedel till lagringsutrymme vid ankomst till lager.
- b) Vägning och identifiering av kollin.
- c) Provtagning/kvalitetskontroll.
- d) Placering i kylhus och nedfrysning.
- e) Annan provtagning/kvalitetskontroll vid provperiodens slut.

II. LAGRING

- a) Hyra av lokaler till avtalspris.
- b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
- c) Temperaturkontroll (om inte inbegripen under a).
- d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).

III. UTLAGRING

- a) Vägning och identifiering av kollin.
- b) Förflyttning av smör från kylrum till lagrets lastbrygga om transportmedlet är en container, eller lastning vid lagrets brygga om transportmedlet är en lastbil eller järnvägsvagn.

IV. SÄRSKILD ETIKETTERING ELLER MÄRKNING

Om obligatoriskt enligt en unionsförordning om avyttring av produkter.

Skummjölkspulver

I. GODKÄNNANDE AV LEVERANS OCH INLAGRING

- a) Förflyttning av skummjölkspulver från transportmedel till lagerrum vid ankomst till lager.
- b) Vägning.
- c) Provtagning/kvalitetskontroll.
- d) Kontroll av märkning och förpackning.

II. LAGRING

- a) Hyra av lokaler till avtalspris.
- b) Försäkringskostnader (om inte inbegripna under a).
- c) Temperaturkontroll (om inte inbegripen under a).
- d) Årlig inventering (om inte inbegripen under a).

III. UTLAGRING

- a) Vägning.
- b) Provtagning/kontroll av varan (om detta ska belasta interventionsorganet).
- c) Förflyttning av skummjölkspulver till lagrets lastbrygga och lastning, med undantag för stuvning, på transportmedel om detta är en lastbil eller järnvägsvagn. Förflyttning av skummjölkspulver till lagrets lastbrygga om annat transportmedel används, t.ex. container.

IV. SÄRSKILD ETIKETTERING ELLER MÄRKNING

Om obligatoriskt enligt en unionsförordning om avyttring av produkter.

BILAGA III

SCHABLONBELOPP FÖR UNIONEN

(Artikel 3.1 b)

I. GÄLLANDE SCHABLONBELOPP

1. De enhetliga schablonbelopp som ska gälla för hela unionen ska fastställas per produkt på grundval av de lägsta faktiska kostnader som noterats under en referensperiod som börjar den 1 oktober år n och slutar den 30 april året efter.
2. Med *kostnader som noterats* avses de faktiska kostnaderna för materiella transaktioner enligt bilaga II som har ägt rum under referensperioden, antingen på grundval av enskilda fakturor för dessa transaktioner eller på grundval av ett kontrakt som undertecknats för dem. Om en viss produkt finns i lager under referensperioden, men det varken har gjorts någon in- eller utlagring, kan även de hänvisningar till kostnader som anges i lagringskontrakten för den produkten användas.

Kostnaderna för godkännande och inlagring (I) och för utlagring (III) ska deklarerats per ton produkter som ingår i varje enskild åtgärd (a, b, c, ...) enligt definitionen i bilaga II. Kostnaderna för lagring (II) ska deklarerats på månadsbas för varje ton som lagras för var och en av de enskilda åtgärderna (a, b, c, ...) enligt definitionen i bilaga II.

3. Medlemsstaterna ska senast den 10 maj meddela kommissionen de kostnader som avses i punkt 2 som uppstått under referensperioden för transaktioner enligt bilaga II. Schablonbeloppen enligt punkt 1 ska fastställas i euro på grundval av det viktade medelvärde av de faktiska kostnader som noterats under referensperioden i minst fyra medlemsstater som har de lägsta faktiska kostnaderna för en given materiell transaktion, om dessa svarar för minst 33 % av den totala genomsnittliga lagrade kvantiteten av den aktuella produkten under referensperioden. Om så inte är fallet ska kostnaderna för andra medlemsstater räknas med i viktningförfarandet till dess att 33 % av den lagrade kvantiteten har uppnåtts.
4. Om en given produkt finns i offentliga lager i färre än fyra medlemsstater, ska schablonbeloppen för denna produkt fastställas på grundval av de faktiska kostnader som noterats i de berörda medlemsstaterna. Det slutliga schablonbeloppet får emellertid inte avvika med mer än 2 % från det belopp som har fastställts för det föregående året.
5. Om de faktiska kostnaderna för en lagrad produkt som en medlemsstat anmäler, och som ingår i den beräkning som avses i punkterna 3 och 4, uppgår till mer än det dubbla aritmetiska medelvärdet av de faktiska kostnader som anmälts av de övriga medlemsstaterna, ska dessa kostnader sättas ned till det aktuella medelvärdet.
6. De kostnader som tas med i den beräkning som avses punkterna 3 och 4 ska viktas i förhållande till de lagrade kvantiteterna i de medlemsstater som ingår i beräkningen.
7. För medlemsstater som inte ingår i euroområdet ska de kostnader som dessa anmäler omräknas till euro på grundval av den genomsnittliga växelkursen för deras valuta under referensperioden enligt punkt 1.

II. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

1. Schablonbeloppen för utlagring kan höjas med ett belopp som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013, under förutsättning att medlemsstaten lämnar in en förklaring om att medlemsstaten under hela räkenskapsåret och för hela lagret av en produkt kommer att avstå från att tillämpa toleransnivån enligt artikel 4.2 i förordning (EU) nr 907/2014, och om att medlemsstaten garanterar kvantiteten.

Förklaringen ska ställas till kommissionen och vara den tillhanda före mottagandet av den första månatliga utgiftsdeklarationen för det berörda räkenskapsåret eller, om produkten i fråga inte finns i interventionslager vid räkenskapsårets början, senast månaden efter den första inlagringen av denna produkt i interventionslager.

Den höjning som avses i första stycket ska beräknas genom att referenströskelvärdet för produkten enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 multipliceras med toleransnivån för produkten enligt bilaga IV till förordning (EU) nr 907/2014.

2. För alla lagrade produkter, med undantag av nötkött, ska de schablonbelopp som fastställts för kostnader för inlagring och utlagring minskas med följande koefficienter om det inte sker någon fysisk förflyttning av de berörda kvantiteterna.

Produkt	Inlagring	Utlagring
Spannmål	36,50 %	22,80 %
Ris	17,50 %	20,30 %
Smör	25,90 %	22,20 %
Skummjölkspulver	21,00 %	35,10 %

3. Kommissionen får behålla de schablonbelopp som tidigare fastställts för en produkt om det inte har skett någon offentlig lagring eller om det inte kommer att ske någon offentlig lagring under det innevarande räkenskapsåret.

*BILAGA IV***SÄRSKILDA FAKTORER SOM SKA BEAKTAS NÄR DET GÄLLER KOSTNADER OCH INTÄKTER AVSEENDE NÖTKÖTT**
(Artikel 3.1 c)

Vid tillämpningen av bilaga VI och bilaga VII.2 a och c ska för urbenat nötkött ett baspris användas som motsvarar referenströskelvärdet enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013, multiplicerat med koefficienten 1,47.

BILAGA V

NEDSKRIVNING AV PRODUKTER I LAGER

(Artikel 3.1 e)

1. Om det beräknade försäljningspriset för en viss produkt som finns i offentligt interventionslager är lägre än uppköpspriset ska en nedskrivningsprocentsats, kallad *koefficient k* tillämpas vid uppköpstillfället. Den ska fastställas för varje produkt vid varje räkenskapsårs början i enlighet med artikel 20.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.
2. Nedskrivningsprocentsatsen får inte vara större än skillnaden mellan uppköpspriset och det beräknade avyttringspriset för den berörda produkten.
3. Kommissionen får begränsa nedskrivningen vid uppköpstillfället till en del av den procentsats som beräknas enligt punkt 2. Denna del får inte vara mindre än 70 % av den nedskrivning som beslutats enligt punkt 1.

I sådana fall ska kommissionen göra ytterligare en nedskrivning vid varje räkenskapsårs slut enligt modellen i punkt 5.

4. I de nedskrivningsfall som avses i punkt 3 andra stycket ska kommissionen fastställa det totala nedskrivningsbeloppet för varje produkt och medlemsstat före ingången av nästa räkenskapsår.

För att göra detta ska de beräknade försäljningspriserna för produkterna i lager jämföras med det uppskattade bokförda värdet per produkt och medlemsstat. Skillnaderna mellan de uppskattade bokförda värdena och de beräknade försäljningspriserna multiplicerade med de uppskattade kvantiteterna i lager vid räkenskapsårets slut ger det totala nedskrivningsbeloppet för varje berörd produkt och medlemsstat.

5. Uppskattningen av kvantiteterna i offentliga lager och de bokförda värdena per produkt och medlemsstat ska skickas av medlemsstaterna till kommissionen i form av ett meddelande, som ska sändas senast den 7 september år $n+1$, och som ska innehålla uppgifter om de produkter som finns i lager per den 30 september samma år och om följande:

- Uppköpta kvantiteter under perioden från den 1 oktober år n till den 31 oktober år $n+1$.
- Kvantiteter som finns i lager per den 31 augusti år $n+1$.
- Värdet i euro av de produkter som finns i lager per den 31 augusti år $n+1$.
- Uppskattade kvantiteter i lager per den 30 september år $n+1$.
- Uppskattade kvantiteter som köpts upp under perioden 1 september–30 september år $n+1$.
- Uppskattat värde i euro av de kvantiteter som köpts upp under perioden 1 september–30 september år $n+1$.

6. De värden i nationell valuta som meddelas av de medlemsstater som inte har euron som valuta ska med avseende på nedskrivningsberäkningen vid ett räkenskapsårs slut omräknas till euro med de kurser som gäller vid den tidpunkt då det totala nedskrivningsbeloppet vid det räkenskapsårets slut beräknas.

7. Kommissionen ska meddela de totala nedskrivningsbeloppen för varje produkt till varje berörd medlemsstat så att de kan ta med dem i de sista månatliga utgiftsdeklarationerna till EGFJ för räkenskapsåret i fråga.

BILAGA VI

VÄRDERING AV SVINN

(Artikel 4.1 a)

Värdet av svinn ska beräknas på följande sätt om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna i bilaga IV:

- a) Om toleransnivåerna enligt artikel 4.2 i delegerad förordning (EU) nr 907/2014 för lagring eller bearbetning av produkter överskrids eller om kvantiteter saknas på grund av stöld eller andra identifierbara orsaker, ska värdet av svinn beräknas genom att dessa kvantiteter multipliceras med det referenströskelvärde enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 som gällde för standardkvaliteten för varje produkt den första dagen i det räkenskapsår under vilket toleransnivåerna överskrids eller under vilket det fastställs att kvantiteter saknas, ökat med 5 %.
- b) Om det genomsnittliga marknadspriset för standardkvaliteten i den medlemsstat där lagringen sker den dag då svinn konstateras är högre än 105 % av basreferenströskelvärdet enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013, ska de avtalsslutande parterna till interventionsorganet återbetala det av medlemsstaten noterade marknadspriset, ökat med 5 %.

Medlemsstaterna ska fastställa det genomsnittliga marknadspriset på grundval av informationen i de meddelanden som den regelbundet lämnar till kommissionen.

Skillnaderna mellan de belopp som inkasseras till följd av tillämpningen av marknadspriset och de belopp som EGFJ bokför med tillämpning av referenströskeln enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska vid räkenskapsårets slut krediteras EGFJ tillsammans med de övriga kreditposterna.

- c) Om inget särskilt värde har fastställts i unionslagstiftningen, ska värdet av svinn som konstateras efter överföring eller transport av produkter från en interventionslagringsplats eller en lagringsplats som utsetts av det utbetalande organet, till en annan plats, fastställas enligt led a.

BILAGA VII

VÄRDERING AV FÖRSÄMRADE ELLER FÖRSTÖRDA KVANTITETER

(Artikel 4.1 b)

1. Om inte annat föreskrivs i EU-lagstiftningen, ska en produkt betraktas som försämrad om den inte längre uppfyller de kvalitetskrav som gällde vid uppköpet.
2. Värdet av produkter som försämrats eller förstörts ska beräknas på grundval av orsakens natur enligt följande:
 - a) När det gäller olyckor ska, om inte annat föreskrivs i de särskilda bestämmelserna i bilaga IV, värdet för produkterna beräknas genom att de aktuella kvantiteterna multipliceras med det basreferenströskelvärde enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1308/2013 för standardkvaliteten som gällde den första dagen i det löpande räkenskapsåret, minus 5 %.
 - b) När det gäller naturkatastrofer ska värdet för de påverkade kvantiteterna fastställas genom en särskild av kommissionen antagen genomförandeakt som ska antas i enlighet med artikel 4.2 tredje stycket.
 - c) När det gäller dåliga lagringsförhållanden, i synnerhet felaktiga lagringsmetoder, ska värdet för produkten bokföras enligt punkterna a och b i bilaga VI.
 - d) När det gäller för lång lagringstid ska produktens bokföringsmässiga värde bestämmas på grundval av försäljningspriset vid försäljningstillfället genom en särskild av kommissionen antagen genomförandeakt som ska antas i enlighet med artikel 4.2 tredje stycket.

Beslutet om försäljning ska fattas utan dröjsmål enligt gällande sektorslagstiftning inom jordbruket för den aktuella produkten. Intäkter från försäljningen ska bokföras för den månad då produkten togs ut ur lager.

BILAGA VIII

BOKFÖRINGSREGLER FÖR PRODUKTER SOM LAGRATS IN MEN SOM INTE GODKÄNNES FÖR ÖVERTAGANDE

(Artikel 4.1 c)

1. Om inte annat föreskrivs i särskilda bestämmelser i unionsrätten ska redan bokförda kostnader för inlagring, utlagring, lagring och finansiering för var och en av de underkända kvantiteterna dras av och bokföras separat enligt följande:
 - a) Kostnader för inlagring och utlagring som ska dras av ska beräknas genom att de underkända kvantiteterna multipliceras med de gällande schablonbeloppen för uttagsmånaden.
 - b) Kostnader för lagring som ska dras av ska beräknas genom att de underkända kvantiteterna multipliceras med det antal månader som förflutit mellan inlagring och utlagring och med det gällande schablonbeloppet för uttagsmånaden.
 - c) Finansieringskostnader som ska dras av ska beräknas genom att de underkända kvantiteterna multipliceras med det antal månader som förflutit mellan inlagring och utlagring efter avdrag för det antal månader som utgör den betalningsfrist som tillämpas vid inlagringen, med den för uttagsmånaden gällande finansieringsräntesatsen dividerad med tolv och med det genomsnittliga bokförda värdet av de lager som överförts vid början av räkenskapsåret eller det genomsnittliga bokförda värdet av lagren under den första deklarationsmånaden om inget genomsnittligt bokfört värde för överförda lager finns att tillgå.
 2. De kostnader som anges i punkt 1 ska bokföras under materiella transaktioner för uttagsmånaden.
-

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 907/2014**av den 11 mars 2014****om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 8.1, 40, 46.1, 46.2, 46.3, 46.4, 53.3, 57.1, 66.3, 79.2, 106.5, 106.6 och 120, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 1306/2013 innehåller grundläggande bestämmelser om bland annat godkännande av utbetalande organ och samordningsorgan, de utbetalande organens skyldigheter i fråga om offentlig intervention, den ekonomiska förvaltningen och avslutande av räkenskaper, säkerheter samt användningen av euron. För att den nya rättsliga ramen ska fungera smidigt bör vissa bestämmelser antas för att komplettera bestämmelserna i förordning (EU) nr 1306/2013 på de berörda områdena. De nya bestämmelserna bör ersätta bestämmelserna i kommissionens förordningar (EG) nr 883/2006 ⁽²⁾, (EG) nr 884/2006 ⁽³⁾, (EG) nr 885/2006 ⁽⁴⁾, (EG) nr 1913/2006 ⁽⁵⁾, (EU) nr 1106/2010 ⁽⁶⁾ och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 ⁽⁷⁾, som alla bygger på rådsförordningar som redan ersatts av förordning (EU) nr 1306/2013. Förordningarna (EG) nr 883/2006, (EG) nr 884/2006, (EG) nr 885/2006, (EG) nr 1913/2006, (EU) nr 1106/2010 och genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 bör upphöra att gälla.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1306/2013 bör utbetalande organ godkännas av medlemsstaterna endast om de uppfyller vissa minimikriterier som fastställs på unionsnivå. Dessa kriterier bör omfatta fyra grundläggande områden, nämligen interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning. Medlemsstaterna bör ha rätt att fastställa ytterligare krav för godkännande, så att de kan ta hänsyn till ett utbetalande organs eventuella särdrag. Vidare bör närmare bestämmelser fastställas om godkännande av sådana samordningsorgan som avses i artikel 7.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.
- (3) Offentliga interventionsåtgärder får finansieras enbart när utgifterna har betalats av utbetalande organ som utsetts av medlemsstaterna och som har vissa skyldigheter i samband med offentlig intervention. Uppgifter som förvaltning och kontroll av interventionsåtgärder får, med undantag för utbetalning av stöd, delegeras enligt artikel 7.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1306/2013. Uppgifterna bör också kunna utföras av flera utbetalande organ.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 883/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller utbetalningsställets räkenskaper, utgiftsdeklarationer och inkomstdeklarationer samt villkoren för ersättning för utgifter inom ramen för EGFJ och Ejflu (EUT L 171, 23.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och bokföring av transaktioner för offentlig lagring som görs av medlemsstaternas utbetalande organ (EUT L 171, 23.6.2006, s. 35).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller godkännande av utbetalningsställen och andra organ och avslutande av räkenskaperna för EGFJ och Ejflu (EUT L 171, 23.6.2006, s. 90).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1913/2006 av den 20 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för det agromonetära systemet för euron inom jordbrukssektorn och om ändring av vissa förordningar (EUT L 365, 21.12.2006, s. 52).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1106/2010 av den 30 november 2010 om upprättande av en förteckning på åtgärder som ska undantas från tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 485/2008 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EUT L 315, 1.12.2010, s. 16).

⁽⁷⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 av den 28 mars 2012 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter (EUT L 92, 30.3.2012, s. 4).

Det bör också föreskrivas att vissa offentliga lagringsåtgärder, på det utbetalande organets ansvar, får överlåtas till utomstående offentliga eller privata organ. Det är därför lämpligt att fastställa vilket övergripande ansvar de utbetalande organen har på detta område, att närmare ange deras skyldigheter och att fastställa på vilka villkor och enligt vilka regler förvaltningen av vissa offentliga lagringsåtgärder får överlåtas till utomstående offentliga eller privata organ. I sistnämnda fall bör det också fastställas att de berörda organen måste verka inom ramen för kontrakt som bygger på de skyldigheter och allmänna principer som bör fastställas.

- (4) När det gäller Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) omfattar unionens jordbrukslagstiftning frister för medlemsstaternas utbetalningar till stödmottagarna, vilka måste följas av medlemsstaterna. Utbetalningar som görs efter fristen ska betraktas som ej berättigade till unionsfinansiering och kan därför inte ersättas av kommissionen, i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) nr 1306/2013. En analys av medlemsstaternas försenade utbetalningar av stöd visar att ett antal betalningsförseningar beror på att medlemsstaterna utfört ytterligare kontroller på grund av tvistiga anspråk, överklaganden eller andra nationella rättsliga förfaranden. I enlighet med proportionalitetsprincipen bör man fastställa ett fast utgiftstak inom vilket inga avdrag på de månatliga utbetalningarna görs i dessa fall. Om denna marginal överskrids bör det, för att de finansiella verkningarna ska stå i proportion till förseningen, fastställas att kommissionen proportionellt får sätta ner unionsfinansieringen i förhållande till förseningens varaktighet. Utbetalning av stöd före det första möjliga betalningsdatum som fastställs i unionens jordbrukslagstiftning kan inte motiveras av samma skäl som utbetalningar efter sista möjliga betalningsdatum. Därför bör inga bestämmelser om proportionella avdrag fastställas för denna typ av tidiga utbetalningar. Undantag bör dock göras när unionens jordbrukslagstiftning tillåter utbetalning av förskott upp till ett visst maxbelopp.
- (5) Kommissionen verkställer månadsbetalningar eller periodiska utbetalningar till medlemsstaterna på grundval av de utgiftsdeklarationer som de inkommer med. Kommissionen bör dock beakta inkomster som inkasserats av de utbetalande organen, för unionens budget. Därför bör det fastställas villkor för avräkningen av vissa typer av utgifter och inkomster som verkställs inom ramen EGFJ och Ejflu.
- (6) Om unionens budget inte har antagits vid budgetårets början ska, enligt artikel 16.2 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, betalningarna göras månadsvis per kapitel för upp till en tolfedel av de anslag som beviljats för kapitlet i fråga för det föregående budgetåret. För att de tillgängliga anslagen ska fördelas rättvist mellan medlemsstaterna bör det föreskrivas att månadsbetalningarna inom ramen för EGFJ och de mellanliggande betalningarna inom ramen för Ejflu i detta fall ska beviljas upp till en procentsats av de utgiftsdeklarationer som översänts av varje medlemsstat och att belopp som under en viss månad inte betalats ut omfördelas genom kommissionens beslut om efterföljande månatliga eller mellanliggande betalningar.
- (7) De tillämpliga växelkurserna bör fastställas beroende av om det har fastställts en avgörande händelse i sektorslagstiftningen inom jordbruket. För att undvika att de medlemsstater som inte har antagit euron tillämpar olika växelkurser vid bokföring i en annan valuta än euro dels av inkomna inkomster eller stöd som utbetalats till stödmottagare, dels av de utgiftsdeklarationer som upprättas av de utbetalande organen, bör det fastställas att de berörda medlemsstaterna i sina utgiftsdeklarationer till EGFJ ska använda samma växelkurs som användes vid uppbörden av inkomsterna och vid utbetalningarna till stödmottagarna. För att förenkla de administrativa formaliteterna i samband med återvinning av flera utbetalningar, bör en enhetlig växelkurs fastställas för bokföringen av dessa återvunna belopp.
- (8) Det behövs bestämmelser om kriterier och metoder för hur korrigeringar ska göras, för att kommissionen ska kunna kontrollera hur medlemsstaterna fullgör sin skyldighet att skydda unionens ekonomiska intressen och på ett verkningfullt sätt kunna tillämpa det förfarande för kontroll av överensstämmelsen som fastställs i artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013. Det behövs närmare definitioner av de olika korrigeringar som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 och principer för hur omständigheterna i de olika fallen ska vägas in när man fastställer korrigeringarna. Det behövs även närmare bestämmelser om hur de medel som medlemsstaterna återkrävt från mottagarna ska krediteras fonderna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (9) Förordning (EU) nr 1306/2013 innehåller bestämmelser om granskningen av affärshandlingarna från de enheter som tar emot eller gör utbetalningar som direkt eller indirekt avser systemet för finansiering genom EGFJ för att fastställa att de transaktioner som direkt eller indirekt ingår i systemet för finansiering genom EGFJ faktiskt har genomförts, och genomförts på ett riktigt sätt. Den förordningen bör inte tillämpas på sådana åtgärder vars natur gör att det inte är lämpligt att göra efterhandskontroller genom granskning av affärshandlingar, samt åtgärder som rör betalningar som antingen görs per område eller inte har någon koppling till affärshandlingar som kan granskas.
- (10) Många bestämmelser i unionens jordbruksförordningar kräver att det ställs en säkerhet för att garantera betalningen av ett utestående belopp, om en skyldighet inte uppfylls. Erfarenheten har dock visat att detta krav i praktiken tolkas på vitt skilda sätt. För att undvika ojämlika konkurrensvillkor bör villkoren för detta krav anges.
- (11) Kostnaderna för att ställa en säkerhet kan, både för den som ställer säkerheten och för den behöriga myndigheten, stå i orimlig proportion till det belopp vars betalning säkerheten garanterar om beloppet ligger under en viss gräns. De behöriga myndigheterna bör därför ha rätt att avstå från att kräva säkerhet för betalningen av ett belopp som ligger under denna gräns. Den behöriga myndigheten bör vidare ha rätt att avstå från att kräva säkerhet om egenskaperna hos den som ska fullgöra skyldigheten gör att detta är onödigt.
- (12) Den behöriga myndigheten bör ha rätt att vägra godta en säkerhet om den anser att säkerheten är otillräcklig.
- (13) Förordning (EU) nr 1306/2013 skärper bestämmelserna om krav på säkerhet för att garantera betalning om en given skyldighet inte fullgörs. Denna samlade övergripande rättsliga ram bör kompletteras med enhetliga bestämmelser om force majeure samt om förverkande eller frisläppande av säkerheter. Kommissionens förordning (EG) nr 376/2008 ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 ⁽²⁾ innehåller bestämmelser om frisläppande och förverkande av säkerheter när det gäller import- och exportlicenser samt exportbidrag. De nya bestämmelserna i den här förordningen bör tillämpas även på dessa områden. För tydlighetens och rättssäkerhetens skull bör motsvarande bestämmelser i förordningarna (EG) nr 376/2008 och (EG) nr 612/2009 utgå.
- (14) I förordning (EU) nr 282/2012 gjordes en skillnad mellan primära, sekundära och underordnade krav, medan man i ett begränsat antal kommissionsförordningar enbart hänvisar till primära krav. Om ett krav inte uppfylls förverkas hela eller delar av den säkerhet som ställts med hjälp av komplicerade beräkningar som lett till förvirring. Med full hänsyn till proportionalitetsprincipen är det möjligt att införa ett enklare sätt att beräkna förverkande i faktiska situationer då en skyldighet inte fullgjorts, inte fullgjorts i tid eller då bevis för fullgörandet inte lämnats in inom utsatt tid.
- (15) Många bestämmelser i unionens jordbrukslagstiftning föreskriver att den ställda säkerheten ska förverkas om en skyldighet för vilken säkerhet ställts inte fullgörs, utan att det görs någon skillnad mellan vilken typ av underlåtelse det rör sig om. Av rättviseskäl bör konsekvenserna vara olika beroende på vilken typ av skyldighet som inte fullgjorts. I synnerhet bör det fastställas att endast en del av säkerheten förverkas i specifika fall.
- (16) Det bör inte göras någon skillnad mellan de olika konsekvenserna av att inte fullgöra en skyldighet på grundval av om förskottsbetalning har mottagits eller inte. Det bör därför finnas särskilda bestämmelser för säkerheter som ställs för förskott.
- (17) Det är nödvändigt att på grundval av kriterierna i artikel 106.5 i förordning (EU) nr 1306/2013 fastställa vilka avgörande händelser för växelkursen som ska gälla för de olika situationer som förekommer inom ramen för sektorslagstiftningen inom jordbruket, dock utan att detta påverkar tillämpningen av eventuella definitioner eller undantag i lagstiftningen för de olika sektorerna.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 376/2008 av den 23 april 2008 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelicenser för jordbruksprodukter (EUT L 114, 26.4.2008, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 av den 7 juli 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EUT L 186, 17.7.2009, s. 1).

- (18) För samtliga priser och belopp som ska fastställas i handeln med tredjeland utgör godtagandet av tulldeklarationen den lämpligaste avgörande händelse för att det ekonomiska syftet ska kunna uppnås. Detta gäller även för exportbidrag och för fastställandet av införselspriset för frukt och grönsaker som förs in i unionen, vilket ligger till grund för klassificeringen av produkterna i den gemensamma tulltaxan. Det är därför lämpligt att fastställa att godtagandet är den avgörande händelsen.
- (19) När det gäller produktionsstöd är den avgörande händelsen för växelkursen oftast kopplad till genomförandet av vissa formaliteter. För att reglerna ska kunna harmoniseras bör det föreskrivas att den avgörande händelsen, i de fall då det krävs en destination, är den dag då det intygas att produkterna anlänt till destinationen, och i övriga fall, det faktum att det utbetalande organet godkänner ansökan om utbetalning av stödet.
- (20) När det gäller stöd som beviljas utifrån vilka produktkvantiteter som saluförts eller utifrån de kvantiteter som ska användas för ett särskilt ändamål får stöd endast beviljas om det finns en handling i vilken det intygas att produkterna används på ett adekvat sätt. I samband med att den berörda aktören tar över produkterna har de behöriga myndigheterna tillfälle att göra de nödvändiga kontrollerna av aktörens bokföring och se till att alla ärenden handläggs på samma sätt. Den avgörande händelsen för växelkursen bör därför fastställas i förhållande till produktövertagandet.
- (21) För övriga stöd som beviljas inom jordbrukssektorn gäller en mångfald olika villkor. Gemensamt är att alla stöd beviljas på grundval av en ansökan och inom de tidsfrister som fastställs i lagstiftningen. Den avgörande händelsen för växelkursen bör därför i detta fall fastställas till sista ansökningsdagen.
- (22) När det gäller stöden och bidragen inom vinsektorn bör den avgörande händelsen för växelkursen, beroende på situationen, vara kopplad till den dag då vinärets inleds, till slutförandet av vissa åtgärder eller till ett särskilt datum. Det bör därför fastställas en avgörande händelse för var och en av dessa situationer.
- (23) De situationer som bör beaktas för fastställandet av den avgörande händelsen kan skilja sig mycket från en sektor till en annan. Den avgörande händelsen bör därför fastställas med hänsyn till hur de olika situationer och åtgärder som omfattas av dessa jordbrukssektorer ser ut, särskilt vad gäller stödet inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter, skolfruktprogrammet, sockersektorn, säljfrämjande åtgärder, vissa åtgärder inom sektorn för frukt och grönsaker.
- (24) De belopp som avser struktur- eller miljöåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽¹⁾ och de belopp som godkänts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽²⁾, för vilka utbetalningen görs inom ramen för landsbygdsutvecklingsprogram som godkänts enligt förordning (EU) nr 1305/2013, bör fastställas avseende ett regleringsår eller ett kalenderår. Det ekonomiska målet är således uppnått om den avgörande händelsen för växelkursen har fastställts för det aktuella året. På grundval av detta bör den avgörande händelsen fastställas till den 1 januari det år då beslutet om beviljande av stöd fattas.
- (25) När det gäller förskott och säkerheter bör de belopp som ska betalas ut, eller för vilka säkerheten ska ställas, fastställas i euro i enlighet med sektorslagstiftningen inom jordbruket. Den växelkurs som ska tillämpas för sådana belopp bör fastställas så nära den dag då förskottet betalas eller den dag då säkerheten ställs som möjligt. För den händelse säkerheterna utnyttjas bör beloppen också kunna täcka alla de risker som de omfattar. Den avgörande händelsen för växelkursen bör i dessa fall fastställas utifrån den dag då förskottsbeloppet fastställs, den dag då säkerheten ställs eller den dag då förskotts- eller säkerhetsbeloppet betalas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

- (26) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ⁽¹⁾ ska kommissionen automatiskt återta budgetåtaganden som gjorts för ett landsbygdsutvecklingsprogram under programperioden 2007–2013 men som inte utnyttjats vid slutet av det andra året efter det att budgetåtagandet gjordes. Förordning (EU) nr 1306/2013 har ändrat regeln genom att föreskriva automatiskt återtagande vid slutet av det tredje året efter det att budgetåtagandet gjordes. För konsekvensens skull behövs övergångsbestämmelser för landsbygdsutvecklingsprogram avseende programperioden 2007–2013 så att de fortsätter omfattas av bestämmelsen om N+2. På samma sätt bör mellanliggande betalningar till landsbygdsutvecklingsprogram för programperioden 2007–2013 fortsätta omfattas av kravet på att det totalbelopp för bidrag från Ejflu som tilldelats varje åtgärd för hela den ifrågavarande programperioden respekteras. För att säkerställa kontinuiteten i förvaltningen av dessa program bör övergångsbestämmelserna tillämpas från den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

UTBETALANDE ORGAN OCH ANDRA ORGAN

Artikel 1

Villkor för godkännande av utbetalande organ

1. Utbetalande organ med ansvar för att förvalta och kontrollera utgifter enligt artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska i förhållande till de utbetalningar de gör och de uppgifter som de lämnar och sparar lämna tillräckliga garantier för att
 - a) ansökningarnas stödberättigande och, inom ramen för landsbygdsutveckling, förfarandet för tilldelning av stöd samt förenligheten med unionens bestämmelser kontrolleras innan betalning beviljas,
 - b) utbetalningarna redovisas exakt och fullständigt i räkenskaperna,
 - c) de kontroller som föreskrivs i unionslagstiftningen genomförs,
 - d) nödvändiga handlingar lämnas in inom den tid och i den form som föreskrivs i unionens bestämmelser,
 - e) handlingarna hålls tillgängliga och bevaras på ett sådant sätt att deras fullständighet, giltighet och läsbarhet garanteras över tiden, även när det gäller handlingar i elektronisk form enligt unionens bestämmelser.
2. Medlemsstaterna ska som utbetalande organ godkänna myndigheter eller organ som uppfyller villkoren i punkt 1. För att godkännas ska ett utbetalande organ vidare ha en administrativ organisation och ett system för intern kontroll som uppfyller kriterierna i bilaga I (nedan kallade *kriterier för godkännande*) när det gäller
 - a) interna förhållanden,
 - b) kontroller,
 - c) information och kommunikation, och
 - d) övervakning.

Medlemsstaterna får fastställa ytterligare kriterier för godkännande med hänsyn till de utbetalande organens storlek, uppgifter och andra särdrag.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik (EUT L 209, 11.8.2005, s. 1).

Artikel 2

Villkor för godkännande av samordningsorgan

1. Om mer än ett utbetalande organ godkänts ska den berörda medlemsstaten med tillämpning av artikel 7.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 fatta ett formellt beslut på ministernivå om att godkänna samordningsorganet efter att den försäkrat sig om att organets administrativa rutiner i tillräcklig utsträckning garanterar att organet klarar att utföra de uppgifter som avses i den artikeln.
2. För att godkännas ska samordningsorganet ha rutiner som säkerställer att
 - a) deklARATIONER till kommissionen bygger på uppgifter från vederbörligen godkända källor,
 - b) deklARATIONER till kommissionen är vederbörligen godkända innan de överlämnas,
 - c) det finns en fungerande verifikationskedja för den information som överlämnas till kommissionen, och
 - d) den information som tas emot eller överförs registreras och lagras på säkert sätt, i pappersformat eller elektroniskt format.

Artikel 3

De utbetalande organens skyldigheter i fråga om offentlig intervention

1. De utbetalande organ som avses i artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska svara för förvaltning och kontroll av transaktioner kopplade till interventionsåtgärder i form av sådan offentlig lagring som de ansvarar för, i enlighet med de villkor som anges i bilaga II till den här förordningen, särskilt de procentsatser för lägsta kontrollfrekvens som fastställs i den bilagan, samt i tillämpliga fall i enlighet med sektorslagstiftningen inom jordbruket.

De utbetalande organen får delegera sina befogenheter i detta avseende till interventionsorgan som uppfyller de villkor som anges i bilaga I.1.C till den här förordningen eller agera via andra utbetalande organ.

2. De utbetalande organen eller interventionsorganen får, utan att det påverkar deras övergripande ansvar när det gäller offentlig lagring, vidta följande åtgärder:
 - a) Överlåta förvaltningen av vissa offentliga lagringsåtgärder till fysiska eller juridiska personer som svarar för interventionslagringen av jordbruksprodukter (nedan kallade *lagerhållare*).
 - b) Ge fysiska eller juridiska personer i uppdrag att utföra vissa specifika uppgifter som föreskrivs i sektorslagstiftningen inom jordbruket.

Om de utbetalande organen överlåter förvaltningen till de lagerhållare som avses i led a i första stycket, ska förvaltningen utföras enligt lagringskontrakt och i enlighet med de skyldigheter och allmänna principer som anges i bilaga III.

3. De utbetalande organens skyldigheter i fråga om offentlig lagring är bland annat följande:
 - a) Att föra lagerbokföring och affärsbokföring för varje produkt som omfattas av en interventionsåtgärd i form av offentlig lagring på grundval av de transaktioner som de gör från och med den 1 oktober ett år till och med den 30 september det påföljande året, nedan kallat *räkenskapsår*.
 - b) Att föra en aktuell förteckning över de lagerhållare med vilka de har ingått kontrakt om offentlig lagring. Förteckningen ska innehålla uppgifter om exakt lagringsplats, lagrens kapacitet, antal lagerbyggnader, kylrum och silor samt ritningar och scheman över lagren.

- c) Att till kommissionens förfogande ställa de standardkontrakt som används för offentlig lagring och de regler som antagits för övertagande, lagring och uttag av produkter ur lagerhållarnas lager samt de regler som gäller för lagerhållarens ansvar.
- d) Att föra en central elektronisk lagerbokföring som omfattar alla lagringsplatser, alla produkter och alla de olika produkternas kvantiteter och kvaliteter och som för var och en anger vikt (vid behov netto- och bruttovikt) eller volym.
- e) Att göra alla transaktioner i samband med lagring, förvaring, transport eller överföring av interventionsprodukter enligt bestämmelser på unions- och nationell nivå, utan att det ansvar som vilar på köparna, på andra utbetalande organ som ingriper i samband med en transaktion eller på personer som har bemyndigats för detta påverkas.
- f) Att under hela året kontrollera interventionsprodukterna på lagringsplatserna, vid olika tillfällen och utan föravisering. En kontroll får aviseras i förväg med kortast möjliga varsel såvitt det kan ske utan att syftet med kontrollen äventyras, dock inte mer än 24 timmar i förväg, utom i väl motiverade fall.
- g) Att på de villkor som anges i artikel 4 göra en årlig inventering.

Om det i en medlemsstat är flera utbetalande organ som ansvarar för bokföringen av offentlig lagring avseende en eller flera produkter, ska den lagerbokföring och den affärsbokföring som avses i leden a och d konsolideras av medlemsstaten innan uppgifterna skickas till kommissionen.

4. De utbetalande organen ska vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa följande:

- a) Att produkter som är föremål för unionens interventionsåtgärder förvaras på rätt sätt genom att kontrollera de lagrade produkternas kvalitet minst en gång om året.
- b) Att interventionslagren är fullständiga.

5. De utbetalande organen ska utan dröjsmål informera kommissionen om

- a) fall där en förlängning av lagringsperioden av en produkt skulle kunna leda till att produktens kvalitet försämras,
- b) kvantitativa förluster eller kvalitetsförsämringar till följd av naturkatastrofer.

I de situationer som avses i leden a och b i första stycket ska kommissionen anta lämpliga beslut enligt följande:

- a) När det gäller de situationer som avses i första stycket a ska beslut fattas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 229.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽¹⁾.
- b) När det gäller de situationer som avses i första stycket b ska beslut fattas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 116.3 i förordning (EU) nr 1306/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

6. De utbetalande organen ska stå för de ekonomiska konsekvenserna av att en produkt som omfattas av unionens interventionsåtgärder har lagrats på ett bristfälligt sätt, särskilt då lagringsmetoderna inte har varit anpassade efter produkten. De utbetalande organens ekonomiska ansvar ska gälla utan att det påverkar eventuella krav som ställs på lagerhållarna om dessa inte fullgör sina åtaganden eller skyldigheter.

7. Det utbetalande organet ska, antingen på elektronisk väg eller i det utbetalande organets lokaler, ge kommissionens tjänstemän och personer som har fått bemyndigande av kommissionen ständig tillgång till bokföringen av offentlig lagring och till alla handlingar, kontrakt och filer som upprättats eller tagits emot i samband med interventionsåtgärder.

Artikel 4

Inventering

1. De utbetalande organen ska varje räkenskapsår göra en inventering av alla produkter som har varit föremål för unionens intervention.

De ska jämföra resultaten av denna inventering med bokföringsunderlaget. Eventuella skillnader i kvantitet eller kvalitet som konstateras vid kontroll ska redovisas i enlighet med de bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 46.6 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska det svinn som följer av normal lagring omfattas av de toleransnivåer som fastställs i bilaga IV och vara lika med skillnaden mellan det teoretiska lager som framgår av lagerbokföringen och det faktiska lager som fastställts på grundval av den inventering som föreskrivs i punkt 1, eller det lager som återstår enligt bokföringen när det faktiska lagret i en lagerlokal har uttömts.

KAPITEL II

EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 5

Bristande efterlevnad av sista möjliga betalningsdatum

1. När det gäller Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) ska utgifter som betalas ut efter sista möjliga betalningsdatum ge rätt till unionsfinansiering på de villkor som anges i punkterna 2–6 i den här artikeln, enligt de undantag som avses i artikel 40 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 och i enlighet med proportionalitetsprincipen.

2. Om de försenade utbetalningarna motsvarar högst 5 % av de utbetalningar som gjorts på utsatt tid ska inget avdrag göras på de månatliga utbetalningarna.

Om de försenade utbetalningarna ligger över gränsen på 5 %, ska alla ytterligare utbetalningar som gjorts med en försening leda till följande avdrag:

- a) Utbetalningar som verkställts under den första månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 10 %.
- b) Utbetalningar som verkställts under den andra månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 25 %.
- c) Utbetalningar som verkställts under den tredje månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 45 %.
- d) Utbetalningar som verkställts under den fjärde månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 70 %.

- e) Utbetalningar som verkställts senare än den fjärde månaden efter den månad då betalningsfristen löpte ut ska minskas med 100 %.

3. Genom undantag från punkt 2 ska följande villkor gälla då direktstödet omfattas av det tak som avses i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾:

- a) Om den marginal som avses i punkt 2 första stycket inte har utnyttjats fullt ut för utbetalningar som gjorts senast den 15 oktober år N, och om den del som återstår av marginalen överstiger 2 %, ska återstoden sänkas till 2 %.
- b) Under budgetår N+1 ska sådant direktstöd som utbetalas efter betalningsfristen, utom stöd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 ⁽³⁾, för kalenderår N-1 eller tidigare, endast berättiga till EGF-finansiering om det sammanlagda beloppet för direktstödet inom budgetår N+1 inte överstiger taket i bilaga III i förordning (EU) nr 1307/2013 för kalenderår N, i enlighet med artikel 7 i den förordningen, vid behov korrigerat med den justering som föreskrivs i artikel 26 i förordning (EU) nr 1306/2013.
- c) Utgifter som överstiger de gränser som avses i leden a eller b ska minskas med 100 %.

Beloppet för de återbetalningar som avses i artikel 26.5 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska inte beaktas vid kontrollen av att villkoren i första stycket b är uppfyllda.

4. Om särskilda omständigheter rörande förvaltningen har uppstått för vissa åtgärder eller om medlemsstaterna kan påvisa goda skäl, ska kommissionen tillämpa andra tidsfrister än de som anges i punkterna 2 och 3 och/eller lägre procentsatser eller procentsatsen noll.

Första stycket ska emellertid inte gälla för utgifter som överstiger den gräns som avses i punkt 3 b.

5. Kontrollen av att betalningsfristerna iakttas vid månatliga utbetalningar ska utföras två gånger per budgetår

- a) för utbetalningar som görs till och med den 31 juli,
- b) för utbetalningar som görs till och med den 15 oktober.

De budgetöverskridanden som eventuellt förekommer under månaderna augusti, september och oktober ska beaktas i det beslut om avslutande av räkenskaper som avses i artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013.

6. Avdrag enligt denna artikel ska göras utan att det påverkar tillämpningen av senare beslut om kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre europeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

*Artikel 6***Bristande efterlevnad av första möjliga betalningsdatum**

När det gäller Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och de fall då medlemsstaterna får betala ut förskott upp till en viss gräns före det första möjliga betalningsdatum som föreskrivs i sektorslagstiftningen inom jordbruket, ska utbetalda utgifter som överskrider denna gräns betraktas som utgifter som uppkommit före första möjliga betalningsdatum. Men i enlighet med de undantag som avses i artikel 40 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de vara berättigade till unionsfinansiering efter avdrag på 10 %.

*Artikel 7***Utbetalande organs kompensation**

1. Genom det beslut om månadsbetalningar som kommissionen ska anta enligt artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska kommissionen betala ut återstoden för de utgifter som varje enskild medlemsstat deklarerat, med avdrag för de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål och som av medlemsstaten förts upp i samma utgiftsdeklaration. Denna kompensation ska betraktas som uppbörd av motsvarande inkomster.

Åtagande- och betalningsbemyndiganden som uppkommer till följd av inkomster avsatta för särskilda ändamål blir tillgängliga så snart inkomsterna har avsatts för en viss budgetpost. Inkomsterna avsätts för en budgetpost när de bokförs, inom två månader efter det att medlemsstaternas redogörelser inkommit i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 43.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Om de belopp som avses i artikel 43.1 c i förordning (EU) nr 1306/2013 har hållits inne före utbetalningen av det stöd som berörs av oriktigheten eller försummelsen ska de dras av från motsvarande utgift.

3. De bidrag från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) som återkrävs från stödmottagare, inom ramen för det berörda landsbygdsutvecklingsprogrammet, under en referensperiod, ska i utgiftsdeklarationen för den perioden dras av från det belopp som ska betalas av Ejflu.

4. De över- eller underskott som eventuellt följer av avslutandet av räkenskaperna i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013, och som får användas på nytt inom landsbygdsutvecklingsprogrammet, ska läggas till eller dras av från Ejflus bidrag i den första deklaration som upprättas efter beslutet om avslutande av räkenskaperna.

5. EGFJ:s finansiering ska vara lika med utgifterna, beräknade på grundval av den information som förmedlats av det utbetalande organet, med avdrag för eventuella inkomster från interventionsåtgärderna, godkända via det datasystem som kommissionen inrättat och införd i det utbetalande organets utgiftsdeklaration.

*Artikel 8***Sent antagande av unionens budget**

1. Om unionens budget inte har antagits vid budgetårets början ska de månadsbetalningar som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 1306/2013 avseende EGFJ verkställas med en viss procentsats av de utgiftsdeklarationer som medlemsstaterna sänder in, per utgiftskapitel, och inom de gränser som fastställs i artikel 16 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Kommissionen ska ta hänsyn till sådana belopp som inte betalats ut till medlemsstaterna vid senare beslut om återbetalningar.

2. Följande ska gälla i fråga om Ejflu om unionens budget ännu inte antagits när budgetåret börjar:

a) De mellanliggande betalningar som avses i artikel 36 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska beviljas i proportion till de tillgängliga anslagen som en procentandel av de utgiftsdeklarationer som inkommit för varje landsbygdsutvecklingsprogram. Kommissionen ska ta hänsyn till sådana belopp som inte betalats ut till medlemsstaterna vid senare mellanliggande betalningar.

- b) När det gäller de budgetåtaganden som avses i artikel 33 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de första årliga delbetalningarna efter det att programmen för landsbygdsutveckling antagits göras i samma ordning som programmen antogs. Budgetåtagandena för de efterföljande årliga delbetalningarna ska göras i den ordning som programmen utnyttjat sina åtaganden. Kommissionen får göra årliga delåtaganden till landsbygdsutvecklingsprogrammen om de disponibla åtagandebemyndigandena är begränsade. Resterande åtaganden för programmen ska göras först när ytterligare åtagandebemyndiganden ställs till förfogande.

Artikel 9

Uppskjutande av månadsbetalningarna

Kommissionen får, efter att ha underrättat de berörda medlemsstaterna, skjuta upp månadsbetalningarna enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1306/2013 till medlemsstaterna om dessa inte i tid har meddelat de uppgifter som anges i artikel 102.1 c leden i och ii, eller om dessa meddelanden innehåller avvikelser som kräver kompletterande kontroll.

Artikel 10

Inställande av utbetalningar vid sen inlämning

1. Inställande av utbetalningar enligt artikel 42 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska tillämpas på de åtgärder som förtecknas i bilaga V till den här förordningen.
2. När det gäller utgifter inom EGFJ får utbetalningar hållas inne enligt följande:
 - a) Om kontrollresultaten inte överlämnats senast den 15 oktober, får kommissionen hålla inne 1 % av de utgifter för vilka uppgifterna inte lämnats i tid.
 - b) Om kontrollresultaten inte överlämnats senast den 1 december, får kommissionen hålla inne 1,5 % av de utgifter för vilka uppgifterna inte lämnats i tid.
3. När det gäller utgifter inom Ejflu får utbetalningar hållas inne enligt följande:
 - a) Om kontrollresultaten inte överlämnats senast den 15 oktober, får kommissionen hålla inne 1 % av de utgifter för vilka uppgifterna inte lämnats i tid.
 - b) Om kontrollresultaten inte överlämnats senast den 15 januari, får kommissionen hålla inne 1,5 % av de utgifter för vilka uppgifterna inte lämnats i tid.

Artikel 11

Växelkurser som ska användas i utarbetandet av utgiftsdeklarationer

1. Enligt artikel 106.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 i frågan om EGFJ ska medlemsstater som inte har antagit euron tillämpa samma växelkurs i sina utgiftsdeklarationer som den de använde för att göra utbetalningar till stödmottagarna, eller för att ta emot inkomster i enlighet med bestämmelserna i kapitel V och sektorslagstiftningen inom jordbruket. Vid de beslut som avses i artiklarna 51 och 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska medlemsstaterna använda den första växelkurs som fastställs av Europeiska centralbanken efter det att besluten antagits.

I andra fall än de som avses i första stycket, i synnerhet för program för säljfrämjande åtgärder som godkänts enligt rådets förordning (EG) nr 3/2008 ⁽¹⁾ och för säljfrämjande åtgärder inom vinsektorn samt för transaktioner för vilka det inte fastställts någon avgörande händelse enligt sektorslagstiftningen inom jordbruket, ska växelkursen vara den näst sista växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den månad under vilken utgiften eller inkomsten deklarerades.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland (EUT L 3, 5.1.2008, s. 1).

2. När det gäller landsbygdsutvecklingsprogrammen ska de medlemsstater som inte har antagit euron när de upprättar sina utgiftsdeklarationer, för varje utbetalning eller återkrav, tillämpa den näst sista växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken före den månad under vilken transaktionerna bokförs i det utbetalande organets räkenskaper.

KAPITEL III

AVSLUTANDE AV RÄKENSKAPER OCH ANDRA KONTROLLER

Artikel 12

Kriterier och metoder för tillämpning av korrigeringar i samband med kontroll av överensstämmelse

1. När sådana beslut som avses i artikel 52.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska fattas om belopp som ska undantas från unionsfinansiering ska kommissionen skilja mellan belopp eller delbelopp som identifierats som felaktigt använda och de belopp som fastställts med hjälp av extrapolering eller schablonkorrigeringar.

För att fastställa de belopp som kan komma att undantas från unionsfinansiering om utgifterna inte uppkommit på ett sätt som är förenligt med unionslagstiftningen, ska kommissionen avseende Ejflu i enlighet med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning utgå från sina egna uppgifter och ta hänsyn till de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna i samband med förfarandet för kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. Belopp som använts felaktigt ska undantas bara om beloppen kan identifieras genom rimliga ansträngningar. Om kommissionen inte kan identifiera de felaktigt använda beloppen genom rimliga ansträngningar får medlemsstaterna inom den tid som kommissionen sätter ut i samband med förfarandet för kontroll av överensstämmelse lämna uppgifter om kontrollerna av de belopp som använts felaktigt, efter utredning av alla enskilda ärenden som kan komma att påverkas av bristen. Kontrollerna ska omfatta alla utgifter som betalats ut i strid med tillämpliga bestämmelser och som belastat unionens budget. Uppgifter ska lämnas om alla separata belopp som inte är stödberättigande på grund av den aktuella bristen.

3. Om de felaktigt använda beloppen inte kan identifieras enligt punkt 2 får kommissionen fastställa vilka belopp som ska undantas från unionsfinansiering med hjälp av extrapolerade korrigeringar. För att hjälpa kommissionen att fastställa motsvarande belopp får medlemsstaterna inom den tid som kommissionen sätter ut i samband med förfarandet för kontroll av överensstämmelse lämna in beräkningar av vilket belopp som bör undantas från unionsfinansiering, med utgångspunkt i en statistisk extrapolering av resultaten från kontroller som utförts på ett representativt urval av ärendena. Urvalet ska göras på ett underlag som rimligen kan förväntas påverkas av samma brist.

4. För att bedöma de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna enligt punkterna 2 och 3 ska kommissionen göra följande:

- a) Bedöma den metod som använts för att identifieringen eller extrapoleringen, och som tydligt ska beskrivas av medlemsstaterna.
- b) Kontrollera representativiteten i det urval som avses i punkt 3.
- c) Kontrollera innehållet i och resultatet av den inlämnade identifieringen eller extrapoleringen.
- d) Erhålla tillräckligt uttömmande och relevanta kontrolluppgifter om de bakomliggande uppgifterna.

5. Vid tillämpningen av punkt 3 får medlemsstaterna använda de utbetalande organens kontrollstatistik om den bekräftats av det attesterande organet eller detta organs bedömning av felnivån i samband med de kontroller som utförs enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013, på följande villkor:

- a) Kommissionen är nöjd med de attesterande organens arbete, såväl i fråga om kontrollstrategi som i fråga om de faktiska revisionernas innehåll, omfattning och kvalitet.

- b) De attesterande organens arbete har samma omfattning som den aktuella kontrollen av överensstämmelse, i synnerhet när det gäller åtgärder eller stödordningar.
- c) Vid bedömningen har hänsyn tagits till eventuella påföljder som borde ha tillämpats.

6. Om de förutsättningar för att fastställa belopp som ska undantas från unionsfinansiering enligt punkterna 2 och 3 inte är uppfyllda eller det ligger i sakens natur att de belopp som ska undantas inte kan fastställas enligt de punkterna, ska kommissionen tillämpa schablonkorrigering, med vederbörlig hänsyn till överträdelsens art samt sin egen bedömning av den risk för ekonomisk förlust som unionen utsatts för.

Schablonkorrigeringen ska fastställas med hänsyn i synnerhet till vilken typ av brist det rör sig om. Brister i kontrollerna ska kategoriseras i grundläggande respektive kompletterande kontroller på följande sätt:

- a) Grundläggande kontroller är sådana administrativa kontroller och kontroller på platsen som krävs för att utreda stödberättigande och tillämpningen av eventuella avdrag eller påföljder:
- b) Kompletterande kontroller är sådana andra administrativa åtgärder som krävs för att behandla betalningsansökningar korrekt.

Om olika brister som var och en för sig skulle leda till olika schablonkorrigeringar upptäcks vid en och samma kontroll av överensstämmelsen ska endast den högsta schablonkorrigeringen tillämpas.

7. När beloppet för schablonkorrigeringen fastställs ska kommissionen ta särskild hänsyn till vissa omständigheter i fråga om bristernas allvar eller risken för ekonomisk förlust för unionen, nämligen

- a) om en eller flera grundläggande kontroller inte utförts eller utförts så dåligt eller sällan att de är ineffektiva för att fastställa om betalningsansökan är stödberättigande eller att förebygga oriktigheter, eller
- b) om tre eller flera brister upptäcks i fråga om samma kontrollsystem, eller
- c) om tillämpningen av medlemsstaternas kontrollsystem är obefintlig eller hyser allvarliga brister och det finns tecken på omfattande fel och försummelser i det förebyggande arbetet mot oriktigheter och bedrägerier, eller
- d) om en korrigering redan tillämpats på medlemsstaten för liknande brister på samma område, med hänsyn till de korrigeringar eller kompensationer medlemsstaten redan vidtagit.

8. Om en medlemsstat lämnar in objektiva upplysningar som inte uppfyller kraven i punkterna 2 och 3 i denna artikel, men som visar att den maximala ekonomiska förlusten för fonderna är lägre än vad som skulle bli fallet vid tillämpning av den föreslagna schablonkorrigeringen ska kommissionen använda den lägre schablonkorrigeringen för att fastställa de belopp som ska undantas från unionsfinansiering i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

9. Belopp som faktiskt återkrävts från mottagarna och krediterats fonderna innan ett givet datum, som kommissionen ska fastställa inom ramen för kontrollerna av överensstämmelse, ska dras av från det belopp som kommissionen beslutar att undanta från unionsfinansiering i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

*Artikel 13***Skyldigheter i samband med återkrav**

När man avslutat den indrivning som avses i artikel 54.2 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 ska medlemsstaterna

- a) kreditera EGFJ femtio procent av det återkrävda beloppet, efter avdrag för uppbördskostnader i enlighet med artikel 55 i den förordningen,
- b) kreditera Ejflu med femtio procent av de belopp som antingen återkrävts efter det att landsbygdsutvecklingsprogrammet avslutats eller som återkrävts innan programmet avslutats och som inte kunnat återanvändas på det sätt som anges i artikel 56 i förordning (EU) nr 1306/2013.

*Artikel 14***Transaktionsgranskning**

Det system för transaktionsgranskning som införs genom avdelning V, kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 ska inte tillämpas på de åtgärder som förtecknas i bilaga VI till den här förordningen.

KAPITEL IV

SÄKERHETER

AVSNITT 1

Tillämpningsområde och terminologi*Artikel 15***Tillämpningsområde**

Detta kapitel ska tillämpas i alla de fall där sektorslagstiftningen inom jordbruket föreskriver en säkerhet, vare sig termen "säkerhet" används eller inte.

Detta kapitel ska inte gälla säkerheter som har ställts för att garantera betalning av de import- och exporttullar som avses i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾.

*Artikel 16***Definitioner i kapitlet**

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *behörig myndighet*: antingen en part som har befogenhet att ta emot en säkerhet eller en part som har befogenhet att besluta i enlighet med den aktuella förordningen om en säkerhet ska frisläppas eller förverkas.
- b) *blocksäkerhet*: säkerhet som ställs till den behöriga myndighetens förfogande för att garantera att mer än en skyldighet uppfylls.
- c) *den aktuella delen av det säkrade beloppet*: den del av det säkrade beloppet som motsvarar den kvantitet för vilken ett krav inte har uppfyllts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

AVSNITT 2

Krav på säkerhet

Artikel 17

Ansvarig part

En säkerhet ska ställas av den part, eller för den parts räkning, som är skyldig att betala ett belopp om en skyldighet inte fullgörs.

Artikel 18

Avstående från krav på säkerhet

1. Den behöriga myndigheten får avstå från kravet på säkerhet om den part som ska fullgöra skyldigheten är antingen
 - a) ett offentligt organ som ansvarar för att utföra en offentlig myndighets uppgifter, eller
 - b) ett privat organ som utför sådana uppgifter som avses i led a under statlig tillsyn.
2. Den behöriga myndigheten får avstå från kravet på säkerhet om värdet av det belopp som ska garanteras är mindre än 500 euro. I sådana fall ska den berörda parten skriftligen åta sig att betala ett belopp som är lika stort som den avstådda säkerheten om skyldigheten inte fullgörs.

Det första stycket bör tillämpas på så sätt att säkerhetens värde beräknas på grundval av alla de skyldigheter som hör samman.

Artikel 19

Villkor för säkerheter

1. Den behöriga myndigheten ska vägra att godta säkerheten eller kräva att den byts ut om myndigheten anser att den är otillräcklig eller otillfredsställande eller att den inte utgör säkerhet för en tillräckligt lång period.
2. Om en kontant inbetalning sker via girering ska den inte anses utgöra en säkerhet förrän den behöriga myndigheten kan disponera över beloppet.
3. En check ska betraktas som en kontant inbetalning om dess inlösen är garanterad av en finansiell institution som är godkänd av den medlemsstat där den behöriga myndigheten finns. Den behöriga myndigheten behöver inte lösa in en sådan check förrän dess garanterade giltighetstid håller på att löpa ut.

Andra checkar än de som avses i första stycket ska inte utgöra en säkerhet förrän den behöriga myndigheten kan disponera över beloppet.

4. Alla avgifter som den finansiella institutionen tar ut ska betalas av den som ställer säkerheten.
5. Ingen ränta ska utgå till den part som ställer säkerhet i form av en kontant inbetalning.

Artikel 20

Användning av euro

1. Säkerheter ska ställas i euro.
2. I de fall då en säkerhet tas emot i en medlemsstat som inte har antagit euron ska säkerhetsbeloppet i euro räknas om till den tillämpliga nationella valutan i enlighet med bestämmelserna i kapitel V. Det åtagande som säkerheten avser och eventuella belopp som hålls inne vid en eventuell underlåtelse eller oriktighet ska kvarstå i euro.

*Artikel 21***Borgensman**

1. Borgensmannen ska ha sin hemvist eller ha en verksamhet inom unionen och vara godkänd enligt fördragets bestämmelser om frihet att tillhandahålla tjänster av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där säkerheten ställs. Borgensmannens åtagande ska bekräftas genom en skriftlig borgensförbindelse.
2. Den skriftliga borgensförbindelsen ska minst ange
 - a) skyldigheten eller, om det gäller en blocksäkerhet, den typ eller de typer av skyldigheter mot vars fullgörande den garanterar betalningen av en summa pengar,
 - b) det högsta belopp som borgensmannen är villig att betala,
 - c) att borgensmannen har solidariskt ansvar tillsammans med den som är skyldig att fullgöra skyldigheten för att på uppmaning av den behöriga myndigheten inom 30 dagar betala varje belopp inom borgensförbindelsens gränser som förfaller till betalning när säkerheten förverkas.
3. Om en skriftlig blocksäkerhet redan har ställts ska den behöriga myndigheten bestämma vilket förfarande som ska tillämpas för att sätta av hela eller en del av den blocksäkerheten till en viss skyldighet.

*Artikel 22***Force majeure**

Alla som bär ansvar för en skyldighet för vilken en säkerhet ställts och som hävdar att skyldigheten inte uppfyllts på grund av force majeure ska på ett sätt som tillfredsställer den behöriga myndigheten påvisa att force majeure föreligger. Om den behöriga myndigheten medger att force majeure förelegat annulleras skyldigheten så att säkerheten kan frisläppas.

*AVSNITT 3****Frisläppande och förverkande av andra säkerheter än de som avses i avsnitt 4****Artikel 23***Förverkande av säkerheter**

1. Den skyldighet som nämns i artikel 66.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 avser krav på att utföra eller avstå från att utföra en viss handling som ligger till grund för den förordning genom vilken den införs.
2. Om en skyldighet inte fullgörs och ingen tidsfrist för fullgörande satts ut ska säkerheten förverkas när den behöriga myndigheten fastställer att skyldigheten inte fullgjorts.
3. Om en tidsfrist satts ut för fullgörande av skyldigheten och skyldigheten fullgjorts först efter utsatt tid ska säkerheten förverkas.

I så fall ska 10 % av säkerheten förverkas omedelbart och av återstoden ska ytterligare andelar förverkas med

- a) 2 % för varje kalenderdag efter utsatt tid om skyldigheten avser import av produkter till tredjeland,
- b) 5 % för varje kalenderdag efter utsatt tid om skyldigheten avser produkter som lämnar unionens tullområde,

4. Om skyldigheten fullgörs i tid och bevis därför ska företes inom viss tid ska säkerheten för den skyldigheten förverkas för varje kalenderdag som följer efter fristens utgång enligt formeln $0,2 / \text{dagar efter utsatt tid}$, varvid hänsyn ska tas till artikel 25.

Om den styrkande handling som avses i första stycket består av inlämning av en import- eller exportlicens som utnyttjats eller löpt ut, eller en styrkande handling som visar att varorna lämnat unionens tullområde, ska 15 % av säkerheten förverkas om den styrkande handlingen lämnas in efter den tidsfrist som fastställs i första stycket men senast den 730^e kalenderdagen efter det att licensen löpt ut. Efter den 730^e kalenderdagen ska den återstående delen av säkerheten förverkas i sin helhet.

Om det bevis som avses i första stycket består av inlämning av en import- eller exportlicens med förutfastställelse av exportbidrag som utnyttjats eller löpt ut ska säkerheten förverkas med

- a) 10 % om licensen lämnas in mellan den 61a och den 90e kalenderdagen efter det att licensen löpt ut,
- b) 50 % om licensen lämnas in mellan den 91a och den 120e kalenderdagen efter det att licensen löpt ut,
- c) 70 % om licensen lämnas in mellan den 121a och den 150e kalenderdagen efter det att licensen löpt ut,
- d) 80 % om licensen lämnas in mellan den 151a och den 180e kalenderdagen efter det att licensen löpt ut,
- e) 100 % om licensen lämnas in efter den 180e kalenderdagen efter det att licensen löpt ut.

5. Beloppet för den säkerhet som ska förverkas ska avrundas neråt till närmaste heltal i euro eller tillämplig nationell valuta.

Artikel 24

Frisläppande av säkerheter

1. Säkerheten eller i förekommande fall återstoden av säkerheten ska utan dröjsmål frisläppas så snart det bevis som krävs enligt särskilda unionsbestämmelser företetts för att en skyldighet fullgjorts eller säkerheten delvis har förverkats i enlighet med artikel 66.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 och artikel 23 i denna förordning.

2. En säkerhet ska på begäran frisläppas till en del mot framläggande av bevis med avseende på en delkvantitet av produkten förutsatt att delkvantiteten inte är mindre än någon av de minimikvantiteter som bestäms i den förordning där säkerheten föreskrivs eller i annat fall på det sätt som anges av medlemsstaten.

3. Om det inte har fastställts någon tidsfrist för framläggande av de styrkande handlingar som krävs för att det säkrade beloppet ska frisläppas ska denna period vara 365 kalenderdagar, räknat från den tidsfrist som gäller för den skyldighet för vilken säkerhet ställts. Om ingen sådan tidsfrist fastställts ska fristen vara 365 kalenderdagar från den dag då alla skyldigheter fullgjorts.

Den period som fastställs i första stycket får inte överstiga 1 095 kalenderdagar från den dag säkerhet ställdes för en given skyldighet.

Artikel 25

Trösklar

1. Den totala förverkade summan får inte överstiga 100 % av den aktuella delen av det säkrade beloppet.

2. Den behöriga myndigheten får avstå från förverkandet av ett belopp på mindre än 100 euro, förutsatt att det i den nationella lagstiftningen eller i förvaltningsföreskrifter fastställs motsvarande bestämmelser för liknande fall.

AVSNITT 4

Säkerheter vid förskottsbetalning

Artikel 26

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta avsnitt ska gälla i alla de fall då det i särskilda unionsbestämmelser föreskrivs att ett belopp får betalas i förskott innan en skyldighet som krävs för att erhålla stöd eller andra fördelar är fullgjord.

Artikel 27

Frisläppande av säkerheter

1. Säkerheten ska frisläppas
 - a) antingen när den slutliga rätten till det belopp som utbetalats i förskott är fastställd, eller
 - b) när det utbetalade beloppet plus eventuella tillägg enligt de särskilda unionsbestämmelserna är återbetalt.
2. När tidsgränsen för styrkande av den slutliga rätten till beloppet har löpt ut utan att bevis har lagts fram, ska den behöriga myndigheten omedelbart följa förfarandet för att förverka säkerheten.

Om särskilda unionsbestämmelser föreskriver det får bevis läggas fram även efter detta datum mot återbetalning av en del av säkerheten.

KAPITEL V

ANVÄNDNING AV EURO

Artikel 28

Exportbidrag och handel med tredjeland

1. Vad beträffar belopp rörande import och exportavgifter, som fastställts i euro i unionsrätten angående den gemensamma jordbrukspolitiken och som ska tillämpas av medlemsstaterna i nationell valuta, ska omräkningskursen uttryckligen motsvara den kurs som tillämpas i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 2913/92.
2. För de exportbidrag i euro och för de priser och belopp som uttrycks i euro i unionens jordbrukslagstiftning om handel med tredjeland ska den avgörande händelsen för växelkursen vara godtagandet av tulldeklarationen.
3. För beräkningen av det schablonimportvärde för frukt och grönsaker i enlighet med artikel 136.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 ⁽¹⁾ som används för att fastställa införselpriset enligt artikel 137.1 i den förordningen ska den avgörande händelsen för växelkursen för de representativa priser som används för beräkningen av schablonimportvärdet och den nedsättning som avses i artikel 134.3 samma förordning vara den dag som de representativa priserna avser.

Artikel 29

Produktionsbidrag och särskilda stöd

1. För produktionsbidrag som fastställs i euro i unionslagstiftningen ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den dag då det intygas att produkterna anlänt till destinationen, i enlighet med unionslagstiftningen. Om inga krav på destination ställs ska den avgörande händelsen vara att det utbetalande organet godkänner ansökan om utbetalning av bidraget.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, 15.6.2011, s. 1).

2. För stöd som beviljas utifrån vilka produktkvantiteter som sålts eller utifrån de kvantiteter som ska användas för ett särskilt ändamål, ska den avgörande händelsen för växelkursen, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 30–33, vara den första handling som efter det att den berörda aktören tagit över produkterna intygar att produkterna används på ett adekvat sätt och som är ett villkor för att stödet ska kunna beviljas.

3. För stöd till privat lagring ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den första dagen i den period för vilken stöd beviljas inom ramen för ett och samma kontrakt.

4. För andra stöd än de som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel och i artiklarna 30 och 31 ska den avgörande händelsen för växelkursen vara sista ansökningsdagen.

Artikel 30

Vinsektorn

1. Den avgörande händelsen för växelkursen ska vara den första dagen på vinåret då stöd beviljas för följande:

a) Omstrukturering och omställning av vinodlingar som avses i artikel 46 i förordning (EU) nr 1308/2013.

b) Inrättande av gemensamma fonder som avses i artikel 48 i förordning (EU) nr 1308/2013.

c) Skördeförsäkring som avses i artikel 49 i förordning (EU) nr 1308/2013.

2. För stöd som betalas för frivillig eller obligatorisk destillation av biprodukter vid framställning av vin, som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1308/2013, ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den första dagen på vinåret då biprodukten levereras.

3. För investeringar som avses i artikel 50 i förordning (EU) nr 1308/2013 och innovation inom vinsektorn enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den 1 januari det år under vilket beslutet att bevilja stödet fattas.

4. Sådana åtgärder för grön skörd som avses i artikel 47 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den dag då åtgärden för grön skörd äger rum.

Artikel 31

Belopp och utbetalningar inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

1. För stöd för utdelning av vissa mjölkprodukter till skolelever enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 657/2008 ⁽¹⁾ ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den första dagen i perioden för ansökan om utbetalning enligt artikel 11 i den förordning som ansökan avser.

2. För betalningen av den avgift som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 595/2004 ⁽²⁾ under en sådan tolv månadersperiod som avses i del II avdelning I kapitel III i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽³⁾ ska den avgörande händelsen för växelkursen infalla den 1 april efter den aktuella perioden.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 657/2008 av den 10 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 i fråga om gemenskapsstöd till utdelning av mjölk och vissa mjölkprodukter till skolelever (EUT L 183, 11.7.2008, s. 17).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 595/2004 av den 30 mars 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1788/2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EUT L 94, 31.3.2004, s. 22).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

3. För de transportkostnader som avses i artikel 30.3 i kommissionens förordning (EU) nr 1272/2009 ⁽¹⁾ ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den dag då ett giltigt anbud inkommer till den behöriga myndigheten.

Artikel 32

Belopp och utbetalning av stöd i samband med genomförandet av programmet för frukt i skolan

För stöd som ges för utdelning av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter till barn i enlighet med artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 288/2009 ⁽²⁾ ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den 1 januari som föregår den period som avses i artikel 4.1 i den förordningen.

Artikel 33

Minimipris för sockerbetor, engångsavgift, överskottsavgift och produktionsavgift inom sockersektorn

För produktionsavgiften på socker, minimipriset för sockerbetor och den överskottsavgift som avses i artiklarna 128, 135 respektive 142 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den 1 oktober det regleringsår då priserna tillämpas och beloppen betalas.

Artikel 34

Belopp för struktur- och miljöåtgärder och allmänna kostnader för verksamhetsprogram

1. För de belopp som avses i bilaga II till förordning (EU) nr 1305/2013 och för de belopp som avser åtgärder som godkänts enligt förordning (EG) nr 1698/2005, för vilka utbetalningarna till stödmottagarna numera görs inom ramen för de program för landsbygdens utveckling som godkänts enligt förordning (EU) nr 1305/2013, ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den 1 januari det år då beslutet om beviljande av stöd fattas.

När utbetalningarna av de belopp som avses i första stycket enligt unionslagstiftningen sprids ut över flera år ska den avgörande händelsen för växelkursen för var och en av de årliga utbetalningarna vara den 1 januari det år för vilket beloppet i fråga utbetalas.

2. För de belopp som avses i punkt 2 a i bilaga IX till genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 och som är avsedda att täcka omkostnader som har direkt samband med de driftsfonder eller program som avses i artiklarna 32 och 33 i förordning (EU) nr 1308/2013, ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den 1 januari det år som omkostnaderna avser.

Artikel 35

Belopp som är kopplade till tillstånd att bevilja nationellt ekonomiskt stöd till producentorganisationer inom frukt- och grönsakssektorn och till partiell återbetalning av detta nationella ekonomiska stöd

1. För den ansökan om tillstånd att bevilja nationellt ekonomiskt stöd som avses i artikel 35 i förordning (EU) nr 1308/2013 ska den avgörande händelsen vara den sista dagen för inlämnande av ansökan till kommissionen, vilken fastställs i artikel 92.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011.

2. För ersättning från unionen för det nationella ekonomiska stödet enligt artikel 95 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011, ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den sista dagen för inlämnande av stödansökningar från producentorganisationerna till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt artikel 69.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1272/2009 av den 11 december 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller uppköp och försäljning av jordbruksprodukter inom ramen för offentlig intervention (EUT L 349, 29.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 288/2009 av den 7 april 2009 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1213/2007 vad avser gemenskapsstöd till utdelning av frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter till skolbarn inom ramen för ett program för frukt i skolan (EUT L 94, 8.4.2009, s. 38).

*Artikel 36***Andra belopp och priser**

För andra priser och belopp än de som anges i artiklarna 28–35 eller för belopp som är kopplade till dessa och som i unionslagstiftningen eller i ett anbudsförfarande uttrycks i euro, ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den dag då en av följande rättshandlingar äger rum:

- a) För köp, det faktum att ett giltigt anbud har tagits emot.
- b) För försäljning, det faktum att ett giltigt anbud har tagits emot.
- c) För återtag av produkter inom frukt- och grönsakssektorn, dagen för det faktiska återtaget.
- d) För situationer där skörden inte bärgas och för grön skörd inom frukt- och grönsakssektorn, den dag då situationen där skörden inte bärgas inträffar eller då grön skörd äger rum.
- e) För kostnader för transport, bearbetning eller offentlig lagring och för belopp till undersökningar inom ramen för ett anbudsförfarande, sista dagen för inlämnande av anbud.
- f) För notering av priser, belopp eller anbud på marknaden, den dag för vilken priset, beloppet eller anbudet noteras.
- g) För påföljder som utmäts på grund av bristande efterlevnad av jordbrukslagstiftningen, den dag då den behöriga myndigheten utfärdar en handling om att detta har konstateras.
- h) För uppgifter om omsättning eller om produktionsvolym, början på den referensperiod som anges i jordbrukslagstiftningen.

*Artikel 37***Betalning av förskott**

För förskott ska den avgörande händelsen för växelkursen vara samma avgörande händelse som gäller för det pris eller belopp som förskottet avser, i de fall då händelsen har ägt rum när förskottet betalas ut, och i andra fall ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den dag då förskottet fastställs i euro, eller om detta inte görs, den dag då förskottet betalas ut. Den avgörande händelsen för växelkursen ska tillämpas på förskottet, oavsett om den avgörande händelse som fastställs för priset eller beloppet i fråga tillämpas för hela detta pris eller belopp eller inte.

*Artikel 38***Säkerheter**

För säkerheter ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den dag som säkerheten ställs.

Följande undantag ska dock tillämpas:

- a) För säkerheter i samband med förskott ska den avgörande händelsen för växelkursen vara samma avgörande händelse som gäller för förskottsbeloppet i de fall då händelsen har ägt rum när säkerheten betalas.
- b) För säkerheter som ställs i samband med att anbud lämnas in ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den dag då anbudet lämnas in.
- c) För säkerheter som avser genomförandet av ett anbud ska den avgörande händelsen för växelkursen vara den sista dagen för inlämnande av anbud.

Artikel 39

Transaktionsgranskning

De belopp i euro som förekommer i avdelning V kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 ska när det behövs räknas om till nationella valutor med hjälp av de växelkurser som gäller den första arbetsdagen det år då granskningsperioden inleds och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, serie C.

Artikel 40

Fastställande av växelkursen

När en avgörande händelse fastställs i unionslagstiftningen ska den växelkurs som ska användas vara Europeiska centralbankens senaste växelkurs före den första dagen i den månad då den avgörande händelsen inträffar.

I följande fall ska emellertid växelkursen vara den som anges här:

- a) I de fall som avses i artikel 28.2 i den här förordningen, för vilka den avgörande händelsen för växelkursen är godtagandet av tulldeklarationen, ska den växelkurs som avses i artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 användas.
- b) För kostnader för interventionsåtgärder i form av offentlig lagring ska den växelkurs användas som följer av tillämpningen av artikel 3.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 ⁽¹⁾.
- c) För minimipriset för sockerbetor enligt artikel 33 i den här förordningen ska den genomsnittliga växelkurs som Europeiska centralbanken fastställde under månaden före den avgörande händelsen tillämpas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 41

Övergångsbestämmelser

1. Om ett utbetalande organ som godkänts enligt förordning (EG) nr 1290/2005 tar ansvar för sådana utgifter som det tidigare inte ansvarat för ska organet godkännas för sina nya ansvarsområden den 1 januari 2015.
2. De åtgärder som förtecknas i bilagan till förordning (EU) nr 1106/2010 ska inte underställas det kontrollsystem som inrättas genom avdelning V kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 när det gäller kontroller av utgifter som uppkommit före budgetår 2014.
3. Om särskild lagstiftning hänvisar till sådana primära, sekundära eller underordnade krav som avses i genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 ska artikel 23.2, 23.3 och 23.4 i den här förordningen tillämpas.
4. För de landsbygdsutvecklingsprogram som avses i artikel 15 i förordning (EG) nr 1698/2005 gäller följande:
 - a) Bestämmelserna i artikel 38.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska tillämpas på budgetåtaganden som inte utnyttjats per den 31 december det andra året efter det att budgetåtagandet gjordes. Hänvisningar till år N+3 i artikel 38 i den förordningen ska betraktas som hänvisningar till år N+2.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

b) Kommissionens mellanliggande betalningar ska på det sätt som anges i artikel 36.3 b i förordning (EU) nr 1306/2013 se till att det totalbelopp för bidrag från Ejflu som tilldelats varje åtgärd för hela den ifrågavarande programperioden respekteras.

c) Vid tillämpningen av artiklarna 37 och 38 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska utgifterna, för att kunna godkännas, ha uppkommit före den dag som fastställs i artikel 71.1 i förordning (EG) nr 1698/2005.

5. Vid tillämpningen av artikel 54.1 och 54.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 i de fall som redan kommit eller kommer att komma till kommissionens kännedom avseende budgetår 2013 och 2014 på det sätt som avses i artikel 6 h i förordning (EG) nr 885/2006 ska man även fortsättningsvis beakta det budgetår då ett sådant första konstaterande av en överträdelse gjorts enligt artikel 35 i förordning (EG) nr 1290/2005. Om inga administrativa eller rättsliga fastställanden av oriktigheter gjorts före den 16 oktober 2014 ska artikel 54.1 och 54.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 tillämpas.

När räkenskaperna för Ejflu avslutas i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska artikel 54.2 i den förordningen tillämpas från den dag räkenskaperna för budgetår 2014 avslutades.

Artikel 42

Ändring av förordning (EG) nr 376/2008

Artiklarna 34.6 och 34.7 i förordning (EG) nr 376/2008 ska utgå.

De bestämmelserna ska dock fortsätta tillämpas på säkerheter som i vederbörlig ordning hade ställts enligt den förordningen innan den här förordningen trädde i kraft.

Artikel 43

Ändring av förordning (EG) nr 612/2009

Artikel 47.3 i kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 ska utgå.

De bestämmelserna ska dock fortsätta tillämpas på säkerheter som i vederbörlig ordning hade ställts enligt den förordningen innan den här förordningen trädde i kraft.

Artikel 44

Upphävande

Förordningarna (EG) nr 883/2006, (EG) nr 884/2006, (EG) nr 885/2006, (EG) nr 1913/2006, (EU) nr 1106/2010 och genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 ska upphöra att gälla.

Följande ska dock tillämpas:

a) Genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 ska fortsätta tillämpas på säkerheter som i vederbörlig ordning hade ställts enligt den förordningen innan den här förordningen trädde i kraft.

b) Artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2006 ska fortsätta tillämpas på utgifter som uppkommit fram till den 15 oktober 2014.

c) Artikel 11 och kapitel III i förordning (EG) nr 885/2006 ska fortsätta tillämpas till och med den 31 december 2014.

*Artikel 45***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 41.4 ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 mars 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

ACKREDITERINGSKRITERIER

(Artikel 1)

1. INTERNA FÖRHÅLLANDEN

A) Organisation

Det utbetalande organet ska ha en organisatorisk struktur som gör att det kan utföra följande huvudsakliga uppgifter när det gäller utgifterna för EGFJ och Ejflu.

- i) Godkännande och kontroll av utbetalningar för att fastställa att det belopp som utbetalas till en mottagare är förenligt med unionens bestämmelser; detta ska särskilt omfatta administrativa kontroller och kontroller på plats.
- ii) Verkställande av utbetalningar av det godkända beloppet till mottagaren (eller dennes befullmäktigade) eller, när det gäller landsbygdsutveckling, unionens medfinansieringsdel.
- iii) Redovisning av utbetalningar i det utbetalande organets särskilda räkenskaper för EGFJ- och Ejfluutgifter i ett datasystem samt periodiska sammanställningar av utgifter, däribland de månatliga (för EGFJ), kvartalsvisa (för Ejflu) och årliga redogörelserna till kommissionen. Det utbetalande organets räkenskaper ska också ta upp tillgångar som finansieras av fonderna, i synnerhet rörande interventionslager, icke avräknade förskott, säkerheter och gäldenärer.

Det utbetalande organets organisatoriska struktur ska säkra tydlig fördelning av befogenheter och ansvarsområden på alla operativa nivåer och separering av de tre funktioner som avses i första stycket; dessas ansvarsområden ska fastställas i en organisationsplan. Den ska innefatta de tekniska tjänsterna och den interna revisionen enligt punkt 4.

B) Krav avseende personalresurser

Det utbetalande organet ska svara för följande:

- i) Det ska avsätta de personalresurser som krävs för att utföra verksamheten och säkerställa den tekniska kompetens som krävs på olika nivåer av verksamheten.
- ii) Fördelningen av arbetsuppgifter ska vara sådan att ingen anställd har ansvar för fler än en av uppgifterna när det gäller godkännande, utbetalning eller bokföring av belopp som ska belasta EGFJ eller Ejflu, och att ingen anställd utför någon av dessa uppgifter utan överinsyn av en annan anställd.
- iii) Arbetsuppgifterna för varje anställd ska fastställas i en skriftlig arbetsbeskrivning, vilket även innefattar fastställandet av ekonomiska begränsningar för dennes befogenheter.
- iv) Lämplig personalutbildning ska anordnas på alla verksamhetsnivåer, däribland medvetandegörande om risker för bedrägerier, och det ska finnas en personalpolitik som innebär att personal på känsliga poster ska rotera eller, som ett alternativ, vara föremål för intensivare övervakning.
- v) Lämpliga åtgärder ska vidtas för att undanröja risken för intressekonflikter i samband med kontroll, godkännande, utbetalning och redovisning av anspråk eller begäranden om utbetalning när personer i ansvarig ställning eller på känsliga poster har andra funktioner utanför det utbetalande organet.

C) Delegering

C.1) Om det utbetalande organet delegerar någon av sina uppgifter till ett annat organ i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska följande krav uppfyllas:

- i) I ett skriftligt avtal mellan det utbetalande organet och detta organ ska det, utöver vilka uppgifter som delegerats, anges vilka uppgifter och styrkande handlingar som ska lämnas till det utbetalande organet samt tidsgränsen för inlämning av dessa. Avtalet måste göra det möjligt för det utbetalande organet att uppfylla ackrediteringskriterierna.
- ii) Det utbetalande organet ska hela tiden behålla ansvaret för att de berörda fonderna förvaltas effektivt. Det behåller även det fulla ansvaret för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, inbegripet skyddet av unionens ekonomiska intressen och för att deklarerat motsvarande utgifter till kommissionen samt bokföra dessa.
- iii) Det andra organets uppgifter och skyldigheter, i synnerhet beträffande kontrollen och granskningen av överensstämmelsen med unionens bestämmelser, ska vara tydligt definierade.
- iv) Det utbetalande organet ska se till att det andra organet har effektiva system som garanterar att det uppfyller sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt.
- v) Det andra organet ska uttryckligen ge det utbetalande organet garantier för att det fullgör sina uppgifter i praktiken, och det ska ge en beskrivning av sina arbetsmetoder.
- vi) Det utbetalande organet ska regelbundet se över de uppgifter som delegeras för att förvissa sig om att verksamheten håller en tillfredsställande nivå och överensstämmer med unionens bestämmelser.

C.2) Kraven i C.1 i, ii, iii och v ovan ska gälla i tillämpliga delar även när det utbetalande organets uppgifter sköts av ett annat organ inom ramen för dess stående uppgifter enligt nationell lagstiftning.

2. KONTROLLER

A) Förfarande för att godkänna betalningsanspråk

Det utbetalande organet ska införa följande förfaranden:

- i) Det utbetalande organet ska i detalj fastställa rutinerna för mottagande, registrering och handläggning av anspråk, inklusive en beskrivning av alla handlingar som ska användas.
- ii) Varje tjänsteman som ansvarar för godkännande ska förfoga över en fullständig checklista för de kontroller som denne måste genomföra, och ska i de stödjande handlingarna intyga att dessa kontroller har utförts. Detta intyg kan göras i elektronisk form. Arbetet ska kontrolleras av en högre tjänsteman på ett systematiskt sätt exempelvis med stickprover, system eller planer.
- iii) Godkännande av utbetalning av ett anspråk ska ske endast efter det att tillräckliga kontroller gjorts av att den är förenlig med tillämpliga unionsbestämmelser.

Kontrollerna ska omfatta dem som föreskrivs i den förordning som gäller för den specifika åtgärd för vilken stöd begärs, och dem som är ett krav enligt artikel 58 i förordning (EU) nr 1306/2013, för att förebygga och avslöja bedrägeri och oegentligheter med särskilt beaktande av de risker som föreligger. För Ejflu krävs desutom rutiner för att kontrollera att kriterierna för beviljande av stöd, även i upphandlingshänseende, har uppfyllts och att alla tillämpliga unionsbestämmelser och nationella bestämmelser har följts, även de som fastställs i landsbygdsutvecklingsprogrammen.

- iv) Det utbetalande organets ledning ska på lämplig nivå regelbundet och punktligt informeras om resultaten av administrativa kontroller och kontroller på plats, så att det tas i beaktande om kontrollerna varit tillfredsställande innan ett anspråk godkänns.
- v) Det utförda arbetet ska detaljeras i en rapport som följer med varje anspråk, samling av anspråk eller, om lämpligt, i en rapport som omfattar ett regleringsår. Rapporten ska åtföljas av ett intyg om de godkända betalningsanspråkens berättigande och om det utförda arbetets karaktär, omfattning och avgränsningar. För Ejflu krävs dessutom en försäkran om att kriterierna för beviljande av stöd, även i upphandlingshänseende, har uppfyllts och att alla tillämpliga unionsbestämmelser och nationella bestämmelser har följts, även de som fastställs i landsbygdsutvecklingsprogrammen. Om någon fysisk eller administrativ kontroll inte är fullständig, utan genomförd på ett urval av anspråk, ska valda anspråk identifieras, urvalsmetoden beskrivas och resultatet av alla kontroller och de åtgärder som vidtagits mot bakgrund av rapporterade avvikelser och oegentligheter rapporteras. De stödjande handlingarna ska vara tillräckliga för att ge garantier för att alla nödvändiga kontroller beträffande de godkända betalningsanspråkens stödberättigande har genomförts.
- vi) Om handlingar (på papper eller i elektronisk form) som hänför sig till godkända betalningsanspråk eller till genomförda kontroller förvaras av andra organ, ska både dessa organ och det utbetalande organet införa rutiner för att registrera var alla handlingar som hänför sig till specifika utbetalningar förvaras.

B) Utbetalningsförfaranden

Det utbetalande organet ska införa de rutiner som är nödvändiga för säkerställande av att utbetalningar endast görs till mottagarens eller dennes befullmäktigades bankkonto. Betalningen ska utföras av det utbetalande organets bank eller, när så är lämpligt, av ett statligt utbetalningskontor, inom fem arbetsdagar efter belastning av EGFJ eller Ejflu. Rutiner ska antas för att se till att alla betalningar där överföringen inte verkställs inte deklarerar för ersättning till fonden. Om sådana betalningar redan deklarerats till fonderna ska beloppen återkrediteras till fonderna i påföljande kvartals- eller månadsdeklaration eller senast vid avslutandet av de årliga räkenskaperna. Utbetalningar får inte göras kontant. Godkännande som ges av den attesterande tjänstemannen och/eller dennes överordnade får ske på elektronisk väg, förutsatt att denna metod har en skälig säkerhetsnivå och att den godkännande tjänstemannens identitet bevaras i de elektroniska registren.

C) Redovisningsförfaranden

Det utbetalande organet ska införa följande förfaranden:

- i) Redovisningsrutinerna ska säkerställa att månatliga (för EGFJ), kvartalsvisa (för Ejflu) och årliga redogörelser är fullständiga, korrekta och sker i tid, och att eventuella fel och utelämnanden upptäcks och korrigeras, främst genom att kontroller och avstämningar genomförs regelbundet.
- ii) Redovisningen av interventionslager ska säkerställa att kvantiteterna, och kostnader förenade med dem, behandlas och registreras korrekt och utan dröjsmål per identifierbar post och på rätt konto för varje steg, från accepterandet av ett anbud till det fysiska erhållandet av produkten, i enlighet med tillämpliga bestämmelser, samt att kvantitet och beskaffenhet hos lagren på varje plats kan avgöras när som helst.

D) Rutiner för förskott och säkerheter

Rutiner ska införas för att säkerställa följande:

- i) Utbetalningar av förskott identifieras separat i räkenskaperna eller i underliggande uppgifter.
- ii) Säkerheter erhålls endast från sådana finansiella institutioner som uppfyller villkoren i kapitel IV i den här förordningen och som har godkänts av behöriga myndigheter och är giltiga tills de frisläpps eller förverkas efter enkel begäran från det utbetalande organet.
- iii) Förskott avräknas inom fastställda tidsgränser, och att de som förfallit till avräkning identifieras och säkerheterna snarast förverkas.

E) Rutiner när det gäller skulder

Alla kriterier som anges i punkterna A–D ska i tillämpliga delar tillämpas på avgifter, förverkade säkerheter, återförda utbetalningar, avsatta intäkter etc. som det utbetalande organet måste uppbära för EGFJ:s och Ejflus räkning.

Det utbetalande organet ska upprätta ett system för identifiering av alla fordringar och för registrering av alla sådana fordringar i en enda liggare före mottagandet. Liggaren ska inspekteras med regelbundna intervall och åtgärder ska vidtas för att inkassera förfallna skulder.

F) Verifikationskedja

Information om styrkande handlingar avseende godkännande, bokföring och utbetalning av stödanspråk samt handläggningen av förskott, säkerheter och skulder ska finnas tillgänglig på det utbetalande organet för att hela tiden garantera en tillräckligt detaljerad verifikationskedja.

3. INFORMATION OCH KOMMUNIKATION**A) Kommunikation**

Det utbetalande organet ska införa de rutiner som krävs för att säkerställa att alla ändringar i unionens förordningar, särskilt de tillämpliga stödnivåerna, registreras och att instruktioner, databaser och checklistor uppdateras i god tid.

B) Säkerheten i informationssystem

- i) Utan att det hindrar tillämpningen av led ii) nedan ska säkerheten i informationssystem baseras på de kriterier som fastställts i någon av följande standarder, i den version som är tillämplig under det berörda budgetåret:

— ISO 27002: Riktlinjer för styrning av informationssäkerhet.

— Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual (BSI).

— Information Systems Audit and Control Association: Control objectives for Information and related Technology (COBIT).

- ii) Från och med den 16 oktober 2016 ska säkerheten i informationssystemen certifieras enligt ISO 27001: Ledningssystem för informationssäkerhet – Krav.

Kommissionen får ge medlemsstaterna tillåtelse att certifiera säkerheten i sina informationssystem enligt andra godkända normer som ger en säkerhetsnivå som är likvärdig eller bättre än den i ISO 27001.

Utbetalande organ som ansvarar för förvaltning och kontroll av utgifter på högst 400 miljoner euro per år får av medlemsstaterna beviljas undantag från bestämmelserna i första stycket. Medlemsstaterna ska i sådana fall fortsätta tillämpa bestämmelserna i led i. De ska underrätta kommissionen om sitt beslut.

4. ÖVERVAKNING**A) Kontinuerlig övervakning genom internkontroll**

Internkontrollen ska omfatta åtminstone följande områden:

- i) Övervakning av de tekniska tjänster och de organ som delegerats ansvaret för att utföra kontroller och andra uppgifter, för att säkerställa en korrekt tillämpning av bestämmelser, riktlinjer och förfaranden.

- ii) Initiativ till systemförändringar för allmänna förbättringar av kontrollsystemen.
- iii) Granskning av betalningsanspråk och ansökningar som lämnas till det utbetalande organet samt annan information om oegentligheter misstänks.
- iv) Övervakning för att förebygga och spåra bedrägerier och oegentligheter, särskilt på de områden för utgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken som ingår i det utbetalande organets behörighet och som löper stor risk att utsättas för bedrägerier eller andra allvarliga oegentligheter.

Den kontinuerliga övervakningen ingår i det utbetalande organets normala, återkommande verksamhet. Alla nivåer av det utbetalande organets dagliga verksamhet och kontroller ska kontinuerligt övervakas för att säkerställa en tillräckligt detaljerad verifikationskedja.

B) **Separat bedömning via en internrevisionsfunktion**

Det utbetalande organet ska i detta hänseende införa följande förfaranden:

- i) Internrevisionsfunktionen ska vara oberoende i förhållande till det utbetalande organets övriga avdelningar och ska rapportera direkt till det utbetalande organets direktör.
 - ii) Internrevisionen ska kontrollera att de rutiner som införts av det utbetalande organet kan garantera att överensstämmelsen med unionsbestämmelserna kontrolleras samt att räkenskaperna är korrekta, fullständiga och görs i tid. Kontrollerna kan begränsas till utvalda åtgärder och till ett urval av transaktioner, förutsatt att en revisionsplan säkerställer att alla viktiga områden, inklusive de avdelningar som ansvarar för godkännande, täcks under en period på högst fem år.
 - iii) Internrevisionens arbete ska genomföras enligt internationellt erkända normer, registreras i arbetsdokument och resultera i rapporter och rekommendationer riktade till det utbetalande organets högsta ledning.
-

BILAGA II

DE UTBETALANDE ORGANENS SKYLDIGHETER OCH FÖRFARANDE VID FYSISK KONTROLL

(Artikel 3)

A. DE UTBETALANDE ORGANENS SKYLDIGHETER

I. Kontroller

1. Periodicitet och urval

Minst en gång per år ska varje lagringsplats kontrolleras i enlighet med bestämmelserna i punkt B, särskilt med avseende på

- förfarandet för insamling av information om offentlig lagring,
- överensstämmelsen mellan de bokföringsuppgifter som lagerhållaren har på platsen och de som lämnats in till det utbetalande organet,
- den fysiska närvaron av de kvantiteter som anges i lagerhållarens lagerredovisning och som legat till grund för den senaste månadsredovisningen från lagerhållaren, vilket antingen bedöms visuellt eller, vid tvivel eller tvist, kontrolleras genom vägning eller mätning, och
- de lagrade produkternas sunda och goda marknadsmässiga kvalitet.

Den fysiska närvaron ska fastställas genom en tillräckligt representativ fysisk kontroll som minst omfattar de procentsatser som anges i punkt B och som gör det möjligt att avgöra om hela den kvantitet som införts i lagerbokföringen verkligen existerar.

Kvalitetskontrollerna ska avse produkternas utseende, doft och/eller organoleptiska egenskaper, och vid behov ska det göras med detaljerade analyser.

2. Ytterligare kontroller

Om avvikelser konstateras vid den fysiska kontrollen ska ytterligare en procentandel av kvantiteterna i interventionslagret kontrolleras enligt samma metod. Vid behov ska kontrollen utsträcka sig till att omfatta vägning av alla lagrade produkter i det varuparti eller lager som kontrolleras.

II. Kontrollrapporter

1. Det utbetalande organets interna kontrollorgan eller det organ som det bemyndigat ska skriva en rapport om varje genomförd kontroll.
2. Kontrollrapporterna ska innehålla minst följande uppgifter:
 - a) Lagerhållarens namn, det kontrollerade lagrets adress och benämningen på de varupartier som kontrollerats.
 - b) Datum och klockslag för kontrollens början och slut.
 - c) Platsen för kontrollens genomförande och en beskrivning av lagringsförhållanden, emballage och tillgänglighet.

- d) Fullständiga personuppgifter om den eller de som genomför kontrollen samt om deras yrkesställning och bemyndigande.
 - e) Genomförda kontroller och tillvägagångssätt för mätning av volym såsom mätmetoder, utförda beräkningar och mellanliggande resultat och uppnådda slutresultat samt de slutsatser som dragits av dessa.
 - f) För varje varuparti eller kvalitet i lagret, den kvantitet som anges i det utbetalande organets och i lagerhållarens lagerbokföring samt eventuella skillnader mellan dessa redovisningar.
 - g) För varje varuparti eller kvalitet som kontrolleras fysiskt, de uppgifter som avses i led f samt den kvantitet som fastställts på platsen och eventuella avvikelser. Parti- eller kvalitetsnummer, de lastpallar, lådor, silor, fat eller andra behållare som berörs, vikt (vid behov netto- och bruttovikt) eller volym.
 - h) Lagerhållarens förklaringar om det föreligger avvikelser eller brist på överensstämmelse.
 - i) Datum och plats när rapporten skrevs samt underskrift av den som skrev rapporten liksom av lagerhållaren eller dennes företrädare.
 - j) Om möjligheten till utökad kontroll vid avvikelser använts, med uppgift om den procentandel av den lagrade kvantiteten som i så fall omfattats av den utökade kontrollen, fastställda avvikelser och givna förklaringar.
3. Rapporterna ska omedelbart skickas till chefen för den enhet som ansvarar för det utbetalande organets bokföring.
- Omedelbart efter mottagandet av rapporten ska det utbetalande organets bokföring korrigeras med avseende på de avvikelser och den bristande överensstämmelse som fastställts.
4. Rapporterna ska förvaras på det utbetalande organets huvudkontor och vara tillgängliga för kommissionens tjänstemän och för personer som kommissionen bemyndigat.
5. Det utbetalande organet ska utarbeta en sammanfattning över

— utförda kontroller, med separat redovisning av fysiska kontroller (inventeringar),

— kontrollerade kvantiteter, och

— konstaterade avvikelser och skälen till dessa avvikelser jämfört med de månatliga och årliga lagerredovisningarna.

De kontrollerade kvantiteterna och de konstaterade avvikelserna ska för varje berörd produkt anges i vikt eller volym och i procent av de totala kvantiteterna i lager.

I sammanfattningen ska de kontroller som gjorts för att verifiera de lagrade produkternas kvalitet anges separat. Den ska lämnas in till kommissionen samtidigt med årsräkenskaperna enligt artikel 7.3 a i förordning (EU) nr 1306/2013.

B. FÖRFARANDE VID FYSISK KONTROLL I ENSKILDA SEKTORER SOM OMFATTAS AV DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN VID KONTROLLER ENLIGT PUNKT A

I. **Smör**

1. Urvalet av varupartier att kontrollera ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten i offentligt interventionslager. Urvalet ska förberedas före kontrollen av lagret på grundval av det utbetalande organets bokföring, men lagerhållaren ska inte underrättas.
2. De utvalda varupartiernas närvaro och deras sammansättning ska kontrolleras på plats enligt följande:
 - Identifiering av varupartiernas och lådornas kontrollnummer på grundval av inköpskvitto eller inlagringsnota.
 - Vägning av lastpallar (1 av 10) och av lådor (1 per lastpall).
 - Visuell kontroll av innehållet i en låda (1 av 5 lastpallar).
 - Emballagets skick.
3. Fysiskt kontrollerade varupartier och konstaterade brister ska beskrivas i kontrollrapporten.

II. **Skummjölkspulver**

1. Urvalet av varupartier att kontrollera ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten i offentligt interventionslager. Urvalet ska förberedas före kontrollen av lagret på grundval av det utbetalande organets bokföring, men lagerhållaren ska inte underrättas.
2. De utvalda varupartiernas närvaro och deras sammansättning ska kontrolleras på plats enligt följande:
 - Identifiering av varupartiernas och säckarnas kontrollnummer på grundval av inköpskvitto eller inlagringsnota.
 - Vägning av lastpallar (1 av 10) och av säckar (1 av 10).
 - Visuell kontroll av innehållet i en säck (1 av 5 lastpallar).
 - Emballagets skick.
3. Fysiskt kontrollerade varupartier och konstaterade brister ska beskrivas i kontrollrapporten.

III. **Spannmål och ris**

1. *Förfarande vid fysisk kontroll*
 - a) Urvalet av lagringsutrymmen eller lagerrum att kontrollera ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten spannmål eller ris i offentligt interventionslager.

Urvalet ska ske på grundval av de uppgifter som finns i det utbetalande organets lagerbokföring, men lagerhållaren ska inte underrättas.

b) Fysisk kontroll enligt följande:

- Kontroll av spannmålsens eller risets närvaro i de utvalda lagringsutrymmena eller lagerrummen.
- Identifiering av spannmålen eller riset.
- Kontroll av lagringsförhållanden och de lagrade produkternas kvalitet på de villkor som anges i förordning (EU) nr 1272/2009 ⁽¹⁾.
- Jämförelse av lagringsplats och spannmålsens eller risets identitet med uppgifter i lagrets lagerbokföring.
- Utvärdering av de lagrade kvantiteterna på grundval av en metod som i förväg godkänts av det utbetalande organet och för vilken en beskrivning ska lämnas till organets huvudkontor.

c) En ritning över lagret och volymmättningsprotokoll för varje silo eller lagerrum ska finnas tillgängliga vid varje lagringsplats.

I varje lagerlokal ska spannmålen eller riset lagras på ett sådant sätt att volymen kan kontrolleras.

2. *Förfarande vid avvikelser*

En viss avvikelse ska tolereras vid kontroll av produktvolymen.

Bestämmelserna i bilaga III ska sålunda tillämpas om den vikt som fastställdes för den lagrade produkten vid den fysiska kontrollen avviker från den i redovisningen bokförda vikten med 5 % eller mer när det gäller spannmål och ris vid lagring i silo och vid lagring i planlager.

I de fall spannmål eller ris lagras i lager bör de kvantiteter beaktas som fastställdes vid vägningen vid inlagringen i stället för de kvantiteter som erhålls från en volymmuppskattning, om man med denna inte lyckas uppnå en tillräcklig precisionsgrad och om den noterade skillnaden mellan de två inte är alltför stor.

Det utbetalande organet ska använda denna möjlighet i välgrundade fall, bedömt från fall till fall, och under eget ansvar. Det utbetalande organet ska ange att detta har skett i rapporten enligt följande vägledande förlaga:

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1272/2009 av den 11 december 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller uppköp och försäljning av jordbruksprodukter inom ramen för offentlig intervention (EUT L 349, 29.12.2009, s. 1).

(Vägledande förlaga)

SPANNMÅL – LAGERKONTROLL

Produkt:	Lagerhållare Lager, silo: Lagringsutrymme nr	Datum:
Parti	Kvantitet enligt lagerbokföring	

A. Lagring i silo

Lagerrum nr	Volym enligt beskrivning m ³ (A)	Konstaterad outnyttjad volym m ³ (B)	Volym på lagrat spannmål m ³ (A-B)	Specifik vikt kg/hl = 100	Vikt på spannmål eller ris

Totalt (A):

B. Lagring i planlager

	Lagerrum nr	Lagerrum nr	Lagerrum nr
Areal som omfattas	 m ² }	 m ² }	 m ² }
	 m ³ }	 m ³ }	 m ³ }
Höjd	 m }	 m }	 m }
Korrigeringar	 m ³	 m ³	 m ³
Volym	 m ³	 m ³	 m ³
Specifik vikt ...	 kg/hl	 kg/hl	 kg/hl
Total vikt	 ton	 ton	 ton

Totalt (B):

Total vikt i lager:

Skillnader i förhållande till bokförd vikt:

I procent:

....., [datum]

..... (Stämpel och underskrift)

Kontrollant för det utbetalande organet

IV. Nöt- och kalvkött

1. Urvalet av varupartier att kontrollera ska motsvara minst 5 % av den totala kvantiteten i offentligt interventionslager. Urvalet ska förberedas före kontrollen av lagret på grundval av det utbetalande organets bokföring, men lagerhållaren ska inte underrättas.
 2. De utvalda varupartiernas närvaro och deras sammansättning ska kontrolleras på platsen enligt följande för urbenat kött:
 - Identifiering av varupartierna och lastpallarna och kontroll av antalet lådor.
 - Vägning av 10 % av lastpallarna eller containrarna.
 - Vägning av 10 % av lådorna från varje vägd lastpall.
 - Visuell kontroll av innehållet i dessa lådor och emballagets skick i varje låda.Urvalet av lastpallar ska ske utifrån de olika typer av styckningsdelar som finns i lager.
 3. Fysiskt kontrollerade varupartier och konstaterade brister ska beskrivas i kontrollrapporten.
-

BILAGA III

SKYLDIGHETER OCH ALLMÄNNA PRINCIPER NÄR DET GÄLLER LAGERHÅLLARENS ANSVAR SOM SKA INGÅ I DET LAGRINGSKONTRAKT SOM UPPRÄTTAS MELLAN ETT UTBETALANDE ORGAN OCH EN LAGERHÅLLARE

(Artikel 3)

Lagerhållaren ska ansvara för att produkter som är föremål för unionens interventionsåtgärder förvaras på rätt sätt. Lagerhållaren ska stå för de ekonomiska konsekvenserna av att produkterna förvaras på ett bristfälligt sätt.

I. PRODUKTKVALITET

Om interventionslagrade produkter kvalitetsförsämras till följd av dåliga eller olämpliga lagringsförhållanden ska lagerhållaren stå för förlusterna och de ska i den offentliga lagerbokföringen bokföras som en förlust orsakad av produktens kvalitetsförsämring till följd av lagringsförhållandena.

II. SVINN

1. Lagerhållaren ska ansvara för alla konstaterade avvikelser mellan kvantiteterna i lagret och uppgifterna i de lagerlistor som överlämnats till det utbetalande organet.
2. Då svinnet överskrider gällande toleransnivåer enligt artikel 4, bilaga II.B.III.2 och bilaga IV eller enligt sektorslagstiftningen inom jordbruket ska det i sin helhet tillskrivas lagerhållaren som icke identifierat svinn. Om lagerhållaren bestrider svinnet kan han begära att produkten vägs eller mäts, varvid lagerhållaren ska stå för kostnaderna, såvida det inte framkommer att de uppgivna kvantiteterna faktiskt existerar eller om avvikelsen inte överstiger de gällande toleransnivåerna, varvid det utbetalande organet ska stå för vägnings- eller mätning-kostnaderna.

Toleransnivåerna i punkt B.III.2 i bilaga II ska gälla utan att de andra toleransnivåer som avses i första stycket påverkas.

III. STYRKANDE HANDLINGAR OCH MÅNATLIGA OCH ÅRLIGA DEKLARATIONER**1. Styrkande handlingar och månatlig deklaration**

- a) Lagerhållaren ska förfoga över de handlingar om inlagring, lagring och utlagring av produkterna som ligger till grund för årsräkenskaperna och de ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- Lagringsplats (vid behov med angivande av lagringsutrymme eller fat).
- Kvantiteter som överförts från föregående månad.
- Varupartier som inlagrats och utlagrats.
- Lagerbehållning vid periodens slut.

Med handlingarna ska det vara möjligt att på ett säkert sätt identifiera de kvantiteter som finns i lager vid varje tidpunkt, varvid hänsyn måste tas till de kvantiteter som köpts upp eller sålts, men som ännu inte har lagrats in eller ut.

- b) Lagerhållaren ska minst en gång i månaden skicka handlingarna avseende inlagring, lagring och utlagring av produkter till det utbetalande organet som underlag till en sammanfattande månatlig lagerredovisning. Handlingarna ska vara det utbetalande organet tillhanda före den 10:e i månaden efter den månad som de avser.
- c) En förlaga till den sammanfattande månatliga lagerredovisningen (vägledande mall) finns nedan. De utbetalande organen ska hålla den tillgänglig för lagerhållarna på elektronisk väg.

Månatlig lagerredovisning

Varor:		Lagerhållare Lager Adress:		Nr:	Månad:
Parti	Beskrivning	Kvantitet (kg, ton, hl, lådor, stycken, etc.)		Datum	Kommentarer
		Inlagring	Utlagring		
	Överförd kvantitet				
	Kvantitet att överföra				

(Stämpel och underskrift)

Ort och datum:

Benämning:

2. Årlig deklaration

- Lagerhållaren ska på grundval av den månatliga redovisning som beskrivs i punkt 1 upprätta en årlig lagerredovisning. Den ska översändas till det utbetalande organet senast den 15 oktober efter räkenskapsårets slut.
- Den årliga lagerredovisningen ska innehålla en sammanställning av kvantiteterna i lager, uppdelad per produkt och lagringsplats, med för varje produkt uppgift om kvantiteterna i lager, varupartiernas nummer (gäller ej spannmål), vilket år de lades på lager samt en förklaring till eventuella konstaterade avvikelser.
- En förlaga till den sammanfattande månatliga lagerredovisningen (vägledande mall) finns nedan.

De utbetalande organen ska hålla den tillgänglig för lagerhållarna på elektronisk väg.

Årlig lagerredovisning

Varor:		Lagerhållare Lager Adress:	Nr:	År:
Parti	Beskrivning	Kvantitet och/eller vikt		Kommentarer

(Stämpel och underskrift)

Ort och datum:

Benämning:

IV. DATORISERAD LAGERBOKFÖRING OCH TILLHANDAHÅLLANDE AV INFORMATION

Det kontrakt om offentlig lagring som ingås mellan det utbetalande organet och lagerhållaren ska innehålla bestämmelser som säkerställer att unionslagstiftningen efterlevs.

Kontraktet ska innehålla följande krav:

- Det ska föras datoriserad lagerbokföring av interventionslagren.
- Det ska finnas direkt och omedelbar tillgång till en löpande inventering.
- Det ska finnas ständig tillgång till alla handlingar avseende inlagring, lagring och utlagring av produkter i lager och till lagerhållarens bokföringshandlingar och rapporter som skrivits med tillämpning av denna förordning.
- Dessa handlingar ska alltid finnas tillgängliga för de utbetalande organens och kommissionens tjänstemän och för alla personer som kommissionen vederbörligen bemyndigat.

V. FORM OCH INNEHÅLL I HANDLINGAR SOM ÖVERSÄNDS TILL DET UTBETALANDE ORGANET

Form och innehåll i de dokument som avses i punkt III.1 och III.2 ska fastställas på de villkor och enligt de bestämmelser som anges i artikel 104 i förordning (EU) nr 1306/2013.

VI. BEVARANDE AV HANDLINGAR

Lagerhållaren ska bevara de styrkande handlingarna för alla transaktioner för offentlig lagring under hela den tid som krävs enligt de bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 104 i förordning (EU) nr 1306/2013, utan att det påverkar tillämpningen av gällande nationella bestämmelser.

BILAGA IV

TOLERANSNIVÅER

(Artikel 4)

1. För varje produkt som är föremål för offentlig lagring fastställs följande toleransnivåer för svinn i samband med normal lagring i enlighet med godkända bestämmelser:

- Spannmål 0,2 %
- Paddyris, majs 0,4 %
- Skummjörkspulver 0,0 %
- Smör 0,0 %
- Nöt- och kalvkött 0,6 %

2. Procentsatsen för tillåtet svinn vid urbenning av nötkött ska vara 32. Denna procentsats ska gälla alla kvantiteter som bearbetas under räkenskapsåret.
3. Toleransnivåerna i punkt 1 ska fastställas som procentsatser av den faktiska vikten utan emballage av de kvantiteter som placeras i lager och övertas under det aktuella räkenskapsåret, plus de kvantiteter som fanns i lager vid det aktuella räkenskapsårets början.

Toleransnivåerna ska gälla vid fysiska kontroller av lagren. De ska för varje produkt beräknas i förhållande till de totala kvantiteter som det utbetalande organet lagrar.

Den faktiska vikten vid inlagring och utlagring ska beräknas genom att från den registrerade vikten dra av den standardvikt för förpackningen som fastställts i uppköpsvillkoren eller, i avsaknad av sådan, den genomsnittliga förpackningsvikt som används av det utbetalande organet.

4. Svinn i antal förpackningar eller antal registrerade stycken ska inte omfattas av toleransen.
5. Kvantiteter som saknas på grund av stöld eller identifierbara orsaker ska inte ingå i den beräkning av toleransnivåerna som avses i punkterna 1 och 2.

BILAGA V

Åtgärder som avses i artikel 10

1. Stödordningar som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 73/2009 och, från och med år 2016, stödordningar som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013.
2. Åtgärder för landsbygdsutveckling enligt avdelningarna I och II i del II av kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 ⁽¹⁾ och de åtgärder för landsbygdsutveckling som avses i avdelning III kapitel I i förordning (EU) 1305/2013.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 65/2011 av den 27 januari 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller kontroller och tvärvillkor i samband med stöd för landsbygdsutveckling (EUT L 25, 28.1.2011, s. 8).

*BILAGA VI***Åtgärder som avses i artikel 14**

1. Omstrukturering och omställning av vinodlingar, i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) nr 1308/2013.
 2. Grön skörd i enlighet med artikel 47 i förordning (EU) nr 1308/2013.
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 908/2014**av den 6 augusti 2014****om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 8.2, 9.2, 23, 36.6, 46.5 och 6, 50.2, 53.1, 57.2, 62.2, 66.4, 88, 104, 114, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EU) nr 1306/2013 fastställs de grundläggande bestämmelserna om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, däribland godkännande av utbetalande organ och samordningsorgan, ekonomisk förvaltning och avslutande av förfaranden, kontrollsystem och påföljder (t.ex. kontroll av transaktioner, värdepapper och öppenhet). För att säkerställa att det nya regelverk som har inrättats genom förordningen fungerar väl och tillämpas på ett enhetligt sätt har kommissionen fått befogenhet att anta vissa bestämmelser inom dessa områden. De nya bestämmelserna ska ersättas med gällande bestämmelser i kommissionens förordningar (EG) nr 601/94 ⁽²⁾, (EG) nr 4/2004 ⁽³⁾, (EG) nr 883/2006 ⁽⁴⁾, (EG) nr 884/2006 ⁽⁵⁾, (EG) nr 885/2006 ⁽⁶⁾, (EG) nr 259/2008 ⁽⁷⁾ och genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 ⁽⁸⁾. Förordningarna (EG) nr 883/2006, (EG) nr 884/2006, (EG) nr 885/2006 och genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 upphävs genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 ⁽⁹⁾. För tydlighetens och den rättsliga säkerhetens skull bör förordning (EG) nr 601/94, förordning (EG) nr 4/2004 och förordning (EG) nr 259/2008 upphävas genom denna förordning.
- (2) Utbetalande organ bör godkännas av medlemsstaterna endast om de uppfyller ett minimiantal kriterier som fastställs på unionsnivå som avses i artikel 1.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014. Dessa kriterier anges i bilaga I till den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014. Bestämmelser bör fastställas för förfaranden för utfärdande, granskning och återkallande av godkännande av utbetalande organ och samordningsorgan.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 601/94 av den 17 mars 1994 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 165/94 vad gäller gemenskapens medfinansiering av kontroll av jordbruksarealer med hjälp av fjärranalys (EGT L 76, 18.3.1994, s. 20).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 4/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 4045/89 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUT L 2, 6.1.2004, s. 3).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 883/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller de utbetalande organens räkenskaper, utgiftsdeklarationer och inkomstdeklarationer samt villkoren för ersättning för utgifter inom ramen för EGFJ och EJFLU (EUT L 171, 23.6.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 884/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) av interventionsåtgärder i form av offentlig lagring och bokföring av transaktioner för offentlig lagring som görs av medlemsstaternas utbetalande organ (EUT L 171, 23.6.2006, s. 35).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller godkännande av utbetalande organ och andra organ och avslutande av räkenskaperna för EGFJ och EJFLU (EUT L 171, 23.6.2006, s. 90).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 259/2008 av den 18 mars 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller offentliggörande av uppgifter om de stödmottagare som får stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 76, 19.3.2008, s. 28).

⁽⁸⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 282/2012 av den 28 mars 2012 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter (EUT L 92, 30.3.2012, s. 4).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (se sidan 18 i detta nummer av EUT).

- (3) Medlemsstaterna bör löpande övervaka sina utbetalande organ. De bör inrätta ett system för utbyte av information för rapportering och för att hålla de behöriga myndigheterna informerade om misstänkta fall av överträdelse. Ett förfarande bör införas för medlemsstaternas hantering av sådana ärenden som bör omfatta skyldigheten att utarbeta en plan för åtgärdande av alla identifierade brister inom en fastställd tidsgräns. Det förfarande för kontroll av överensstämmelse som fastställs i artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 bör tillämpas på sådana utgifter som betalas av de utbetalande organ som fått behålla sitt godkännande av medlemsstaten trots att de inte genomfört en sådan åtgärdsplan inom den fastställda tidsgränsen.
- (4) I enlighet med artikel 7.3 första stycket led b i förordning (EU) nr 1306/2013, måste de personer som ansvarar för de godkända utbetalande organen upprätta förvaltningsförklaringar som är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de interna kontrollsystemen fungerar korrekt, samt att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. Föreskrifter bör fastställas för innehållet i och formatet för sådana förvaltningsförklaringar.
- (5) Reglerna för verksamheten i de samordningsorgan som avses i artikel 7.4. i förordning (EU) nr 1306/2013, liksom det arbete som attesterande organ, som avses i artikel 9 nämnda förordning, ska utföra måste fastställas. Dessutom ska innehållet i de intyg och rapporter som utarbetas av de attesterande organen fastställas i syfte att garantera att de är till stöd för kommissionen i samband med förfarandet för avslutande av räkenskaperna.
- (6) För att säkerställa en väl fungerande förvaltning av de anslag som i Europeiska unionens budget avsatts för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (nedan kallade *fonderna*), bör de utbetalande organen föra separata räkenskaper, som uteslutande omfattar de betalningar som gjorts och inkomster avsatta för särskilda ändamål som tas ur och tillfaller varje fond. Dessa räkenskaper bör för varje fond tydligt visa vilka utgifter och inkomster avsatts för särskilda ändamål som verkställts i enlighet med artikel 4.1 och artiklarna 5 och 43 i förordning (EU) nr 1306/2013 och det bör vara möjligt att koppla dessa utgifter och inkomster till de medel som avsatts för dem i unionens budget.
- (7) Den gemensamma jordbrukspolitiken finansieras uteslutande i euro, men samtidigt måste medlemsstater som inte antagit euron kunna göra utbetalningarna till stödmottagarna i sin nationella valuta. För att det ska vara möjligt att konsolidera alla utgifter och inkomster bör därför de relevanta utbetalande organen kunna tillhandahålla sina uppgifter om utgifter och inkomster både i euro och i den nationella valuta som utgiften betalades och inkomsten mottogs i.
- (8) De utgifter som medfinansieras genom unionens budget och medlemsstaternas budgetar för att stödja landsbygdsutveckling inom ramen för Ejflu grundas på detaljerade program per åtgärd, särskild avgiftssats och fokusområde. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning, att utgifterna bör övervakas och bokföras på samma grund, så att alla utbetalningar kan identifieras per åtgärd, särskilda avgiftssatser och fokusområden. Detta kommer att garantera att överensstämmelse mellan utgifterna och de finansiella medel kan kontrolleras. I det sammanhanget bör de kriterier som beaktas av de utbetalande organen fastställas. De utbetalande organen bör tydligt visa ursprunget för offentliga och unionens fonder i räkenskaperna när det gäller finansiering som verkställts. De belopp som ska återkrävas från stödmottagare och de belopp som har återvunnits bör identifieras och redovisas i förhållande till de ursprungliga åtgärderna.
- (9) Medlemsstaterna mobiliserar nödvändiga resurser för att finansiera EGFJ-utgifter som avses i artikel 4.1 förordning (EU) nr 1306/2013 innan kommissionen finansierar dessa utgifter genom månatliga utbetalningar för utgifter som verkställts. Alternativt får medlemsstaterna en förskottsbetalning för Ejflu-utgifter som kommer att avslutas med ett årligt beslut om avslutande av räkenskaperna i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013. För att säkerställa en sund förvaltning av de finansiella flödena bör medlemsstaterna samla in den information som krävs för att visa att utgifter som verkställts är fullständiga, korrekta och sanningsenliga för dessa månatliga återbetalningar och ställa denna till kommissionens förfogande när utgifter och inkomster verkställs eller sända den till kommissionen med jämna mellanrum. Uppgifterna bör lämnas till kommissionen av medlemsstaterna med jämna mellanrum anpassat till förvaltningsmetoden för varje enskild fond. Att medlemsstaterna lämnar information vid sådana tidpunkter bör inte påverka medlemsstaternas skyldighet att bevara den fullständiga information som samlats in för en korrekt övervakning av utgifterna och hålla denna till kommissionens förfogande för kontroll.

- (10) De allmänna skyldigheterna för de utbetalande organen vad gäller räkenskaper omfattar uppgifter som krävs för förvaltningen och kontrollen av unionens medel. Dessa skyldigheter omfattar inte bestämmelserna om ersättning för utgifter och vilka uppgifter som ska lämnas till kommissionen för att erhålla sådan ersättning. Därför bör det preciseras vilken information och vilka uppgifter som regelbundet ska sändas till kommissionen när det gäller utgifter som ska finansieras av fonderna. Medlemsstaterna ska sända informationen till kommissionen i sådan form att kommissionen direkt och på effektivast tänkbara sätt kan använda den i samband med förvaltningen av räkenskaperna för fonderna samt för därmed förbundna betalningar. All information som ska hållas tillgänglig eller sändas mellan medlemsstaterna och kommissionen bör därför vara i elektronisk form.
- (11) När det gäller åtgärder som finansieras genom fonderna fastställs i artikel 102.1 första stycket led c i förordning (EU) nr 1306/2013 att utgiftsdeklarationer, som även gäller som begäran om utbetalning, ska sändas till kommissionen tillsammans med de upplysningar som behövs. För att medlemsstaterna och de utbetalande organen ska kunna upprätta utgiftsdeklarationerna i enlighet med harmoniserade regler, och för att kommissionen ska kunna ta hänsyn till ansökningar om utbetalning, bör villkoren för när dessa utgifter får beaktas inom ramen för respektive EGFJ och Ejflu budgetar fastställas. I dessa villkor bör anges vilka regler som gäller för bokföring av utgifter och inkomster, framför allt inkomster som är avsatta för särskilda ändamål och eventuella korrigeringar som ska göras, samt för deras faktiska deklaration.
- (12) Om de utgiftsdeklarationer som erhållits från medlemsstaterna inom ramen för EGFJ medför att det sammanlagda beloppet av de förhandsåtaganden som kan medges enligt artikel 170.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ uppgår till över 75 % av de budgetmedel som avsatts för det innevarande budgetåret, är kommissionen skyldig att minska beloppet. I enlighet med principen om en sund förvaltning bör denna minskning delas upp proportionellt mellan alla medlemsstater, på grundval av deras utgiftsdeklarationer. För att de tillgängliga anslagen ska fördelas rättvist mellan medlemsstaterna bör det föreskrivas att månadsbetalningarna inom ramen för EGFJ ska minskas med en procentsats, som ska upprättas för varje kapitel, av de utgiftsdeklarationer som översänts av varje medlemsstat och att belopp som efter en månad fortfarande inte betalats ut omfördelas genom kommissionens beslut i senare månadsbetalningar.
- (13) Efter att ha godkänt månadsbetalningarna bör kommissionen ställa de finansiella medel som krävs för att täcka de utgifter som ska finansieras av fonderna till medlemsstaternas förfogande, enligt praktiska arrangemang och villkor som fastställs på grundval av den information som medlemsstaterna sänder till kommissionen och de datasystem som kommissionen har inrättat.
- (14) Ett villkor för ersättning av utgifter för offentlig intervention till de utbetalande organen är att dessa tas med i deras utgiftsdeklarationer, för de värden och belopp som bokförts under den månad som följer på den månad som avser offentlig lagring. För att säkerställa att förfarandet för ersättningar löper friktionsfritt bör det fastställas hur den information som krävs för utgifts- och kostnadsberäkningen ska förmedlas till kommissionen.
- (15) I enlighet med artikel 3.3 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 måste bokföringen av de offentliga interventionslagren göra det möjligt att fastställa både beloppet av unionsfinansieringen som betalats ut och de produkter som omfattas av interventionssystemet. De utbetalande organen bör därför vara skyldiga att föra lagerbokföring och finansiella räkenskaper var för sig med de poster som är krävs för övervakningen av lagren och administrationen av finansieringen av de utgifter och kostnader som de offentliga interventionsåtgärderna medför.
- (16) Med avseende på offentliga interventionslagringsåtgärder är de utbetalande organen skyldiga att bokföra poster som rör kvantitet, värde och vissa genomsnitt. Det finns emellertid situationer där vissa transaktioner eller utgifter inte ska bokföras, eller ska bokföras enligt särskilda regler. För att säkerställa likabehandling och för att skydda unionens finansiella intressen, bör sådana omständigheter preciseras och, i förekommande fall, även visa hur insatserna och utgifterna i räkenskaperna bokförs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (17) Den dag då de olika utgifts- och intäktsposter som är knutna till interventionsåtgärder i form av offentlig lagring bokförs beror på vilken typ av transaktion det rör sig om och den kan vara fastställd i sektorslagstiftningen inom jordbruket. Det bör därför fastställas en allmän regel om vilka poster som ska bokföras den dag då den materiella transaktionen till följd av interventionsåtgärden ägde rum, och vilka särskilda fall som ska beaktas.
- (18) För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning, bör kommissionen från medlemsstaterna få prognoserna för de belopp som återstår att finansieras genom Ejflu under ett budgetår och uppskattningarna av ansökningarna om finansiering för nästa budgetår. Denna information meddelas i så god tid att kommissionen kan fullgöra sina åtaganden och i vart fall två gånger per år, senast den 31 januari och den 31 augusti varje år.
- (19) I enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) nr 1306/2013 måste tidsfrister för upprättandet av utgiftsdeklarationer för transaktioner som genomförs inom ramen för Ejflu fastställas. Mot bakgrund av de särskilda redovisningsreglerna för Ejflu, användningen av förhandsfinansiering och finansieringen av åtgärder per kalenderår, bör utgifter deklarerats med en periodicitet som är anpassad till dessa särskilda villkor.
- (20) Utbytet av information och dokument mellan medlemsstaterna och kommissionen, samt medlemsstaternas tillhandahållande och översändande av information till kommissionen, bör i princip ske i elektronisk form. I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 883/2006 är det, för att lättare kunna hantera och använda den information som utbyts om fonderna, nödvändigt att ändra de befintliga informationssystemen eller införa nya informationssystem. Sådana system bör fortsätta att användas och genomföras efter det att medlemsstaterna informerats genom kommittén för jordbruksfonderna.
- (21) Villkoren för informationsbehandlingen i dessa informationssystem samt formen för och innehållet i de dokument som ska överlämnas enligt förordning (EU) nr 1306/2013 bör kontinuerligt anpassas till tillämpliga regler och förvaltningskrav. Det bör också fastställas enhetliga regler för utformning av de dokument som ska översändas av medlemsstaterna. För att uppnå dessa mål, förenkla förfarandena och se till att de berörda informationssystemen kan tas i bruk snabbt, bör formen för och innehållet i dessa dokument fastställas enligt standardiserade mallar och protokoll, och kommissionen bör ändra och uppdatera dessa mallar på grundval av information från kommittén för jordbruksfonderna.
- (22) Enligt artikel 58 i förordning (EU) nr 1306/2013 ansvarar medlemsstaterna genom deras utbetalande organ för förvaltningen och kontrollen av att fondernas utgifter följer gällande lagstiftning. Därmed bör det utbetalande organet ha ansvaret för att de uppgifter som rör finansiella transaktioner meddelas eller införs i informationssystemet och uppdateras, vilket antingen kan göras av de utbetalande organen eller delegeras till ett annat organ, i förekommande fall via godkända samordningsorgan.
- (23) För vissa dokument eller deklARATIONER, som anges i artikel 102.1 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 eller kommissionens rättsakter antagna i för detta ändamål, och detaljerade uppgifter för tillämpningen av denna, krävs underskrift av en bemyndigad person eller godkännande av en person i en eller flera etapper av det berörda förfarandet. De informationssystem som används för överföringen av dessa dokument bör i varje fall göra det möjligt att identifiera varje person på ett otvetydigt sätt och erbjuda rimliga garantier för att innehållet i dokumenten inte kan ändras, även när det gäller de olika etapperna i förfarandet. Detta bör särskilt gälla för utgiftsdeklarationerna och den förvaltningsförklaring som bifogas årsräkenskaperna, i enlighet med artikel 102.1 första stycket led c iii i förordning (EU) nr 1306/2013, samt för de dokument som sänds i elektronisk form inom ramen för dessa förfaranden.
- (24) Enligt artikel 58.1 e i förordning (EU) nr 1306/2013 ska medlemsstaterna genom sina utbetalande organ vara ansvariga för återkrav av belopp som felaktigt har betalats ut plus ränta. För att säkerställa en effektiv och korrekt tillämpning av dessa bestämmelser är det lämpligt att fastställa harmoniserade regler för den ränta som ska tillämpas på återbetalning av felaktigt utbetalda belopp. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 54.3 första stycket leden a och b i förordning (EU) nr 1306/2013, kan medlemsstaternas skyldighet att driva in felaktigt

utbetalda belopp verkställas på olika sätt. Utan att det påverkar tillämpningen av eventuella andra verkställighetsåtgärder enligt nationell lagstiftning, är det en effektiv och kostnadseffektiv metod att dra av eventuella utestående belopp från framtida utbetalningar till gäldenären, så snart skulden har fastställts i enlighet med nationell lagstiftning. Det bör därför vara obligatoriskt för medlemsstaterna att tillämpa denna indrivningsmetod och gemensamma tillämpningsvillkor bör fastställas.

- (25) Tillämpningsföreskrifter bör fastställas för både förfarandet för avslutande av räkenskaperna enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013 och förfarandet för kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 i samma förordning; dessa bör omfatta en mekanism som innebär att slutbeloppet dras ifrån eller läggs till någon av de efterföljande utbetalningarna från kommissionen till medlemsstaterna.
- (26) För att kommissionen ska kunna avsluta räkenskaperna i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013 bör innehållet specificeras i de utbetalande organens årsräkenskaper och en tidsfrist fastställas för insändandet av dessa räkenskaper och andra relevanta handlingar till kommissionen. Den period under vilken de utbetalande organen ska hålla verifikationerna för alla utgifter och alla inkomster som avsätts tillgängliga för kommissionen bör också tydliggöras. Det bör också anges att det är kommissionen som ska fastställa formen för och innehållet i den räkenskapsinformation som de utbetalande organen ska vidarebefordra till kommissionen.
- (27) För att säkerställa att förfarandet för kontroll av överensstämmelse vanligtvis slutförs inom rimlig tid är det lämpligt att föreskriva särskilda tidsfrister för de olika etapperna i förfarandet som ska följas av kommissionen och de berörda medlemsstaterna. Samtidigt bör det dock vara möjligt för kommissionen att vid behov förlänga dessa tidsfrister med hänsyn till komplexiteten i ett ärende som är under utredning. Förfarandet för kontroll av överensstämmelse bör ge medlemsstaterna rätten till ett kontradiktoriskt förfarande och till att korrekt bedöma den information som behövs för fondernas riskvärdering.
- (28) I enlighet med artikel 59.5 förordning (EU) nr 1306/2013 ska medlemsstaterna säkerställa ett minsta antal kontroller på plats som krävs för effektiv riskhantering. Medlemsstaterna får dock, under eget ansvar, minska det lägsta antalet om förvaltnings- och kontrollsystem fungerar väl och när felfrekvenserna är godtagbara. Det lägsta antalet kontroller på plats måste anges i sektorslagstiftningen inom jordbruket, och övergripande regler om möjligheten att minska det lägsta antalet kontroller på plats, som gäller för alla åtgärder som finansieras av fonderna, och de tillämpliga villkoren bör fastställas. Förutom dessa övergripande regler, kan sektorslagstiftningen inom jordbruket föreskriva ytterligare bestämmelser.
- (29) Det är vidare lämpligt att fastställa regler för utövandet av medlemsstaternas granskning av transaktioner som avses i artikel 80 förordning (EU) nr 1306/2013, särskilt urvalet av företag, och tidsplanen för kontroll.
- (30) I enlighet med avdelning V kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 om kontroll av transaktioner måste medlemsstaterna skicka ett visst antal meddelanden till kommissionen. Eftersom en standardisering av meddelandenas form och innehåll skulle underlätta användningen och sörja för ett enhetligt tillvägagångssätt, är det lämpligt att anta detaljerade bestämmelser om detta. Dessutom bör reglerna för bevarandet av affärshandlingar om det ömsesidiga bistånd som avses i artikel 83 i förordning (EU) nr 1306/2013, och de särskilda myndigheter som avses i artikel 85 i samma förordning fastställas.
- (31) Genom den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 fastställs bestämmelser som kompletterar den rättsliga ramen för värdepapper, särskilt när det gäller kravet att ställa en säkerhet, de villkor som gäller för värdepapper samt regler om ställande, frisläppande och förverkande av en säkerhet. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av dessa regler, bör bestämmelser fastställas om formerna och förfaranden för inlämning och frisläppande av en säkerhet, liksom för utbyte av information och meddelanden som krävs i detta avseende.

- (32) I enlighet med avdelning VII kapitel IV i förordning (EU) nr 1306/2013 om öppenhet ska medlemsstaterna årligen offentliggöra stödmottagarna av stöd från fonderna, och bland annat de belopp som varje mottagare har fått från var och en av dessa fonder. För detta ändamål och i enlighet med artikel 111 i förordning (EU) nr 1306/2013 bör formen för offentliggörandet fastställas. Offentliggörandet bör inte vara mer omfattande än vad som krävs för att det i ett demokratiskt samhälle ska vara möjligt att nå de eftersträlvade målen för öppenhet.
- (33) Offentliggörandet bör ske i enlighet med de uppgifter som finns i de utbetalande organens bokföring och register och bör avse betalningar under det föregående budgetåret. Uppgifterna bör presenteras för allmänheten på ett tydligt, harmoniserat och sökbart sätt, senast den 31 maj.
- (34) Enligt artikel 111.1 första stycket led c i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de stödbelopp som var och en av de åtgärder som finansierats via fonderna som erhållits av en stödmottagare offentliggöras. För att säkerställa iakttagandet av den skyldighet som anges i artikel 112 i den förordningen, är det också nödvändigt att fastställa tröskelvärden under vilka en stödmottagares namn inte kommer att offentliggöras.
- (35) I enlighet med artikel 111.1. första stycket led b i förordning (EU) nr 1306/2013 krävs att stödmottagaren identifierar den kommun där denne är bosatt eller har registrerat sin verksamhet. Denna information bör även finnas tillgänglig i fråga om stödmottagare som är fysiska personer och vars namn inte ska offentliggöras i enlighet med artikel 112 i samma förordning. Om det emellertid, på grund av det begränsade antalet mottagare som är bosatta eller registrerade i en viss kommun, skulle leda till att en stödmottagare som är en fysisk person identifieras bör man fastställa bestämmelser för att undvika oproportionerlig och onödig kränkning av fysiska personers privatliv.
- (36) Informationen bör offentliggöras på internet med hjälp av ett sökverktyg som allmänheten kan använda. Sökverktyget bör möjliggöra sökningar på vissa kriterier och sökresultaten bör presenteras på ett lättillgängligt sätt.
- (37) För att kraven på skydd av personuppgifter ska uppfyllas bör de som får stöd från fonderna förhandsinformeras om att uppgifterna kommer att offentliggöras. Informationen till stödmottagarna bör ges via ansökningshandlingarna eller i samband med inhämtning av uppgifter. Vad gäller stöd och stödmottagare under budgetåren 2014 och 2015 var det inte möjligt att förhandsinformera stödmottagarna i samband med att uppgifterna samlades in, men stödmottagarna bör ändå informeras i skälig tid före offentliggörandet.
- (38) För att underlätta allmänhetens tillgång till de uppgifter som offentliggjorts bör medlemsstaterna inrätta webbplatser med uppgifter om mottagare av medel och de tröskelvärden som avses i artikel 112 i förordning (EU) nr 1306/2013. Med tanke på att medlemsstaternas organisatoriska strukturer är sinsemellan olika bör medlemsstaterna själva avgöra vilken instans som bör ansvara för att skapa och driva webbplatsen och för att lägga ut informationen. Kommissionen bör upprätta en webbplats som innehåller länkar till medlemsstaternas webbplatser.
- (39) Artikel 10 i denna förordning bör tillämpas på utgifter och inkomster avsatta för särskilda ändamål som medlemsstaterna tagit emot från och med den 16 oktober 2014 i syfte att säkerställa kontinuiteten inom samma budgetår.
- (40) För att säkerställa en enhetlig behandling av pågående förfaranden för kontroll av överensstämmelse, bör de tidsfrister enligt artikel 34.3 och 34.4 i denna förordning inte gälla de förfaranden för vilka meddelandet i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EG) nr 885/2006 skickas före den 1 januari 2015.
- (41) Eftersom avdelning VII kapitel IV i förordning (EU) nr 1306/2013 om öppenhet gäller betalningar från budgetåret 2014 och framåt bör även föreskrifterna i denna förordning tillämpas på dessa betalningar.

- (42) För att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för genomförandet bör de uppgifter som ska lämnas in i enlighet med bilaga II spalterna V1 och V2 tillhandahållas från och ed räkenskapsåret 2016.
- (43) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för jordbruksfonderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

UTBETALANDE ORGAN OCH ANDRA ORGAN

Artikel 1

Förfarande för godkännande av utbetalande organ

1. Medlemsstaterna ska utse en myndighet på ministernivå som ska ansvara för att
 - a) utfärda, granska och återkalla godkännande av utbetalande organ, och
 - b) utförande av de uppgifter som den behöriga myndigheten tilldelas enligt detta kapitel.
2. Den behöriga myndigheten ska genom ett formellt beslut utfärda eller, efter granskning, återkalla godkännandet av det utbetalande organet på grundval av en granskning av kriterierna för godkännande som avses i artikel 1.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 ("kriterier för godkännande"). Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om godkännande och tillbakadragande av godkännande.
3. Den behöriga myndigheten ska utse ett revisionsorgan att utföra en undersökning före varje godkännande (förgranskning inför godkännande). Revisionsorganet ska vara en revisionsmyndighet, eller annan offentlig eller privat organisation eller organisatorisk enhet i en myndighet med den kompetens, kapacitet och de kunskaper som krävs för att genomföra revisioner. Revisionsorganet ska vara fristående från det utbetalande organet som ska godkännas.

Undersökningen (förgranskning inför godkännande) ska ske av revisionsorganet och ska omfatta följande:

- a) De förfaranden och system som finns för godkännande och genomförande av betalningar.
- b) Ansvarsfördelningen samt interna och externa kontrollers lämplighet, allt med avseende på transaktioner som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (nedan kallade *fonderna*).
- c) I vilken utsträckning de förfaranden och system som införts är lämpliga för att skydda unionens budget, inklusive riskbaserade åtgärder mot bedrägerier.
- d) Säkerheten i informationssystemen.
- e) Skötsel av bokföring.

Revisionsorganet ska utarbeta en rapport om revisionsarbetet som utförts, resultaten av detta arbete, och sin bedömning av huruvida det utbetalande organet uppfyller kriterierna för godkännande. Rapporten ska lämnas till den behöriga myndigheten som utfärdar godkännandet när den har förvärvat sig om att det utbetalande organet uppfyller kriterierna.

4. Om den behöriga myndigheten anser att det utbetalande organet inte uppfyller dessa kriterier ska den informera det utbetalande organet om vilka villkor det måste uppfylla innan det kan godkännas.

I avvaktan på att de nödvändiga ändringarna för att uppfylla dessa särskilda krav görs får ett tillfälligt godkännande beviljas för en period som ska fastställas med hänsyn till hur allvarliga de konstaterade problemen är, men som inte får vara längre än tolv månader. I berättigade fall får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstaten, bevilja en förlängning av tidsfristen.

5. Den information som avses i artikel 102.1 första stycket led a i förordning (EU) nr 1306/2013 ska meddelas så fort det utbetalande organet godkänts första gången och i varje fall innan några utgifter som verkställs av detta utbetalande organ belastar fonderna. Informationen ska åtföljas av deklARATIONER och handlingar som rör

- a) det utbetalande organets ansvarsområden,
- b) ansvarsfördelningen mellan avdelningar inom det utbetalande organet,
- c) det utbetalande organets förhållande till andra offentliga eller privata organ som ansvarar för genomförandet av åtgärder för vilka utgifterna påförs fonderna av det utbetalande organet,
- d) rutinerna för att ta emot, kontrollera och värdera krav från stödmottagare samt för hur utgifter godkänns, betalas ut och bokförs,
- e) bestämmelserna om säkerheten hos informationssystem, och
- f) rapporten om förgranskning innan godkännandet utförs genom det revisionsorgan som avses i punkt 3.

6. Kommissionen ska meddela kommittén för jordbruksfonderna vilka utbetalande organ som godkänts i medlemsstaterna.

Artikel 2

Översyn av godkännanden

1. Den behöriga myndigheten ska ställa de utbetalande organen för vilka den har ansvaret under kontinuerlig övervakning, i synnerhet med hjälp av de intyg och rapporter som utfärdas av det attesterande organet som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013, och ska följa upp eventuella brister som iakttas.

Vart tredje år ska den behöriga myndigheten skriftligen informera kommissionen om sin tillsyn och övervakning av de utbetalande organen. Rapporten ska omfatta en genomgång av de utbetalande organens fortlöpande efterlevnad av kriterierna för godkännande, tillsammans med en sammanfattning av de åtgärder som har vidtagits för att åtgärda bristerna. Den behöriga myndigheten ska ange om ett utbetalande organ som den ansvarar fortsatt uppfyller kriterierna.

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett system som säkerställer att all information som tyder på att ett utbetalande organ inte uppfyller kriterierna för godkännande meddelas den behöriga myndigheten utan dröjsmål.

3. Om den behöriga myndigheten har konstaterat att ett godkänt utbetalande organ inte längre uppfyller ett eller flera av kriterierna på ett sätt som riskerar att hindra genomförandet av de uppgifter som anges i artikel 1.1 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål ställa godkännandet av det utbetalande organet under prövning. Det utbetalande organet ska utarbeta en plan med åtgärder och tidsfrister för att åtgärda de konstaterade bristerna inom en tidsfrist som ska fastställas med hänsyn till hur allvarligt problemet är. Tidsfristen ska dock inte vara längre än 12 månader från och med den dag då godkännandet tas upp till ny prövning. I berättigade fall får kommissionen, på begäran av den berörda medlemsstaten, bevilja en förlängning av tidsfristen.

4. Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen om sitt beslut att ställa det utbetalande organets godkännande under prövning, om den åtgärdsplan som utarbetas i enlighet med punkt 3, och om de framsteg som gjorts i genomförandet av dessa program.

5. Om godkännandet återkallas ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål godkänna ett annat utbetalande organ som uppfyller kriterierna i artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 så att utbetalningarna till stödmottagare inte avbryts.

6. Om kommissionen finner att den behöriga myndigheten inte har fullgjort sin skyldighet att utarbeta en åtgärdsplan enligt punkt 3 eller att det utbetalande organet fortsätter att vara godkänt utan att ha genomfört en sådan åtgärdsplan inom den fastställda tidsfristen, ska den begära att den behöriga myndigheten återkallar godkännandet för detta utbetalande organ om inte de nödvändiga förändringarna gjorts inom en tid som kommissionen bestämmer med hänsyn till hur allvarligt problemet är. I en sådan situation kan kommissionen fatta beslut om att avhjälpa bristerna genom förfarandet för kontroll av överensstämmelse i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 3

Förvaltningsförklaring

1. Den förvaltningsförklaring som avses i artikel 7.3 första stycket led b i förordning (EU) nr 1306/2013 ska upprättas i så god tid att det attesterande organet kan avge det utlåtande som avses i artikel 9.1 i den förordningen.

Förvaltningsförklaringen ska utformas i enlighet med bilaga I i den här förordningen och får innehålla reservationer som kvantifierar de potentiella finansiella effekterna. Om reservationer görs ska förklaringen innehålla en åtgärdsplan och en exakt tidsplan för dess genomförande.

2. Förvaltningsförklaringen ska grundas på en effektiv övervakning av det förvaltnings- och kontrollsystem som är i bruk under året.

Artikel 4

Samordningsorgan

1. Det samordningsorgan som avses i artikel 7.4 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska vara kommissionens enda samtalspartner i den berörda medlemsstaten när det gäller följande frågor kopplade till fonderna:

a) Spridningen av information och riktlinjer som rör funktion och drift av de utbetalande organen till dessa utbetalande organ och de organ som ansvarar för genomförandet, samt främjandet av en harmoniserad tillämpning av sådana riktlinjer.

b) Den information till kommissionen som avses i artiklarna 7 och 102 i förordning (EU) nr 1306/2013.

c) Kommissionens tillgång till en fullständig förteckning över alla redovisningsuppgifter som krävs för statistik och kontroll.

2. Ett utbetalande organ får fungera som samordningsorgan under förutsättning att de två olika funktionerna hålls åtskilda.
3. När samordningsorganet fullgör sina uppgifter får det, i enlighet med nationella förfaranden, utnyttja andra administrativa organ eller avdelningar, särskilt sådana med teknisk eller redovisningsteknisk expertis.
4. Konfidentialiteten, integriteten och tillgängligheten för alla datauppgifter som finns hos samordningsorganet ska säkerställas genom åtgärder som är anpassade till varje samordningsorgans administrativa struktur, personalstyrka och tekniska villkor. De finansiella och tekniska insatserna ska stå i rimlig proportion till de faktiska riskerna.
5. Den information som avses i artikel 102.1 första stycket led a i förordning (EU) nr 1306/2013 ska lämnas så fort samordningsorganet godkänts första gången och i varje fall innan några utgifter som verkställs av detta organ belastar fonderna. Den ska åtföljas av organets dokument för godkännande samt information om de administrativa, redovisnings- tekniska och interna kontrollvillkoren för organets verksamhet.

Artikel 5

Attestering

1. Den behöriga myndigheten ska utse det attesterande organ som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013.
2. Det attesterande organet ska organisera sitt arbete på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, och utföra kontroller inom en lämplig tidsram, med beaktande av arten och tidpunkten för de transaktioner som avser det berörda budgetåret.
3. Utlåtandet som det attesterande organet ska lämna i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska utarbetas årligen.

Utlåtandet ska grunda sig på det revisionsarbete som ska genomföras i enlighet med artiklarna 6 och 7 i denna förordning.

4. Det attesterande organet ska sammanställa en rapport om sina iakttagelser. Rapporten ska omfatta de funktioner som delegerats. I rapporten ska även anges om under den period som omfattas av rapporten

- a) det utbetalande organet uppfyller kriterierna för godkännande,
- b) det utbetalande organets rutiner med rimlig säkerhet kan garantera att de utgifter som belastar fonderna betalats ut i enlighet med unionens regler, samt garantera att transaktionerna är lagliga och korrekta och eventuella rekommendationer för förbättringar har följts upp,
- c) årsräkenskaperna enligt artikel 29 i den här förordningen har förts i överensstämmelse med bokföringen hos det utbetalande organet,
- d) kostnadsredovisningen och redovisningen av interventionsverksamhet är en i sak rättvisande, fullständig och korrekt förteckning över den verksamhet som bekostas av fonderna, och
- e) unionens ekonomiska intressen är tillräckligt skyddade i fråga om förskottsbetalningar, erhållna säkerheter, interventionslager och belopp som ska drivas in.

Rapporten ska omfatta upplysningar om antalet personer som utfört revisionen och deras kvalifikationer, vilket arbete som utförts, antalet undersökta transaktioner, den nivå som uppnåtts för tillförlitlighet och substans, eventuella svagheter som upptäckts och de rekommendationer som har lämnats för förbättring, samt uppgifter om både det attesterande organets och andra redovisningsorgans verksamhet, intern såväl som extern i förhållande till det utbetalande organet, varifrån hela eller delar av det attesterande organets kontroll av rapporterade uppgifter härrör.

Artikel 6

Revisionsprinciper

1. Attesteringsgranskningen ska utföras i enlighet med internationellt vedertagna redovisningsnormer.
2. Det attesterande organet ska utarbeta en revisionsstrategi som fastställer revisionens omfattning, tidpunkt och inriktning för attesteringsgranskning, revisionsmetoder och urvalsmetoden. En revisionsplan ska utarbetas för varje räkenskapsår baserat på den beräknade revisionsrisken. På begäran ska revisionsorganet lämna in revisionsstrategin och revisionsplanen till kommissionen.
3. En rimlig nivå av revisionsgaranti som ska uppnås vid revision ska erhållas genom bedömningen av kontrollsystemet, inklusive överensstämmelsekontroll och substansgranskning av utgifter, bestående av detaljgranskning och analysförfaranden.
4. Kommissionen ska fastställa riktlinjer som innehåller bland annat följande:
 - a) Ytterligare förtydliganden och vägledning för attesteringsgranskning som ska utföras.
 - b) Fastställandet av en rimlig nivå av revisionsgaranti som ska uppnås vid revisionsarbetet.

Artikel 7

Revisionsmetoder

1. Vilka revisionsmetoder som är relevanta för attesteringsgranskningen ska definieras i revisionsstrategin i som fastställs i artikel 6.2.
2. För att nå revisionsmålen och lämna in ett utlåtande enligt artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska revisionen omfatta systemrevision, substansgranskning samt kontroll av avstämningar om ekonomiska förklaringar och förvaltningsförklaringar.
3. Substansgranskning av utgifter ska omfatta kontroll av de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet på slutmottagarnivå. För detta ändamål får det attesterande organet åtfölja det utbetalande organet när det genomför kontroller på plats (andra omgången). Det attesterande organet kan inte åtfölja det utbetalande organet när det genomför ursprungliga kontroller på plats, utom i sådana fall där det skulle vara praktiskt omöjligt att dubbelkontrollera den ursprungliga kontrollen som utförts av det utbetalande organet. När det gäller substansgranskning, kan de attesterande organen använda en integrerad metod.
4. Kommissionen ska tillhandahålla ytterligare villkor och vägledning om utformningen av granskningsåtgärder, integrerad provtagning, planering och genomförande av dubbelkontroller av kontrollen på plats av transaktioner genom de riktlinjer som avses i artikel 6.4.

DEL II

EKONOMISK FÖRVALTNING AV MEDLEN

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 8

De utbetalande organens räkenskaper

1. De utbetalande organen ska föra räkenskaper som uteslutande omfattar de utgifter och inkomster som avses i artikel 4.1 och i artiklarna 5 och 43 i förordning (EU) nr 1306/2013, samt användningen av de medel som ställts till dess organs förfogande för betalning av sådana kostnader. Räkenskaperna ska göra det möjligt att skilja mellan de ekonomiska uppgifterna för EGFJ och för Ejflu och att presentera dem separat.

2. De utbetalande organen i medlemsstater som inte ingår i euroområdet ska i sina räkenskaper redovisa beloppen i den faktiska valutan för utgifterna. För att möjliggöra en konsolidering av deras sammanlagda utgifter och inkomster ska de dock kunna ange dessa uppgifter både i nationell valuta och i euro.

3. När det gäller Ejflu ska utbetalande organ som utsetts för ett landsbygdsutvecklingsprogram föra räkenskaper som gör det möjligt att identifiera alla transaktioner för varje program och åtgärd. Räkenskaperna ska bland annat omfatta följande:

- a) Offentliga utgifter och unionens bidrag för varje transaktion.
- b) Belopp som ska återkrävas från stödmottagare på grund av oegentligheter eller försummelser.
- c) Återkrävda belopp, med angivande av ursprunglig transaktion.

AVSNITT 2

EGFJ-räkenskaper

Artikel 9

Medlemsstaternas information

Medlemsstaterna ska varje vecka samla in uppgifter om sina sammanlagda utgifter och om de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål, och ställa dessa till kommissionens förfogande, enligt följande:

- a) De ska senast den tredje arbetsdagen varje vecka tillhandahålla uppgifter om de sammanlagda utgifterna och de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål sedan månadens början fram till den föregående veckans slut.
- b) I de fall då veckan löper över ett månadsskifte ska medlemsstaterna senast den tredje arbetsdagen i den påföljande månaden ställa uppgifter till förfogande om de sammanlagda utgifterna och de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål som de haft under föregående månad.

Artikel 10

Medlemsstaternas meddelanden

1. I enlighet med artikel 102.1 första stycket led c i och ii i förordning (EU) nr 1306/2013 ska medlemsstaterna på elektronisk väg skicka in följande uppgifter och dokument till kommissionen, enligt artiklarna 11 och 12 i den här förordningen:

- a) De ska senast den tredje arbetsdagen varje månad lämna in uppgifter om sina sammanlagda utgifter och inkomster under den föregående månaden, utgående från den mall kommissionen gör tillgänglig genom informationssystem, och alla uppgifter som kan förklara betydande skillnader mellan de prognoser som gjorts enligt punkt 2 a iii i den här artikeln och de faktiska utgifterna eller inkomsterna som är avsatta för särskilda ändamål.

b) Innan den tolfte varje månad, deklarationen av utgifter som avses i artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1306/2013. Meddelandet om utgifter och inkomster mellan den 1 och den 15 oktober ska emellertid lämnas in senast den 27 oktober.

2. Den utgiftsdeklaration som avses i punkt 1 b ska omfatta följande:

a) En redogörelse från varje utbetalande organ på grundval av den modell som kommissionen tillhandahåller medlemsstaterna via informationssystem, uppdelat enligt kontoplanen för Europeiska gemenskapernas budget och per utgifts- och inkomstkategori, baserat på en detaljerad kontoplan som står till medlemsstaternas förfogande och omfattar:

i) utgifter och inkomster som är avsatta för särskilda ändamål som uppstått under föregående månad,

ii) totala utgifter och inkomster som är avsatta för särskilda ändamål, från räkenskapsårets början till slutet av föregående månad,

iii) en prognos för utgifterna och de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål, som beroende på fall avser

— endast innevarande månad och de följande två månaderna,

— innevarande månad, de följande två månaderna och till räkenskapsårets slut,

iv) ytterligare uppgifter om så behövs,

b) en sammanfattning gjord av den berörda medlemsstaten på grundval av de mallar som kommissionen tillhandahållit medlemsstaterna genom informationssystem för de uppgifter som anges i led a, sammanställd för medlemsstatens alla utbetalande organ,

c) räkenskaper som utgör belägg för de utgifter och inkomster för offentlig intervention som avses i artikel 19.2.

3. Alla finansiella uppgifter som krävs enligt denna artikel ska anges i euro.

Artikel 11

Allmänna bestämmelser för utgiftsdeklaration och för inkomster som är avsatta för särskilda ändamål

1. De utgifter och de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål som de utbetalande organen deklarerar för en viss månad utgörs av de faktiska ut- och inbetalningar som gjorts under månaden, utan att detta påverkar de särskilda bestämmelser om deklaration av utgifter och inkomster för offentlig lagring som avses i artikel 12.

Dessa utgifter och inkomster tas upp i EGFJ-budgeten under budgetår N.

Dock gäller följande:

a) de utgifter, som får betalas innan bestämmelsen om att EGFJ helt eller delvis ska stå för dessa börjar tillämpas, får bokföras enbart för

— den månad under vilken den berörda bestämmelsen började tillämpas,

eller

— för den månad som följer på månaden då bestämmelsen började tillämpas,

- b) de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål och som medlemsstaten är skyldig att betala in till kommissionen ska tas upp i deklarationen för den månad under vilken tidsfristen för inbetalning av dessa belopp enligt unionslagstiftningen löper ut,
- c) de korrigeringar som beslutas av kommissionen inom ramen för avslutandet av räkenskaperna och kontrollen av överensstämmelse, ska av kommissionen direkt dras av från eller läggas till de månadsbetalningar som, efter vad som är tillämpligt, avses i artikel 33.2. eller artikel 34.8 direkt genom kommissionen. Medlemsstaterna ska dock ta med de belopp som motsvarar dessa korrigeringar i den deklaration som upprättas för den månad då korrigeringarna verkställs.
2. Utgifter och sådana inkomster som är avsatta för särskilda ändamål ska bokföras på det datum då det utbetalande organets konto debiterades eller krediterades. För betalningar kan bokföringsdatumet emellertid också vara den dag då det berörda organet fyllde i och skickade betalningsanvisningen till ett finansieringsinstitut eller till stödmottagaren. Det utbetalande organet ska använda samma metod under hela budgetåret.
3. De utbetalningar och inkomster som är avsatta för särskilda ändamål som deklarerar i enlighet med punkt 1 kan medföra korrigeringar av de utgifter som angivits under de föregående månaderna i samma budgetperiod.

Om korrigeringen av de inkomster som är avsatta för särskilda ändamål medför att det för ett utbetalande organ deklarerar negativa sådana inkomster för en budgetpost ska de överskridande korrigeringsbeloppen föras över till näst följande månad. De regleras i tillämpliga fall vid avslutandet av räkenskaperna för det berörda året.

4. Betalningsorder som inte verkställts och utbetalningar som debiterats kontot och därefter åter krediterats, ska bokföras med avdrag för utgifterna för den månad då det utbetalande organet får meddelande om att betalningen inte verkställts eller har annullerats.
5. Om utbetalningar som ska verkställas av EGFJ belastas av fordringar ska de anses vara verkställda i sin helhet enligt punkt 1
- a) vid tidpunkten för utbetalningen av det belopp som återstår att utbetala till betalningsmottagaren, om fordringen är mindre än den utgift som är godkänd i budgetförordningen,
- b) vid tidpunkten då ersättningen betalas, om utgiften är mindre än eller lika med fordringen.

6. De kumulerade uppgifter om utgifter och om inkomster som är avsatta för särskilda ändamål för ett givet räkenskapsår och som ska överlämnas till kommissionen senast den 27 oktober, får korrigeras endast i de årsräkenskaper som ska skickas in till kommissionen i enlighet med artikel 102.1 första stycket led c iii i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 12

Särskilda regler för deklaration av utgifter för offentlig lagring

1. De transaktioner som ska beaktas för deklarationer av utgifter för offentlig lagring är sådana som vid slutet av en månad har tagits upp i ett utbetalande organs räkenskaper och som har verkställts mellan början av det berörda räkenskapsåret, enligt artikel 3.3 första stycket led a i förordning (EU) nr 907/2014 och slutet på den berörda månaden.
2. Denna deklaration av utgifter ska omfatta de värden och belopp, fastställda enligt artiklarna 17 och 18 i denna förordning och artikel 4 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 ⁽¹⁾, som har bokförts av det utbetalande organet under månaden efter den månad då transaktionerna verkställdes.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 906/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utgifter för offentlig intervention (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

Dock

- a) ska värdena och beloppen för de transaktioner som verkställs under september månad bokföras av de utbetalande organen senast den 15 oktober,
- b) ska beloppen för de sammanlagda värdenedskrivningar som avses i artikel 3.1 e i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014 bokföras den dag som fastställs i det beslut i vilket de föreskrivs.

Artikel 13

Kommissionens beslut om utbetalningar

1. Utgående från de uppgifter som inkommit i enlighet med artikel 10.1 b i denna förordning ska kommissionen fatta beslut om de månatliga utbetalningar enligt artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1306/2013, utan att det påverkar tillämpningen av de korrigeringar som kan göras genom senare beslut i enlighet med artiklarna 51 och 52 i förordning (EU) nr 1306/2013, och med hänsyn tagen till de minskningar och tillfälliga innehållanden som beslutats i enlighet med artikel 41 i den förordningen.
2. Om de totala utgifter som medlemsstaterna deklarerat för närmast följande budgetår överstiger tre fjärdedelar av de totala anslagen för innevarande budgetår ska de förhandsåtaganden som avses i artikel 170.3 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och motsvarande månatliga utbetalningar beviljas i proportion till utgiftsdeklarationerna upp till 75 % av anslagen under innevarande budgetår. Kommissionen ska ta hänsyn till sådana belopp som inte betalats ut till medlemsstaterna vid senare beslut om återbetalningar.

Artikel 14

Utbetalningar till medlemsstaterna

1. Genom att besluta om månatliga betalningar ska kommissionen inom ramen för budgetanslagen, på det konto som öppnats av respektive medlemsstat, ställa de finansiella medel till medlemsstaternas förfogande som är nödvändiga för att täcka de utgifter som ska finansieras av EGFJ, med avdrag för inkomster avsatta för särskilda ändamål.

När de betalningar som kommissionen ska göra, med avdrag för inkomster avsatta för särskilda ändamål, resulterar i ett negativt belopp ska de överskjutande avdragen föras över till kommande månader.

2. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen om benämning och nummer på det konto som avses i punkt 1, i det format som kommissionen ställt till deras förfogande.

Artikel 15

Meddelande inom ramen för offentlig intervention

1. De utbetalande organen ska översända följande till kommissionen:
 - a) De handlingar och den information som avses i artikel 3.7 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 och de kompletterande nationella administrativa bestämmelser som antagits för tillämpningen och förvaltningen av interventionsåtgärderna, om kommissionen begär detta.
 - b) Senast den dag som anges i artikel 10.1 b, information om offentlig lagring på grundval av de mallar som kommissionen tillhandahållit medlemsstaterna genom informationssystemen.
2. Det relevanta informationssystem som avses i artikel 24 ska användas för att förmedla meddelanden och informationsutbyte och för att utarbeta de dokument som rör utgifter för offentlig intervention.

Artikel 16

Innehållet i de räkenskaper för offentlig lagring som ska föras av de utbetalande organen

1. I lagerbokföringen enligt led a i artikel 3.3 första stycket led a i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 ska följande grupper av poster visas separat:

- a) Produktkvantiteter som konstaterats vid inlagring och utlagring med eller utan fysisk förflyttning.
- b) Kvantiteter som använts för gratis utdelning till de personer som har det sämst ställt inom ramen för Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt och som bokförts enligt bestämmelserna i artikel 4.3 i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014 med särskild uppgift om vilka kvantiteter som överförts till en annan medlemsstat.
- c) Kvantiteter som använts som varuprover, med särskild uppgift om vilka prover som tagits av köparna.
- d) Kvantiteter som, efter besiktning i samband med den årliga inventeringen eller i samband med övertagandet, bedöms som omöjliga att förpacka om och som säljs genom underhandsförsäljning.
- e) Kvantiteter som saknas av identifierbara eller icke identifierbara skäl, inklusive svinn motsvarande de tillåtna toleranserna.
- f) Kvantiteter som försämrats kvalitetsmässigt.
- g) Överflödiga kvantiteter.
- h) Svinn som överskrider toleransnivåerna.
- i) Kvantiteter som lagrats in, men som inte uppfyller nödvändiga krav och som därför inte godkänts för övertagande.
- j) Nettokvantiteter i lager vid varje månads eller räkenskapsårs slut och som ska föras över till påföljande månad eller räkenskapsår.

2. Bokföringen som fastställs i artikel 3.3 första stycket led a i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 ska omfatta följande:

- a) Uppgift om värdet av de kvantiteter som avses i punkt 1 a i denna artikel, med särskild uppgift om värdet av köpta respektive sålda kvantiteter.
- b) Uppgift om bokföringsvärdet av de kvantiteter som använts eller bokförts för gratis utdelning enligt punkt 1 b i denna artikel.
- c) De finansieringskostnader som avses i artikel 3.1 a i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014.
- d) De utgifter för materiella transaktioner som avses i artikel 3.1 b och c i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014.

- e) Belopp som härrör från den avskrivning som avses i artikel 3.1 e i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014.
- f) Uppgift om de belopp som inkasserats eller återvunnits från andra försäljare, köpare och lagerhållare än de som avses i artikel 20.2 i denna förordning.
- g) Uppgift om intäkterna från underhandsförsäljning som gjorts till följd av den årliga inventeringen eller till följd av kontroller i interventionslagren efter produkternas övertagande.
- h) Uppgift om förluster och intäkter från utlagring av produkter med beaktande av nedskrivningarna enligt led e i denna punkt.
- i) Uppgift om andra debet- och kreditposter, särskilt beträffande de kvantiteter som avses i punkt 1 c–g i denna artikel.
- j) Uppgift om genomsnittligt bokfört värde, uttryckt i ton eller i hektoliter.

Artikel 17

Räkenskaper som avser offentlig intervention

1. De poster som avses i artikel 16 ska bokföras med de kvantiteter, värden, belopp och genomsnitt som de utbetalande organen faktiskt har konstaterat eller med värden och belopp som beräknats på grundval av de schablonbelopp som kommissionen har fastställt.
2. Dessa konstateranden och beräkningar enligt punkt 1 ska göras med förbehåll för att följande regler efterlevs:
 - a) Kostnaderna för utlagring av svinn eller kvalitetsförsämrade kvantiteter enligt reglerna i bilagorna VI och VII i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014 ska endast bokföras om produkterna faktiskt har sålts och lagrats ut.
 - b) Kvantiteter som försvunnit under överföring från en medlemsstat till en annan ska inte anses som inlagrade i destinationsmedlemsstaten och kostnaderna täcks därför inte av schablonbelopp för inlagring.
 - c) Om en produkt transporteras eller överförs ska de fastställda schablonbeloppen för in- och utlagring bokföras, om dessa kostnader inte enligt unionsrätten är att anse som en integrerad del av transportkostnaderna.
 - d) Om inte annat föreskrivs i unionsrätten, ska intäkterna från försäljning av kvalitetsförsämrade produkter och eventuella andra intäkter i samband med detta inte tas upp i EGFJ:s bokföring.
 - e) Eventuella överskott ska bokföras under svinn som ett negativt belopp i lagerredovisningen. Dessa kvantiteter ska medräknas vid fastställandet av de kvantiteter som överskrider toleransnivån.
 - f) Andra prover än dem som tagits av köparna ska bokföras i enlighet med 2 a i bilaga VII i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014.
3. Korrigeringar som kommissionen gör av de uppgifter som avses i artikel 16 för det innevarande räkenskapsåret ska meddelas kommittén för jordbruksfonderna. Medlemsstaterna kan underrättas om korrigeringarna i samband med ett beslut om månadsbetalning eller, om ett sådant inte fattas, vid avslutandet av räkenskaperna. De utbetalande organen ska bokföra korrigeringarna på de villkor som anges i det beslutet.

*Artikel 18***Tidpunkter för bokföring av kostnader, intäkter och förflyttningar av produkter i räkenskaperna för offentlig intervention**

1. Olika kostnads- och intäktsposter ska bokföras den dag då den materiella transaktion som följer av den offentliga interventionsåtgärden äger rum och med hjälp av den växelkurs som avses i artikel 3.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014.

Dock ska följande tidpunkter gälla i nedanstående fall:

- a) Inkasseringsdagen när det gäller belopp som inkasserats eller återvunnits enligt artikel 16.2 f och g i den här förordningen.
- b) Dagen för den faktiska betalningen av kostnaderna för materiella transaktioner om dessa kostnader inte täcks av schablonbeloppet.

2. Olika poster som rör fysisk förflyttning av produkter och förvaltningen av lagren ska bokföras den dag då den materiella transaktion som följer av interventionsåtgärden äger rum.

Dock ska följande tidpunkter gälla i nedanstående fall:

- a) Dagen för det utbetalande organets övertagande av produkterna i enlighet med artiklarna 31.2 och 33 i kommissionens förordning (EU) nr 1272/2009 ⁽¹⁾ när det gäller de kvantiteter som inlagrats i offentliga lager utan att byta lagringsplats.
- b) När det gäller svinn, kvalitetsförsämrade eller överflödiga kvantiteter, den dag då dessa konstaterades.
- c) Dagen för den faktiska utlagringen av produkterna när det gäller underhandsförsäljning av produkter som inte längre kan packas om efter besiktning vid den årliga inventeringen eller i samband med kontroll efter övertagandet till intervention och som förblir i lager.
- d) Räkenskapsårets sista dag för eventuella förluster som överskrider toleransnivån som avses i artikel 4.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014.

*Artikel 19***Belopp som finansieras inom ramen för offentlig intervention**

1. Det belopp som finansieras inom ramen för de interventionsåtgärder som avses i artikel 2 i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014 ska bestämmas på grundval av de räkenskaper som upprättas och förs av de utbetalande organen i enlighet med artikel 3.3 första stycket led a i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014, och som olika kostnads- och intäktsposter som avses i artikel 16 i denna förordning debiteras respektive krediteras, varvid utgifter som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket beaktas vid behov.

2. De utbetalande organen ska lämna in uppgifter till kommissionen varje månad och år (på elektronisk väg), på grundval av de förslagor som kommissionen tillhandahållit medlemsstaterna genom informationssystem, som krävs för finansieringen av utgifter för offentlig lagring och de räkenskaper som visar utgifter och inkomster för offentlig lagring i form av tabeller (P-STO tabeller), senast den dag som anges i artikel 10.1 b och senast det datum som anges i artikel 30.2.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1272/2009 av den 11 december 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller uppköp och försäljning av jordbruksprodukter inom ramen för offentlig intervention (EUT L 349, 29.12.2009, s. 1).

Artikel 20

Deklarationer för utgifter och inkomster för offentlig intervention

1. Finansiering genom EGFJ inom ramen för de interventionsåtgärder som avses i artikel 2 i den delegerade förordningen (EU) nr 906/2014 ska vara lika med utgifterna, beräknade på grundval av den information som lämnas av det utbetalande organet, efter avdrag för eventuella intäkter från interventionsåtgärder, godkända via det informations-system som inrättats av kommissionen och inkluderats i det utbetalande organets utgiftsdeklaration som upprättats i enlighet med artikel 12 i den här förordningen.

2. Belopp som återkrävs enligt artikel 54 i förordning (EU) nr 1306/2013 och de belopp som tas ut eller återkrävs från försäljare, köpare eller lagerhållare som uppfyller kriterierna i artikel 43 i den förordningen ska tas upp i EGFJ:s räkenskaper på de villkor som anges i artikel 10.2 a i den här förordningen.

AVSNITT 3

Ejflus räkenskaper

Artikel 21

Prognos för finansieringsbehov

För varje landsbygdsutvecklingsprogram som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽¹⁾, och i enlighet med artikel 102.1 första stycket led c iii i förordning (EU) nr 1306/2013, ska medlemsstaterna skicka sina prognoser om de belopp som ska finansieras av Ejflu för budgetåret till kommissionen två gånger per år, senast den 31 januari och den 31 augusti. Dessutom ska medlemsstaterna skicka en uppdaterad beräkning av sina finansieringsbehov för det följande budgetåret.

Dessa prognoser och den uppdaterade beräkningen ska sändas med hjälp av strukturerade data genom informations-systemet SFC2014 som avses i kapitel I i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 184/2014 ⁽²⁾.

Artikel 22

Utgiftsdeklarationer

1. De utbetalande organen ska deklarerera sina utgifter för varje landsbygdsprogram som avses i artikel 6 i förordning (EU) nr 1305/2013.

Det utbetalande organet ska för varje landsbygdsutvecklingsåtgärd i en utgiftsdeklaration ange

- a) de stödberättigande offentliga utgifter för vilka det utbetalande organet har betalat ut Ejflus motsvarande bidrag under varje referensperiod som anges i punkt 2 i denna artikel,
- b) ytterligare information om finansieringsinstrument som avses i avdelning IV i del II i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 184/2014 av den 25 februari 2014 om fastställande av villkoren för det elektroniska systemet för datautbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden och om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden och om antagande av nomenklaturen för insatskategorier för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden inom målet Europeiskt territoriellt samarbete i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 57, 27.2.2014, s. 7).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

c) ytterligare upplysningar om förskott som betalats ut till stödmottagare som avses i artikel 75.1 i förordning (EU) nr 1306/2013, och

d) återkrävda belopp under den aktuella perioden som avses i punkt 2 i denna artikel.

2. När kommissionen har godkänt landsbygdsprogrammet ska medlemsstaterna, i enlighet med artikel 102.1 första stycket led c i i förordning (EU) nr 1306/2013, överlämna sina utgiftsdeklarationer till kommissionen inom följande tidsfrister:

a) Senast den 30 april, när det gäller utgifter under perioden 1 januari–31 mars.

b) Senast den 31 juli, när det gäller utgifter under perioden 1 april–30 juni.

c) Senast den 10 november, när det gäller utgifter under perioden 1 juli–15 oktober.

d) Senast den 31 januari, när det gäller utgifter under perioden 16 oktober–31 december.

Alla utgifter som betalas av de utbetalande organen till mottagarna enligt artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 före godkännande av ett landsbygdsprogram som avses i artikel 6 i förordning (EU) nr 1305/2013 sker under medlemsstaternas ansvar och ska deklarerar till kommissionen i den första utgiftsdeklaration som följer antagandet av det programmet. Samma regel ska gälla i tillämpliga delar i fråga om ändring av ett landsbygdsprogram som avses i artikel 11 i förordning (EU) nr 1305/2013.

3. De utbetalande organen för landsbygdsprogram ska lämna in utgiftsdeklarationerna med hjälp av strukturerade data i informationssystemet SFC2014 som avses i kapitel I i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 184/2014.

4. I de fall kommissionen kräver ytterligare kontroller till följd av ofullständig eller otydlig information, tolkningskillnader eller inkonsekvenser när det gäller en utgiftsdeklaration för en referensperiod, t.ex. beroende på att den information som krävs enligt förordning (EU) nr 1305/2013 och kommissionens rättsakter antagna inom ramen för den förordningen, eller till följd av att det finns allvarliga tecken på att utgifter som förts upp i utgiftsdeklarationen har samband med en oegentlighet, eller att det kan finnas funktionsbrister i det system för förvaltning och kontroll som används inom landsbygdsutveckling, ska den berörda medlemsstaten på begäran av kommissionen lämna ytterligare information inom en period som anges i begäran med hänsyn till hur allvarligt problemet är.

Den tidsfrist för mellanliggande betalningar som fastställs i artikel 36.5 i förordning (EU) nr 1306/2013 får avbrytas, för hela eller en del av det belopp för vilket betalning begärts, från och med den dag då begäran om information skickas, till och med den dag då den begärda informationen inkommer, dock som längst fram till den period som fastställs i artikel 83.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

När den berörda medlemsstaten inte besvarar begäran om ytterligare information inom den period som anges i begäran eller om svaret bedöms vara otillräckligt eller visar att de tillämpliga reglerna inte har iakttagits eller att unionens medel har missbrukats, får kommissionen innehålla eller minska betalningarna i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) nr 1306/2013.

5. Utgifter som deklarerar för en period får inbegripa korrigeringar av belopp som deklarerats för tidigare deklara-tionsperioder under samma budgetår.

Korrigeringar av utgifter och inkomster som är avsatta för särskilda ändamål för räkenskapsåret och som inte tagits med i de deklarationer som avses i punkt 2 a–2 c får korrigeras endast i de årsräkenskaper som ska skickas in till kommissionen i enlighet med artikel 102.1 första stycket led c iii i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 23

Beräkning av de belopp som ska betalas

1. Det unionsbidrag som ska betalas för stödberättigande offentliga utgifter ska beräknas för varje åtgärd och för varje referensperiod på grundval av den finansieringsplan som avses i artikel 8.1 h i förordning (EU) nr 1305/2013 som gäller den första dagen i den perioden. I beräkningen ska hänsyn tas till de korrigeringar av unionens bidrag som deklarerats i utgiftsdeklarationen för den perioden.
2. Då det totala beloppet av unionsbidraget överskrider det totala belopp som fastställts för landsbygdsprogrammet, ska det belopp som ska betalas som högst uppgå till det belopp som fastställts för en landsbygdsutvecklingsåtgärd, utan att detta påverkar tillämpningen av den övre gräns som fastställs i artikel 34.2 i förordning (EU) nr 1306/2013. Unionsbidrag som därigenom utesluts får betalas senare, förutsatt att medlemsstaten lagt fram en justerad finansieringsplan som godkänts av kommissionen.
3. Förutsatt att budgetmedel finns tillgängliga ska kommissionen betala in unionsbidraget på det eller de konton som respektive medlemsstat har öppnat.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen kontots benämning och nummer, i det format som kommissionen ställt till deras förfogande.

AVSNITT 4

Gemensamma bestämmelser för EGFJ och EJFLU

Artikel 24

Elektroniskt utbyte av information och dokument

1. Kommissionen ska utforma informationssystem som gör att de på elektronisk väg kan utbyta dokument och information med medlemsstaterna när det gäller de meddelanden och samråd som avses i artikel 102 i förordning (EU) nr 1306/2013 och de nödvändiga tillämpningsföreskrifterna för den förordningen. Den ska informera medlemsstaterna om de allmänna villkoren för genomförande av dessa system via kommittén för jordbruksfonderna.
2. De informationssystem som avses i punkt 1 får bland annat behandla följande:
 - a) Uppgifter som krävs för finansiella transaktioner, framför allt rörande de utbetalande organens månads- och årsräkenskaper, utgifts- och inkomstdeklarationer och överföring av de uppgifter och dokument som avses i artikel 3 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014 och artiklarna 10, 11, 14, 15, 19, 20, 23 och 29 i denna förordning.
 - b) Dokument av gemensamt intresse som gör det möjligt att kontrollera räkenskaperna och ta del av de uppgifter och dokument som det utbetalande organet bör ställa till kommissionens förfogande.
 - c) Unionstexter och kommissionens riktlinjer i fråga om den finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken som de myndigheter svarar för som godkänts och utsetts i enlighet med förordning (EU) nr 1306/2013, liksom riktlinjerna för en harmoniserad tillämpning av lagstiftningen på området.
3. Formerna för och innehållet i de dokument som avses i artiklarna 10, 19, 20, 23 och 30.1 a–d ska göras tillgängliga av kommissionen till medlemsstaterna med hjälp av modeller genom informationssystemen.

Dessa förlagor ska anpassas och uppdateras av kommissionen på grundval av information från kommittén för jordbruksfönderna.

4. De informationssystem som avses i punkt 1 får innehålla de verktyg som krävs för att kommissionen ska kunna lagra data och föra fondernas räkenskaper liksom de verktyg som krävs för beräkningen av schablonbelopp eller utgifter för vilka enhetliga metoder måste tillämpas, framför allt när det gäller finansiella kostnader och avskrivningar.

5. Uppgifter om finansiella transaktioner ska meddelas via, föras in i och uppdateras i de informationssystem som avses i punkt 1 på det utbetalande organets ansvar, av organet självt eller av det organ till vilket denna uppgift har delegerats, eventuellt via det samordningsorgan som godkänts i enlighet med artikel 7.4 i förordning (EU) nr 1306/2013.

6. Om ett dokument eller förfarande, enligt förordning (EU) nr 1306/2013 eller kommissionens rättsakter antagna inom ramen för den förordningen, kräver en underskrift av en behörig person eller tillstånd från en person för ett eller flera steg i förfarandet i fråga, ska de informationssystem som inrättats för överföring av sådana dokument, göra det möjligt att identifiera varje person på ett otvetydigt sätt och ge rimliga garantier mot förändringar av dokumentens innehåll, även när det gäller förfarandets olika steg, i enlighet med unionslagstiftningen. När det gäller de utgiftsdeklarationer och förvaltningsförklaringar som avses i artikel 102.1 första stycket led c i och iii i förordning (EU) nr 1306/2013 ska originalen av de dokument som skickas på elektronisk väg också bevaras av de utbetalande organen eller i tillämpliga fall av de samordningsorgan som godkänts i enlighet med artikel 7.2 och 7.4 i den förordningen.

7. Elektroniska och digitala dokument ska bevaras under den period som föreskrivs i artikel 32.

8. Om ett informationssystem inte fungerar eller om det inte finns en stabil anslutning får medlemsstaten efter kommissionens förhandsgodkännande skicka dokumenten i en annan form, på de villkor som kommissionen fastställer.

Artikel 25

Inställande av utbetalningar vid sen inlämning

De genomförandeakter som fastställer de månadsbetalningar som avses i artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1306/2013 eller de mellanliggande betalningar som avses i artikel 36 ska beakta den betalningsinställelse som fastställs i enlighet med artikel 42 i den förordningen.

Artikel 26

Förvärv av satellitbilder

1. Vid tillämpningen av artikel 21 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska varje medlemsstat meddela kommissionen senast den 1 november varje år

a) om den vill att kommissionen ska förvärva de satellitbilder som krävs för sitt program för kontroller och/eller för sin kvalitetsbedömning genom systemet för identifiering av jordbruksskiften och

b) det område som ska kontrolleras och antalet planerade kontrollzoner.

2. Medlemsstater som anmodar kommissionen att förvärva satellitbilder ska i samarbete med denna, före den 15 januari efter det meddelande som avses i artikel 1, fastställa vilka områden som ska omfattas och tidsplanen för förvärv av dessa bilder.

3. Kommissionen ska tillhandahålla kostnadsfritt till de kontrollansvariga i medlemsstaterna de satellitbilder som den har förvärvat. Dessa aktörer måste följa bestämmelserna om upphovsrätt som anges i avtalen med leverantörerna och återsända bilderna när arbetet är slutfört.

4. Om det totala antalet ansökningar som mottas av medlemsstaterna överstiger den tillgängliga budgeten för tillämpningen av artikel 21 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska kommissionen besluta om en begränsning av satellitbilder som ska tillhandahållas, för att uppnå en så effektiv användning som möjligt av tillgängliga resurser.

KAPITEL III

AVSLUTANDE AV RÄKENSKAPERNA

AVSNITT 1

Indrivning av skulder

Artikel 27

Räntesatsen för återkrav av felaktiga utbetalningar

1. Om inte annat anges i sektorslagstiftningen inom jordbruket ska den ränta på felaktiga utbetalningar, som ska återbetalas till följd av oegentligheter eller försummelser, beräknas för den tid som förflyter mellan utgången av den betalningsfrist som anges för stödmottagaren i betalningskravet och dagen för återbetalningen eller då avdraget görs. Tidsfristen för betalning ska inte vara längre än 60 dagar efter betalningskravets datum.

2. Den räntesats som ska tillämpas ska inte i något fall vara lägre än den räntesats som fastställs i nationell lagstiftning för indrivning av jämförbara felaktiga utgifter eller utestående fordringar.

Artikel 28

Återkrav genom avräkning

Utan att det påverkar eventuella andra verkställighetsåtgärder enligt nationell lagstiftning ska medlemsstaterna räkna av en stödmottagares utestående skuld som har fastställts i enlighet med nationell lagstiftning från en eventuell framtida utbetalning som det utbetalande organ som ansvarar för indrivningen av skulden ska göra till den stödmottagaren.

AVSNITT 2

Räkenskapsavslut

Artikel 29

Årsräkenskapernas innehåll

Bokföringen som avses i artikel 102.1 första stycket led c iii i förordning (EU) nr 1306/2013 ska omfatta följande:

- a) Avsättningen av inkomster enligt artikel 43 i den förordningen.
- b) Utgifterna för EGFJ, efter avdrag av alla felaktigt utbetalda belopp som inte har drivits in vid räkenskapsårets slut, utom de belopp som anges i led f i denna artikel, med eventuella dithörande räntor, summerade per post och delpost i unionens budget.
- c) Utgifterna för Ejflu, per program, åtgärd och specifik bidragssats. Den årliga utgiftsdeklarationen ska även innehålla uppgifter om de belopp som drivits in. Vid programmets slut ska alla felaktigt utbetalda belopp som inte har drivits in, utom de belopp som anges i led f i denna artikel, med eventuella dithörande räntor, dras av från utgifterna för räkenskapsåret i fråga.

- d) En tabell ska lämnas in över avvikelser per post och delpost, eller för Ejflu per programåtgärd, särskild sats för bidrag och fokusområde, mellan de utgifter och avsatta inkomster som deklarerats i årsdeklarationen och de som deklarerats för samma period i det dokument som avses i artikel 10.1 b i denna förordning, när det gäller EGFJ, och artikel 22.2 i denna förordning när det gäller Ejflu, tillsammans med en förklaring för varje avvikelse.
- e) En separat angivelse av de belopp som ska bäras av den berörda medlemsstaten respektive unionen i enlighet med artikel 54.2 och 54.3 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013.
- f) En tabell över de felaktigt utbetalda belopp som ska återkrävas vid räkenskapsårets slut till följd av oegentligheter i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾, inklusive eventuella påföljder som fastställs i tillämpliga sektorsspecifika unionsregler inbegripet ränta på dessa belopp enligt mallen i bilaga II till denna förordning.
- g) Ett utdrag ur fordringsliggaren över de belopp som ska återkrävas och krediteras antingen EGFJ eller Ejflu, utom de belopp som anges i leden b, c och f i denna artikel, med eventuella dithörande påföljder och räntor, enligt mallen i bilaga III till denna förordning.
- h) En sammanfattning av interventionsåtgärder samt en redogörelse för befintliga lagers omfattning och lokalisering vid räkenskapsårets slut.
- i) En bekräftelse på att uppgifter om utgifter, inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål och detaljerade uppgifter om varje förändring av interventionslager finns registrerade hos det utbetalande organet.
- j) Det utgående saldot av outnyttjade/icke avräknade sammanlagda förskott som medlemsstaterna betalar till stödmotagarna, för EGFJ per åtgärd och för Ejflu per program inbegripet de finansiella instrumenten. För finansiella instrument, avser det utgående saldot belopp som kommissionen betalat ut som varken använts av medlemsstaterna för utbetalningar till slutmottagare eller anslagits för garantiavtal enligt artikel 42.1 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 30

Överlämnande av uppgifter

1. För avslutande av räkenskaperna i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013, ska varje medlemsstat sända följande till kommissionen:
 - a) De poster som ingår i årsräkenskaperna, enligt artikel 29 i den här förordningen.
 - b) De utlåtanden och rapporter som utarbetas av certifieringsorgan (ett eller flera) enligt artikel 5.3 och 5.4 i den här förordningen.
 - c) En fullständig förteckning över alla redovisningsuppgifter som krävs för statistik och kontroll.
 - d) Förvaltningsförklaring enligt artikel 3 i den här förordningen.
2. De handlingar och redovisningsuppgifter som avses i första stycket ska sändas till kommissionen senast den 15 februari året efter det berörda räkenskapsåret. De handlingar som avses i led a, b och d i samma stycke ska sändas in i ett exemplar tillsammans med en kopia i elektronisk form, i det format och enligt de villkor som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 24.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

3. På kommissionens begäran eller på en medlemsstats initiativ kan ytterligare uppgifter som rör avslutandet av räkenskaperna sändas till kommissionen fram till en tidsfrist som ska fastställas av kommissionen med hänsyn tagen till det arbete som krävs för att få fram dessa uppgifter. I avsaknad av sådana uppgifter får kommissionen avsluta räkenskaperna på grundval av den information som den förfogar över.

4. Kommissionen kan i berättigade fall bevilja anstånd med insändandet av uppgifter, om begäran lämnas till kommissionen före den berörda tidsfristens utgång.

Artikel 31

Form och innehåll för redovisningsuppgifterna

1. Formen för och innehållet i de redovisningsuppgifter som avses i artikel 30.1 c och anvisningarna för hur de ska sändas till kommissionen ska vara samma som de som gäller enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 991/2013 ⁽¹⁾.

2. Redovisningsuppgifterna ska endast användas av kommissionen för

a) fullgörande av kommissionens uppgifter i samband med avslutandet av räkenskaper i enlighet med förordning (EU) nr 1306/2013, och

b) övervakning av utvecklingen och upprättande av prognoser inom jordbrukssektorn.

Revisionsrätten och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska ha tillgång till uppgifterna för att kunna utföra sitt uppdrag.

3. Personuppgifter som ingår i de redovisningsuppgifter som samlas in får bara bearbetas för de ändamål som fastställs i punkt 2. Om kommissionen använder redovisningsuppgifter för det syfte som avses i punkt 2 första stycket led b, ska den avidentifiera uppgifterna och endast bearbeta dem i aggregerad form.

4. Eventuella frågor kring bearbetningen av personuppgifter ska ställas av de berörda personerna till kommissionen i enlighet med bilaga IV.

5. Kommissionen ska säkerställa att redovisningsuppgifterna förblir konfidentiella och säkra.

Artikel 32

Bevarande av redovisningsuppgifter

1. De verifikationer för finansierade utgifter och avsatta inkomster som ska samlas in av EGFJ ska hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år efter det år då kommissionen avslutar räkenskaperna för det aktuella räkenskapsåret i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. De verifikationer för finansierade utgifter och externa inkomster avsatta för särskilda ändamål vilka ska samlas in av Ejflu ska hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år från det år då det utbetalande organet verkställt den slutliga utbetalningen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 991/2013 av den 15 oktober 2013 om fastställande av form och innehåll för den räkenskapsinformation som ska översändas till kommissionen inom ramen för avslutande av räkenskaperna för EGFJ och Ejflu samt för övervakning och prognostisering (EUT L 275, 16.10.2013, s. 7).

3. I fall av oegentligheter och försummelser ska de verifikationer som avses i punkterna 1 och 2 hållas tillgängliga för kommissionen i minst tre år efter det år då hela beloppet drivits in från stödmottagaren och krediteras fonderna eller då de ekonomiska följderna av den uteblivna indrivningen fastställs i enlighet med artikel 54.2 i förordning (EU) nr 1306/2013.

4. Vid kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de verifikationer som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln hållas tillgängliga för kommissionen i minst ett år efter det att förfarandet för kontroll av överensstämmelse avslutats eller, om ett beslut om överensstämmelse är föremål för rättsliga förfaranden inför Europeiska gemenskapernas domstol, i minst ett år efter det år då dessa förfaranden avslutats.

5. De verifikationer som avses i punkterna 1–4 ska ställas till kommissionens förfogande, antingen i pappersform, elektronisk form eller i båda formerna.

Handlingar får sparas uteslutande i elektronisk form endast om den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning tillåter att elektroniska handlingar används som bevis för underliggande transaktioner i nationella domstolsförfaranden.

Om handlingarna endast sparas i elektronisk form ska det system som används vara förenligt med avsnitt 3(B) i bilaga I till den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014.

Artikel 33

Granskning och godkännande av räkenskaper

1. I kommissionens beslut om avslutande av räkenskaper som avses i artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de utgifter som tas i anspråk i varje medlemsstat under räkenskapsåret i fråga, och som ska belasta fonderna, fastställas på grundval av de räkenskaper som avses i artikel 29 i den här förordningen tillsammans med eventuella fall av minskningar och tillfälligt inställande enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1306/2013.

I beslutet ska även de belopp fastställas som ska belasta unionen och de berörda medlemsstaterna enligt artikel 54.2 i förordning (EU) nr 1306/2013.

För Ejflu ska det belopp som fastställs genom beslutet om avslutande av räkenskaper inkludera de medel som av den berörda medlemsstaten kan återanvändas genom omfördelning i enlighet med artikel 56 andra stycket i förordning (EU) nr 1306/2013.

2. När det gäller EGFJ ska det belopp som till följd av beslutet om avslutande av räkenskaper ska betalas in av eller betalas ut till varje medlemsstat, fastställas genom att månadsbetalningarna för det aktuella räkenskapsåret dras av från den utgift som godkänts för samma år enligt punkt 1. Kommissionen ska dra av det beloppet från eller lägga till det till den månatliga utbetalning som avser utgifter under andra månaden efter beslutet om räkenskapsavslutet.

När det gäller Ejflu ska det belopp som till följd av beslutet om avslutande av räkenskaper ska betalas in av eller betalas ut till varje medlemsstat fastställas genom att de mellanliggande utbetalningarna för det aktuella räkenskapsåret dras av från den utgift som godkänts för samma år enligt punkt 1.

Kommissionen ska dra av det beloppet eller lägga till det till den första utgift för vilken medlemsstaten lämnar in en utgiftsdeklaration efter det att det beslut som avses i artikel 51 i förordning (EU) nr 1306/2013 har antagits.

3. Kommissionen ska meddela den berörda medlemsstaten resultaten av kontrollen av de inlämnade uppgifterna, tillsammans med eventuella förslag till ändringar, senast den 30 april året efter räkenskapsårets slut.

4. Om kommissionen inte kan avsluta medlemsstatens räkenskaper före den 31 maj följande år, av skäl som är hänförliga till medlemsstaten i fråga, ska kommissionen underrätta medlemsstaten om de ytterligare undersökningar som den avser att genomföra enligt artikel 47 i förordning (EU) nr 1306/2013.

5. Punkterna 1–4 ska i tillämpliga delar gälla för avsättning av inkomster i den mening som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 34

Kontroll av överensstämmelse

1. För att fastställa vilka belopp som ska undantas från unionsfinansiering, när slutsatsen är att utgifterna inte har verkställts i överensstämmelse med unionsbestämmelserna, ska kommissionen använda sina egna resultat och ska ta hänsyn till informationen från medlemsstaterna, förutsatt att de sistnämnda uppgifterna lämnats inom de tidsfrister som fastställs av kommissionen inom ramen för det förfarande för kontroll av överensstämmelse som utförs i enlighet med artikel 52 förordning (EU) nr 1306/2013, i överensstämmelse med denna artikel.

2. När kommissionen, till följd av en undersökning, anser att utgifter inte har verkställts i enlighet med unionens regler, ska den meddela den berörda medlemsstaten sina iakttagelser och specificera vilka korrigerande åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att reglerna följs i framtiden, och ange den preliminära nivån på den finansiella korrigeringen som vid den aktuella tidpunkten i förfarandet anses motsvara iakttagelserna. Meddelandet ska också innehålla tidpunkten för ett bilateralt möte inom fyra månader efter utgången av svarstiden för medlemsstaten. Meddelandet ska innehålla en hänvisning till den här artikeln.

Medlemsstaten ska besvara meddelandet inom två månader efter mottagandet av meddelandet. I sitt svar ska medlemsstaten ha möjlighet att bland annat

- a) visa för kommissionen att den faktiska omfattningen av den bristande efterlevnaden eller risken för fonderna är mindre än vad kommissionen angivit,
- b) underrätta kommissionen om de korrigerande åtgärder som den har vidtagit för att säkra att unionens regler följs samt det datum då de börjar tillämpas.

I berättigade fall får kommissionen på begäran av medlemsstaten godkänna förlängning av svarstiden på två månader med högst två månader. Denna begäran ska lämnas till kommissionen före svarstidens utgång.

Om medlemsstaten anser att ett bilateralt möte inte krävs, ska den informera kommissionen om detta i sitt svar på det meddelande som nämns ovan.

3. Under det bilaterala mötet ska båda parterna söka nå en överenskommelse om de åtgärder som ska vidtas samt bedömningen av överträdelsens allvar och den ekonomiska förlust som den åsamkat unionens budget.

Kommissionen ska inom 30 arbetsdagar efter det bilaterala mötet utarbeta protokollet och överlämna det till medlemsstaten. Medlemsstaten får lämna sina synpunkter till kommissionen inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av protokollet.

Kommissionen ska inom sex månader efter det att protokollet till det bilaterala mötet skickats formellt meddela medlemsstaten sina slutsatser på grundval av de uppgifter som den fått in i samband med kontroll av överensstämmelse. Meddelandet ska innehålla en utvärdering av de utgifter som ska undantas från unionsfinansiering i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 och artikel 12 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014. Meddelandet ska innehålla en hänvisning till artikel 40.1 i den här förordningen.

4. Om medlemsstaten har utnyttjat det samrådsförfarande som avses i artikel 40 ska kommissionen meddela sina slutsatser till medlemsstaten senast sex månader efter

a) mottagandet av rapporten från förlikningsorganet, eller

b) mottagandet av ytterligare uppgifter från medlemsstaten inom den tidsfrist som avses i artikel 40.3 andra stycket, förutsatt att villkoren som fastställs i punkt 6 i denna artikel uppfyllts.

5. För att tillämpa förfarandet i enlighet med punkterna 3 och 4 inom de respektive tidsfristerna ska kommissionen ha tillgång till all relevant information i den första steg i förfarandet. Om kommissionen anser att den saknar uppgifter, kan den när som helst inom de tidsfrister som anges i punkterna 3 och 4

a) begära ytterligare uppgifter från medlemsstaten, som medlemsstaten ska besvara inom två månader efter det att de tagit emot meddelandet, och/eller

b) informera medlemsstaten om sin avsikt att genomföra ytterligare revisionsbesök för att utföra nödvändiga kontroller.

Om så är fallet ska de tidsperioder som avses i punkterna 3 och 4 börja löpa på nytt, antingen på dagen för kommissionens mottagande av den begärda ytterligare informationen eller den sista dagen då det ytterligare revisionsbesöket genomförts.

6. Vid bedömningen av de utgifter som ska undantas från finansiering från unionen, får informationen som lämnas av medlemsstaten efter kommissionens formella meddelande som avses i punkt 3 andra stycket bara beaktas

a) om det är nödvändigt för att undvika en alltför överdriven bedömning av den skada som åsamkas unionens budget, och

b) om den sena inlämningen av informationen är berättigad på grund av yttre faktorer och inte äventyrar kommissionens tidsplanering för antagande av beslutet i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

7. Kommissionen ska, efter att ha meddelat sina slutsatser till medlemsstaterna i enlighet med artikel 34.3 eller 34.4 i den här förordningen, i tillämpliga fall anta ett eller flera beslut enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 för att från unionens finansiering utesluta utgifter som verkställts i strid med unionens regler. Kommissionen kan utöva på varandra följande förfaranden för kontroll av överensstämmelse till dess att medlemsstaten faktiskt genomfört de korrigerande åtgärderna.

8. När det gäller EGFJ ska avdragen från unionsfinansieringen göras av kommissionen på månadsbetalningarna för utgifterna under den andra månaden efter beslutet enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013.

När det gäller Ejflu ska avdragen från unionsfinansieringen göras av kommissionen på den betalning för vilken medlemsstaten lämnar in utgiftsdeklarationer efter det att det beslut som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 har antagits.

På begäran av medlemsstaten och efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna får kommissionen anta ett beslut att ändra avdragsdatumet eller att tillåta att återbetalningen sker i avbetalningar, om detta kan motiveras mot bakgrund av storleken på de avdrag som omfattas av en genomförandeakt som antagits på grundval av artikel 52 förordning (EU) nr 1306/2013.

9. I vederbörligen motiverade fall, som ska delges den berörda medlemsstaten, får kommissionen förlänga de tidsfrister som anges i punkterna 3 och 4.

10. Punkterna 1–9 ska i tillämpliga delar gälla för avsättning av inkomster i den mening som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 35

Beslut om att inte inleda eller fullfölja en kontroll av överensstämmelse

1. Kommissionen kan besluta att inte inleda eller fullfölja en kontroll av överensstämmelsen i enlighet med artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013, där man förväntar sig att eventuella finansiella korrigeringar avseende den bristande överensstämmelse som identifierats till följd av en undersökning i enlighet med artikel 34.2 inte kommer att överskrida 50 000 euro och 2 % av den relevanta utgiften eller de belopp som ska återkrävas.

2. Om kommissionen minskar de månatliga betalningarna i enlighet med artikel 41.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 kan den besluta att inte inleda eller fullfölja en kontroll av överensstämmelsen i enlighet med artikel 52 i den förordningen, förutsatt att den berörda medlemsstaten inte har framfört invändningar mot tillämpningen av denna punkt inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 41.1.

Artikel 36

Förlikningsorgan

Det ska för förfarandet för kontroll av överensstämmelse enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 inrättas ett förlikningsorgan. Förlikningsorganet ska särskilt utföra följande uppgifter:

- a) Att granska varje ärende som hänskjuts till förlikningsorganet av en medlemsstat som mottagit ett formellt meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 34.3 andra stycket i den här förordningen med en bedömning av utgifter som kommissionen avser att utesluta från unionsfinansiering.
- b) Att försöka jämka samman kommissionens och den berörda medlemsstatens motstridiga ståndpunkter.
- c) Att när granskningen avslutats, sammanställa en rapport om resultaten av organets förlikningsarbete, med de eventuella kommentarer som man anser vara till nytta om alla eller några av tvistefrågorna kvarstår olösta.

Artikel 37

Förlikningsorganets sammansättning

1. Förlikningsorganet ska bestå av minst fem ledamöter som väljs ut bland framstående personer vars oberoende kan garanteras och som är högt kvalificerade inom frågor som rör finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet landsbygdsutveckling, eller som har praktisk erfarenhet av ekonomisk revision.

De ska vara medborgare i olika medlemsstater.

2. Ordföranden, ledamöterna och ersättarna ska utses av kommissionen för en inledande mandattid på tre år efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna.

Mandattiden kan förlängas endast med ett år i taget, och kommittén för jordbruksfonderna ska underrättas. Om den person som utses till ordförande redan är ledamot i förlikningsorganet ska dennes inledande mandattid som ordförande vara tre år.

Namnen på ordföranden, ledamöterna och ersättarna ska offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Förlikningsorganets ledamöter ska få ersättning i förhållande till den tid som de är tvungna att avsätta för uppdraget. Kostnader ska ersättas i enlighet med de regler som gäller för kommissionens personal.

4. Vid mandattidens utgång ska ordföranden och ledamöterna behålla sina uppdrag tills de ersätts eller deras mandattid förlängs.

5. Mandatet för en ledamot som inte längre uppfyller villkoren för att fullgöra sina åtaganden i förlikningsorganet, eller som av något skäl ej finns tillgänglig under obestämd tid, får sägas upp av kommissionen efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna.

I sådana fall ska den berörda ledamoten ersättas av en av ersättarna under återstoden av sin mandattid, och kommittén för jordbruksfonderna ska underrättas.

Om ordförandens mandat sägs upp ska den ledamot som ska utföra ordförandens uppgifter under ordförandens återstående mandattid utses av kommissionen efter samråd med kommittén för jordbruksfonderna.

Artikel 38

Förlikningsorganets oberoende

1. Ledamöterna i förlikningsorganet ska utföra sina uppgifter på ett oberoende sätt och får varken begära eller ta emot instruktioner från kommissionen, någon regering eller något organ.

Ingen ledamot får delta i förlikningsorganets arbete eller underteckna någon rapport om denne i ett tidigare uppdrag har varit personligen involverad i det aktuella ärendet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 287 i fördraget får ledamöterna inte röja några uppgifter som de tagit del av genom sitt arbete i förlikningsorganet. Sådana uppgifter ska vara konfidentiella och omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 39

Arbetsmetoder

1. Förlikningsorganet ska sammanträda där kommissionen har sitt säte. Ordföranden ska förbereda och organisera arbetet. I ordförandens frånvaro ska den ledamot som under längst tid varit med i förlikningsorganet sitta ordförande, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 37.5 första stycket.

Kommissionen ska ställa ett sekretariat till förlikningsorganets förfogande.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 38.1 andra stycket ska rapporter antas med absolut majoritet av de ledamöter som deltar; minst tre ledamöters närvaro krävs för beslutförhet.

Rapporterna ska undertecknas av ordföranden och de ledamöter som deltagit i överläggningarna. De ska även undertecknas av sekretariatet.

Artikel 40

Förlikningsförfarande

1. En medlemsstat kan hänskjuta ett ärende till förlikningsorganet inom 30 arbetsdagar från mottagandet av kommissionens formella meddelande enligt artikel 34.3 andra stycket, genom att sända en motiverad begäran om förlikning till förlikningsorganets sekretariat.

Det förfarande som ska följas och adressen till sekretariatet ska anmälas till medlemsstaterna genom kommittén för jordbruksfonderna.

2. En begäran om förlikning ska godtas endast om det belopp som är aktuellt för att undantas från unionsfinansiering enligt kommissionens meddelande antingen

a) överstiger 1 miljon euro

eller

b) utgör minst 25 % av medlemsstatens sammanlagda årliga utgifter under de berörda budgetposterna.

Om medlemsstaten under de föregående diskussionerna anført och påvisat att ärendet är av principiell betydelse för tillämpningen av unionens regler kan förlikningsorganets ordförande också förklara att en begäran om förlikning kan godtas. En sådan begäran ska dock inte godtas om det endast är en fråga om rättslig tolkning.

3. Förlikningsorganet ska genomföra sina utredningar så informellt och snabbt som möjligt, endast på grundval av det faktaunderlag som kommissionen har tillgång till vid tidpunkten när de formella slutsatserna meddelas i enlighet med artikel 34.3 och därmed möjliggöra för kommissionen och de berörda nationella myndigheterna att hålla en opartisk utfrågning.

Om medlemsstaterna anser att det är nödvändigt att i förlikningsbegäran lägga fram uppgifter som ännu inte har meddelats kommissionen, kan förlikningsorganet uppmana kommissionen att bedöma denna nya information endast om de villkor som anges i artikel 34.6 är uppfyllda. Informationen ska lämnas till kommissionen senast två månader efter det att den rapport som avses i artikel 36 c har lämnats in.

4. Om förlikningsorganet inte lyckas jämka samman kommissionens och medlemsstatens ståndpunkter inom fyra månader från det att ett ärende hänskjutits dit, ska förlikningsförfarandet anses ha misslyckats.

I den rapport som avses i artikel 36 c ska man ange skälen till att förlikning inte kunnat uppnås. Det ska anges om någon partiell överenskommelse nåtts under förfarandet och om förlikningsorganet uppmanar kommissionen att bedöma nya uppgifter i enlighet med punkt 3 andra stycket.

Rapporten ska sändas till

a) berörd medlemsstat,

b) kommissionen, för granskning innan kommissionen delger medlemsstaten sina slutsatser,

c) de övriga medlemsstaterna inom ramen för kommittén för jordbruksfonderna.

KAPITEL IV

REGLER FÖR KONTROLL

AVSNITT 1

Allmänna regler

Artikel 41

Minskning av kontroller på plats

1. Medlemsstaterna får besluta att minska miniminivån för kontroller på plats i enlighet med artikel 59.5 av förordning (EU) nr 1306/2013, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det attesterande organet har i enlighet med artikel 9 förordning (EU) nr 1306/2013, i ett yttrande bekräftat att de interna kontrollsystemen fungerar korrekt och att felfrekvensen för den berörda populationen låg under väsentlighets-tröskeln på 2,0 % under minst två på varandra följande år som föregick det år då den reducerade kontrollfrekvensen är avsedd att tillämpas.
- b) Kommissionen har inte informerat den berörda medlemsstaten om att den inte kan godta det utlåtande som avses i led a i denna punkt vilket lämnats av det attesterande organet inom ramen för artikel 9 i förordning (EU) nr 1306/2013, och
- c) kommissionen
 - i) inte har informerat den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 52 förordning (EU) nr 1306/2013 om brister i kontrollsystemet för individuellt stöd eller stödordning eller stödåtgärd, eller
 - ii) vid tillämpningen av artikel 34 i denna förordning är nöjd med de korrigerande åtgärder som vidtagits av den berörda medlemsstaten när denna har informerats i enlighet med artikel 52 förordning (EU) nr 1306/2013 om brister i kontrollsystemet i de individuella stödordningarna eller åtgärder och har underrättat medlemsstaten om detta.

2. Medlemsstaterna kan besluta att sänka miniminivån för kontroller på plats i enlighet med de nivåer och, i förekommande fall, de ytterligare villkor som fastställs i sektorsspecifik lagstiftning.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina beslut att sänka den lägsta nivå av kontroller på plats omedelbart efter att besluten har antagits. Denna information ska omfatta följande:

- a) Stödsystemet eller berörd åtgärd.
- b) Perioden för tillämpning av en sänkt miniminivå av kontroller på plats.
- c) Det lägsta antalet kontroller på plats som ska genomföras.

3. Om något av de kumulativa villkor som fastställs i punkt 1 eller ytterligare villkor som föreskrivs enligt sektorsspecifik lagstiftning inte längre är uppfyllt ska medlemsstaterna omedelbart återkalla sitt beslut att minska det lägsta antalet kontroller på plats och det följande ansökningsåret tillämpa den miniminivå för kontroller på plats som fastställs i sektorslagstiftningen inom jordbruket.

AVSNITT 2

Granskning av transaktioner

Artikel 42

Medlemsstaters granskning

1. Systematisk granskning av bokföringen och drift av företag som avses i artikel 80.1 förordning (EU) nr 1306/2013 ska tillämpas på varje period för kontroll som avses i punkt 4 i denna artikel, på ett antal företag som inte får vara färre än hälften av de företag vars mottagna eller inbetalda belopp, eller summan av dessa, enligt systemet för finansiering genom EGFJ, har överstigit 150 000 euro under det EGFJ-räkenskapsår då den aktuella granskningsperioden inleddes.

2. I samband med varje granskningsperiod ska medlemsstaterna, utan att detta påverkar deras förpliktelser enligt artikel 80.1 i förordning (EU) nr 1306/2013, välja ut de företag som ska granskas på grundval av en riskanalys av alla åtgärder som analysen kan tillämpas på. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna in sina förslag för tillämpning av riskanalysen minst 6 månader före början av granskningsperioden. Förslagen ska innehålla alla relevanta uppgifter om förfarande, metoder och uppgifter som används för analysen samt kriterier och förväntad metod för genomförande av de kontroller som ska genomföras. Förslaget ska utarbetas i enlighet med bilaga V till den här förordningen. Medlemsstaterna ska beakta kommissionens kommentarer till deras förslag om riskanalyser som ska lämnas senast åtta veckor efter mottagandet av dessa.

3. När det gäller åtgärder på vilka en medlemsstat anser att en riskanalys inte kan tillämpas, är det obligatoriskt med granskning av företag i vilka summan av inkomster eller utgifter eller summan av dessa två belopp inom systemet för finansiering genom EGFJ översteg 350 000 euro och som inte har varit föremål för granskning i enlighet med denna förordning och avdelning V kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 under någon av de två föregående granskningsperioderna.

4. Granskningsperioden ska löpa från den 1 juli till den 30 juni påföljande år. Granskningen ska omfatta en period om minst 12 månader som löper ut under föregående granskningsperiod. Den kan förlängas till att omfatta perioder som medlemsstaten fastställer och som föregår eller följer på tolv månadersperioden.

Artikel 43

Tillgång till affärshandlingar

Företagen ska förvara affärshandlingar under minst tre år från och med utgången av det år då de upprättades. Medlemsstaterna får föreskriva att affärshandlingar ska förvaras under längre tid än tre år.

Artikel 44

Gemensamma åtgärder

Kommissionen kan på eget initiativ eller på någon medlemsstats förslag, och med de berörda medlemsstaternas godkännande, besluta att samordna gemensamma åtgärder avseende ömsesidigt bistånd mellan två eller flera medlemsstater i enlighet med artikel 83.1 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 45

Ömsesidigt bistånd

1. Under de första tre månaderna efter det EGFJ-räkenskapsår då inbetalning eller utbetalning har skett ska medlemsstaterna sända en förteckning över de företag som avses i artikel 83.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 till varje medlemsstat i vilken ett sådant företag är etablerat. Förteckningen ska innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att den medlemsstat som mottar förteckningen ska kunna identifiera företagen och fullgöra sina granskningsförpliktelser. Den medlemsstat som mottar sådana förteckningar ska ansvara för granskningen av sådana företag i enlighet med artikel 80 i förordning (EU) nr 1306/2013. En kopia av varje förteckning ska sändas till kommissionen.

Den medlemsstat i vilken utbetalning eller inbetalning har skett kan begära att den medlemsstat i vilken företaget är etablerat ska granska några av de företag som finns upptagna i förteckningen enligt artikel 80 i förordning (EU) nr 1306/2013, och ange varför en sådan begäran är nödvändig och i synnerhet vilka risker det rör sig om.

Den medlemsstat som tar emot begäran ska ta vederbörlig hänsyn till de risker som är förenade med företaget och som har meddelats av den medlemsstat som gör begäran.

Den medlemsstat som tar emot en sådan begäran ska underrätta den begärande medlemsstaten om hur denna begäran följs upp. Om granskning genomförs av något av de företag som finns upptagna i förteckningen, ska den medlemsstat som har utfört granskningen senast tre månader efter utgången av granskningsperioden underrätta den begärande medlemsstaten om resultaten av granskningen.

En översikt över dessa begäranden ska sändas in till kommissionen en gång per kvartal, senast en månad efter utgången av varje kvartal. Kommissionen får begära in kopior av varje enskild begäran.

En förteckning över de företag som avses i första stycket ska upprättas i enlighet med blankettmallen i bilaga VI.

2. Företagsförteckningen enligt artikel 83.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska redovisas i enlighet med blankettmallen i bilaga VII till den här förordningen.

3. En medlemsstats begäran om granskning av ett företag i en annan medlemsstat enligt punkt 1 andra stycket och i artikel 83.3 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska redovisas i enlighet med blankettmallen i bilaga VIII till denna förordning.

4. Resultaten från granskningarna som avses i punkt 1 andra stycket och i artikel 83.3 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska redovisas i enlighet med blankettmallen i bilaga IX till denna förordning.

5. Den översikt över begäranden som avses i punkt 1 andra stycket och i artikel 83.3 i förordning (EU) nr 1306/2013, inklusive granskningsresultaten ska redovisas i enlighet med blankettmallen i bilaga X till denna förordning.

6. De uppgifter som ska tillhandhållas enligt punkt 1 ska lämnas i elektronisk form, i det format som anges i punkt 2 i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 991/2013.

Artikel 46

Årliga program och rapporter

1. Det årliga granskningsprogrammet enligt artikel 84 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska redovisas i enlighet med blankettmallen i bilaga XI till den här förordningen.

2. Den årsrapport som avses i artikel 86.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska omfatta de eventuella svårigheter som uppstått och de åtgärder som vidtagits för att övervinna dessa samt, i tillämpliga fall, förslag till förbättringar.

Den ska omfatta detaljerade uppgifter om var och en av de aspekter på tillämpningen av avdelning V kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 som anges i bilaga XII till den här förordningen, i form av klart identifierade stycken under den rubrik som avses i den bilagan.

3. De uppgifter som ska lämnas i enlighet med den här artikeln och artikel 45 får tillhandahållas antingen i pappersform eller elektronisk form, i det format som sändaren och mottagaren kommer överens om.

4. Kommissionen ska varje år utvärdera de framsteg som gjorts i sin årliga finansiella rapport om förvaltningen av de fonder som anges i artikel 109 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Artikel 47

Särskilda myndigheter

1. De särskilda myndigheter som avses i artikel 85 förordning (EU) nr 1306/2013 ska utöver de uppgifter som avses i den artikeln i synnerhet ansvara för

- a) utbildning av de nationella tjänstemän som ska genomföra den granskning som avses i detta avsnitt så att de får tillräckliga kunskaper för att kunna fullgöra sina uppdrag,
- b) förvalta granskningsrapporterna och all dokumentation i samband med de granskningar som genomförs och som föreskrivs i avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013.
- c) utarbeta och översända uppgifter om de program som avses i artikel 84 i förordning (EU) nr 1306/2013, och de rapporter som avses i artikel 86.1 i den förordningen.

2. De särskilda myndigheterna ska av medlemsstaterna ges alla nödvändiga befogenheter för att utföra de uppgifter som avses i punkt 1.

De ska bestå av ett tillräckligt antal tjänstemän som har lämplig utbildning för att kunna utföra dessa uppgifter.

3. Medlemsstater där det minsta antalet företag som ska granskas är mindre än tio, ska inte vara skyldiga att upprätta en särskild myndighet.

KAPITEL V

SÄKERHETER

AVSNITT 1

Räckvidd, informationsteknik och force majeure

Artikel 48

Räckvidd

Detta kapitel ska tillämpas i alla de fall där sektorslagstiftningen inom jordbruket föreskriver en säkerhet, vare sig termen "säkerhet" används eller inte.

Detta kapitel ska inte gälla säkerheter som har ställts för att garantera betalning av de import- och exporttullar som avses i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾.

Artikel 49

E-förvaltning

Meddelanden, dokument och säkerheter kan framställas, bearbetas och förvaltas med hjälp av informationsteknik (it) under förutsättning att systemen förvaltas enligt officiellt godkänd kvalitet och säkerhetsprotokoll som lämpar sig för dessa system.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

Om behöriga myndigheter inte kan komma åt nödvändiga handlingar för kontroll eftersom it-systemen är olika, ska dokumenten skrivas ut och bestyrkas som äkta, av den myndighet som är behörig att förvalta dessa it-system ("den utfärdande myndigheten"), eller bestyrkt kopia av en myndighet som är behörig för certifiering av dokument.

Sådana utskrifter får ersättas med ett elektroniskt meddelande mellan den utfärdande myndigheten och stödmottagaren eller den behöriga myndigheten, på villkor att den utfärdande myndigheten lämnar i en officiellt godkänd certifiering av meddelandet.

Artikel 50

Force majeure- tidsfrister

1. Denna artikel ska tillämpas när en särskild förordning hänvisar till den.
2. En begäran om erkännande av *force majeure* är inte giltig om den inkommer till den behöriga myndigheten mer än 30 dagar efter
 - a) den dag då aktören har informerats av den behöriga myndigheten om bristande uppfyllelse av den relevanta förpliktelsen i den mening som avses i artikel 23.2 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014, tidsfristen har löpt ut för uppfyllandet av den skyldighet som avses i artikel 23.3 i den förordningen har löpt ut, eller att tidsfristen har löpt ut för inlämnande av bevis för uppfyllande av de relevanta krav som avses i artikel 23.4 i den förordningen,
 - b) sista dagen för inlämnande av anbud i ett tredjeland där anbudet är kopplat till en förutfastställelselicens för exportbidrag,
3. Aktörerna ska, om den behöriga myndigheten så önskar, lägga fram bevis på de omständigheter de anser utgöra *force majeure* inom 181 kalenderdagar efter sista dagen då skyldigheten skulle vara uppfylld. De kan beviljas ytterligare tid om de inte kunnat skaffa fram bevis inom tidsfristen trots att licensinnehavaren har ägnat vederbörlig möda åt att skaffa fram och lämna in det.
4. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om fall av *force majeure* de har upptäckt, och inkomma med relevanta uppgifter om varje enskilt fall.

AVSNITT 2

Form av säkerheter

Artikel 51

Form

1. En säkerhet kan ställas i form av
 - a) en kontant inbetalning i enlighet med artikel 19.2 och 19.3 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014, och/eller
 - b) genom att tillhandahålla en borgensman i enlighet med artikel 21 i den delegerade förordningen (EU) nr 907/2014.
2. Den behöriga myndigheten får tillåta att säkerheten ställs i form av
 - a) deponering av kontanter i en bank,
 - b) pantsättande av erkända fordringar på ett offentligt organ eller offentliga medel som är förfallna till betalning och gentemot vilka inga andra fordringar har förmånsrätt, och/eller

c) värdepapper som lämnas som säkerhet vilka är omsättningsbara i den aktuella medlemsstaten och som är utgivna och garanterade av denna medlemsstat.

3. Den behöriga myndigheten får fastställa ytterligare krav för de former av säkerheter som anges i punkt 2.

Artikel 52

Omsättningsbara värdepapper

1. Säkerheter i enlighet med artikel 51.2 c ska vid den tidpunkt då säkerheten ställs ha ett realiserbart värde på minst 115 % av den säkerhet som krävs.

2. Den behöriga myndigheten får bara ta emot sådana säkerheter som anges i artikel 51.2 c om den som ställer säkerheten skriftligen förpliktigar sig att antingen ställa ytterligare en säkerhet eller ersätta den ursprungliga säkerheten om det realiserbara värdet på säkerheten under en period av tre månader har varit under 105 % av den säkerhet som krävs. Denna skriftliga förbindelse är inte nödvändig om nationell lag redan föreskriver en sådan. Den behöriga myndigheten ska regelbundet kontrollera värdet på säkerheten.

3. Den behöriga myndigheten ska värdera det realiserbara värdet på de säkerheter som anges i artikel 51.2 c med hänsyn till alla försäljningskostnader.

4. Det realiserbara värdet på säkerheterna ska värderas enligt den senaste noteringen.

5. Om den behöriga myndigheten kräver det ska den som ställer säkerheten styrka dess realiserbara värde.

Artikel 53

Ersättande och bindande av en säkerhet

1. Varje säkerhet får ersättas med någon annan.

I följande fall krävs dock den behöriga myndighetens medgivande:

a) Den ursprungliga säkerheten har förverkats men ännu inte realiserats, eller

b) Den säkerhet som ersätter den ursprungliga är en sådan som anges i artikel 51.2.

2. En blocksäkerhet får ersätta en annan blocksäkerhet om den täcker åtminstone den del av den ursprungliga blocksäkerheten som vid tidpunkten för ersättningen garanterar att en eller flera ännu inte avslutade förpliktelser fullgörs.

3. När en del av en blocksäkerhet har bundits till en viss förpliktelse ska restbeloppet av kvarvarande blocksäkerhet noteras.

AVSNITT 3

Frisläppande och förverkan

Artikel 54

Partiellt frisläppande

Om de särskilda unionsreglerna inte anger någon bestämd minimikvantitet får den behöriga myndigheten själv begränsa det antal gånger som varje säkerhet får frisläppas till en del samt bestämma ett minimibelopp för varje gång som säkerheten frisläpps till en del.

Innan säkerheten helt eller delvis frisläpps får den behöriga myndigheten kräva att en skriftlig ansökan om detta lämnas.

Om säkerheten täcker mer än 100 % av det belopp för vilket säkerhet krävs ska den del av säkerheten som överstiger 100 % frisläppas när återstoden av det säkrade beloppet slutligen frisläpps eller förverkas.

Artikel 55

Förverkande

1. När den behöriga myndigheten får kännedom om faktorer som medför att säkerheten förverkas helt eller delvis ska myndigheten utan dröjsmål kräva betalning av det förverkade beloppet av den part som är skyldig att uppfylla förpliktelsen med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet tas emot.

Om betalning inte har skett inom den perioden ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål

- a) lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 51.1 a,
- b) kräva betalning av borgensmannen som avses i artikel 51.1 b med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet tas emot,
- c) vidta åtgärder för att
 - i) omvandla sådana säkerheter som anges i artikel 51.2 b och c till kontanta medel i den omfattning som krävs för att täcka det förverkade beloppet,
 - ii) föra över kontanter som har deponerats i en bank enligt vad som avses i artikel 51.2 a till sitt eget konto.

Den behöriga myndigheten får utan dröjsmål lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 51.1 a utan att först kräva betalning av den berörda parten.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 gäller följande:

- a) Om beslutet om förverkande av säkerhet fattas men efter överklagande skjuts upp i enlighet med nationell lagstiftning ska den berörda parten betala ränta på det belopp som faktiskt förverkats under den period som börjar 30 dagar efter mottagandet av betalningskravet enligt punkt 1 och slutar dagen före utbetalningen av det belopp som faktiskt förverkats.
- b) Om följden av överklagandeförfarandet är att den berörda parten ska betala det förverkade beloppet inom 30 dagar får medlemsstaten, för beräkning av räntan, låta betalningen verkställas den tjugonde dagen efter datum för denna begäran.
- c) Räntesatsen ska beräknas i enlighet med nationell lagstiftning, men får inte i något fall vara lägre än den räntesats som tillämpas vid indrivning av nationella belopp.
- d) Utbetalande organ ska dra av den ränta som betalats från utgifter från EGFJ eller Ejflu i enlighet med förordning (EU) nr 1306/2013.
- e) Medlemsstaterna får regelbundet åberopa en ökning av säkerheten med avseende på de intressen som berörs.

3. Om en säkerhet har förverkats och beloppet redan har krediterats fonderna, och det förverkade beloppet till följd av ett överklagandeförfarande helt eller delvis ska återbetalas med ränta enligt den i nationell lagstiftning gällande räntesatsen, ska fonderna bära återbetalningsbeloppet, om inte organ eller myndigheter i medlemsstaterna kan göras ansvariga för återbetalningen av säkerheten på grund av försumlighet eller allvarliga fel.

AVSNITT 4

Upplysningar

Artikel 56

Upplysningar om förverkade säkerheter, typer av säkerheter och borgensmän

1. Medlemsstaterna ska för varje budgetår hålla upplysningar tillgängliga för kommissionen om det totala antalet förverkade säkerheter samt det sammanlagda beloppet för dessa, oavsett vilket stadium i förfarandet enligt artikel 55 de har nått, med särskiljande av sådana som krediterats de nationella budgetarna och sådana som krediterats unionens budget. Informationen ska sammanställas för alla säkerheter som förverkats till ett belopp på mer än 1 000 euro och för alla unionsbestämmelser enligt vilka det krävs en säkerhet. Upplysningar ska lämnas både om belopp som har betalats direkt av den berörda parten och belopp som har erhållits genom realisering av en säkerhet.

2. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med en lista som förtecknar följande:

- a) De typer av institutioner som godkänns som borgensmän samt vilka krav som fastställts för dessa.
- b) De typer av säkerheter som godkänns enligt artikel 51.2 samt vilka krav som fastställts i samband härmed.

KAPITEL VI

INSYN

Artikel 57

Offentliggörande och innehåll

1. De årsräkenskaper som avses i artikel 111.1 c och d i förordning (EU) nr 1306/2013 ska innehålla följande:

- a) En specificering av beloppen för de betalningar som avses i punkt c i den artikeln för varje enskild åtgärd som förtecknas i bilaga XIII till denna förordning samt summan av dessa belopp har betalats ut till de enskilda stödmottagarna under det aktuella budgetåret.
- b) En beskrivning av de åtgärder som finansieras av fonderna som avses i punkt d i den artikeln som förtecknas i bilaga XIII till denna förordning, däribland karaktären på och syftet med varje åtgärd.

2. De belopp som avses i punkt 1 är uttryckta i euro i medlemsstater som har infört euron och den nationella valutan i andra medlemsstater.

3. Medlemsstaterna ska ha rätt att offentliggöra mer ingående uppgifter än vad som föreskrivs i punkterna 1 och 2, utan att det påverkar tillämpningen av det nödvändiga skyddet av privatlivet.

Artikel 58

Offentliggörande hos kommunen

När uppgifter som ska offentliggöras för det ändamål som avses i artikel 112 tredje stycket i förordning (EU) nr 1306/2013, på grund av det begränsade antalet mottagare som är bosatta eller registrerade i en viss kommun, möjliggör identifieringen av en enskild stödmottagare ska medlemsstaten i enlighet med artikel 111.1 första stycket led b i den förordningen offentliggöra uppgifter om den administrativa enheten över den som kommunen i fråga är en del av.

*Artikel 59***Form och datum för offentliggörande**

1. De uppgifter som avses i artikel 111.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 ska offentliggöras på en webbplats och vara sökbara med hjälp av ett sökverktyg som ger träffar på namn eller kommun i enlighet med i artikel 58 i denna förordning, eller belopp som mottagits, den berörda åtgärden, eller en kombination av dessa i ett enda dataset. Dessa uppgifter ska tillhandahållas på medlemsstatens officiella språk och/eller ett av kommissionens tre arbetsspråk.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska offentliggöras den 31 maj varje år och ska avse det föregående budgetåret.
3. I enlighet med den artikeln ska uppgifterna ligga kvar på webbplatsen i två år efter det första offentliggörandet.

*Artikel 60***Information om stödmottagarna**

Informationen om stödmottagarna som avses i artikel 113 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska lämnas till stödmottagarna i samband med ansökan om stöd från fonderna, eller i samband med att uppgifter samlas in.

Genom undantag från första punkten ska när det gäller uppgifter om betalningar under budgetåren 2014 och 2015, uppgifterna om stödmottagarna lämnas in minst fyra veckor före offentliggörandet.

*Artikel 61***Offentliggörande av tröskelvärden i samband med stödordningen för småbrukare**

De belopp som anmälts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 112 andra stycket i förordning (EU) nr 1306/2013 ska offentliggöras på den webbplats som avses i artikel 62.1 i denna förordning.

*Artikel 62***Samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna**

1. Kommissionen ska skapa och uppdatera en webbplats under sin centrala webbplats med länkar till medlemsstaternas webbplatser. Kommissionen ska uppdatera länkarna i enlighet med den information som skickas in av medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen adresserna till sina webbplatser så snart dessa har skapats samt informera kommissionen om eventuella viktiga ändringar som påverkar möjligheterna att nå webbplatserna via länkarna från unionens webbplatser.
3. Medlemsstaterna ska utse ett organ som ansvarar för att skapa och uppdatera den gemensamma webbplats som avses i artikel 59.1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen organets namn och adress.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 63***Upphävande**

Förordningarna (EG) nr 601/94, (EG) nr 4/2004 och (EG) nr 259/2008 ska upphöra att gälla.

Förordning (EG) nr 259/2008 ska dock fortsätta att tillämpas på betalningar som gjorts för räkenskapsåret 2013. Genom undantag från artikel 3.3 ska de uppgifter som avses i den artikeln ligga kvar på webbplatsen under ett år efter det första offentliggörandet.

*Artikel 64***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Dock gäller följande:

- a) Artikel 10 ska gälla för utgifter och avsatta inkomster som mottagits av medlemsstaterna från och med den 16 oktober 2014.
- b) Artiklarna 34 och 40 ska gälla från och med den 1 januari 2015. De tidsfrister som anges i artikel 34.3 och 34.4 ska emellertid inte tillämpas på förenlighetskontroller för vilka meddelandet enligt artikel 11.1 i förordning (EG) nr 885/2006 har avsänts före den 1 januari 2015.
- c) Kapitel VI ska tillämpas på betalningar från budgetåret 2014 och framåt.
- d) De uppgifter som medlemsstaterna ska lämna in i enlighet med bilaga II spalterna V1 och V2 ska tillhandahållas från och med räkenskapsåret 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 augusti 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

MALL FÖR DEN TABELL SOM AVSES I ARTIKEL 29 f

Informationen som avses i artikel 29 f ska lämnas per utbetalande organ med hjälp av följande tabell:

A	Utbetalande organ	X	Nya ärenden ⁽³⁾
B	Fond	X	Gamla ärenden ⁽²⁾
AA	Ärende (gammalt/nytt)	O	
V1 ⁽⁴⁾	Räkenskapsår för utgiftens uppkomst	X	
V2 ⁽⁵⁾	Budgetkoderna för utgiftens uppkomst	X	
C	Räkenskapsår n	X	
D	Valutaenhet	X	
E	Ärendets identifikationsnummer	X	
F	Eventuell Olaf-identifikation ⁽¹⁾	X	
G	Ärendet i fordringsliggaren?	X	
H	Mottagarens identifikation	X	
I	Har programmet avslutats? (endast för Ejflu)	X	
W	Datum för godkännande av kontrollrapport eller liknande dokument som avses i artikel 54.1 förordning (EU) nr 1306/2013	X	
J	Räkenskapsår för första konstaterandet av oegentligheter	X	
X	Datum för begäran om återbetalning	X	
K	Omfattas av rättsligt förfarande?	X	
L	Ursprungligt belopp som ska indrivras	X	
L1	Ursprungligt belopp som ska indrivras (kapitalbeloppet)	X	
L2	Ursprungligt belopp som ska indrivras (ränta)	X	
Y1	Kapitalbelopp för pågående indrivning vid utgången av budgetåret n-1	X	
Y2	Ränta för pågående indrivning vid utgången av budgetåret n-1	X	
M	Totalt korrigerat belopp (hela återkravsperioden)	X	
N	Totalt indrivet belopp (hela återkravsperioden)	X	
O	Belopp som förklarats oindrivbara	X	
O1	Belopp (kapitalbelopp) som förklarats oindrivbara	X	
O2	Belopp (ränta) som förklarats oindrivbara	X	
P	Räkenskapsår då beloppet förklarades oindrivbart	X	
Q	Anledning till att beloppet är oindrivbart	X	
R	Korrigerat belopp (för räkenskapsår n)	X	
R1	Korrigerat belopp (kapitalbelopp) (för räkenskapsår n)	X	
R2	Korrigerat belopp (ränta) (för räkenskapsår n)	X	
Z	Ränta (för räkenskapsår n)	X	
S	Indrivet belopp (för räkenskapsår n)	X	
S1	Korrigerat belopp (kapitalbelopp) (för räkenskapsår n)	X	
S2	Korrigerat belopp (ränta) (för räkenskapsår n)	X	
T	Belopp som håller på att drivas in	X (L+M+N+O)	X (L1+L2+M+N+O 1+O2)
T1	Kapitalbelopp som håller på att drivas in	X	X
T2	Ränta som håller på att drivas in	X	X
BB	Belopp som omfattas av regeln om 50/50 % som anges i artikel 54.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 vid slutet av budgetår n	X	X
U	Belopp som ska krediteras EU:s budget	X	X

(¹) Detta gäller Olafs referensnummer (IMF:s anmälningsnummer)

(2) Detta avser de ärenden som genom användande av den mall som fastställs i denna bilaga rapporterats till och med räkenskapsåret 2014.

(³) Detta avser de ärenden genom användande av den mall som fastställs i denna bilaga rapporterats från och med räkenskapsåret 2015.

(4) Uppgifter ska tillhandahållas från och med räkenskapsåret 2016.

(c) Uppgifter ska tillhandahållas från och med räkenskapsåret 2016.

MALL FÖR DEN TABELL SOM AVSES I ARTIKEL 29 g

Informationen som avses i artikel 29 g ska lämnas per utbetalande organ med hjälp av följande tabell:

a	b	c	i	d	e	f	g	h
Utbetalande organ	Fond	Valutaenhet	Utestående belopp (tvärvillkoren, fleråriga påföljder eller övrigt)	Saldo 15 oktober n-1	Nya ärenden (år n)	Totala återkrav (år n)	Totala korrigeringar inklusive oindrivbara belopp (år n)	Belopp att återkräva (15 oktober år n)

*BILAGA IV***FRÅGOR ENLIGT ARTIKEL 31.4**

Frågor enligt artikel 31.4 ska sändas till

— European Commission, DG AGRI-J1, B-1049 Brussels.

eller

— AGRI-J1@ec.europa.eu.

BILAGA V

UPPGIFTER SOM SKA INGÅ I DEN ÅRLIGA RISKANALYSEN ENLIGT ARTIKEL 42.2

1. Utvärdering av föregående års riskanalys

Hur effektiv var föregående års riskanalys? Vilka var analysens starka och svaga sidor? Ange möjligheter till förbättring och hur de kan omsättas i praktiken.

2. Informationsbank

Lämna uppgifter om alla informationskällor som har använts för att förbereda och genomföra riskanalysen. Hänvisa särskilt till kommissionens förordning (EU) nr 612/2009 ⁽¹⁾.

3. Urvalsförfarande

Redogör för det förfarande som tillämpas för att bestämma vilka företag som ska granskas. Ange klart och tydligt (i absoluta tal eller i procent) hur många företag och sektorer/åtgärder som ska bli föremål för riskanalys och som väljs ut slumpmässigt, automatiskt eller manuellt. Ange klart och tydligt vilka sektorer/åtgärder som är undantagna och redogör för skälen till undantagen.

4. Tillämpade riskfaktorer och riskbelopp

Ange alla riskfaktorer som tillämpas vid riskanalys och de eventuella belopp som därefter förknippas med respektive riskfaktor. Lämna dessa uppgifter i enlighet med mallen i nedanstående tabell.

Riskfaktorer och riskbelopp som tillämpas på alla åtgärder i riskanalysen		
Riskfaktorer	Riskbelopp	
	Beskrivning	Värden

Särskilda riskfaktorer och riskbelopp som tillämpas på exportbidrag		
Riskfaktorer	Riskbelopp	
	Beskrivning	Värden

Särskilda riskfaktorer och riskbelopp som tillämpas på ... (sektor/åtgärd)		
Riskfaktorer	Riskbelopp	
	Beskrivning	Värden

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 av den 7 juli 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EUT L 186, 17.7.2009, s. 1).

5. Viktning av riskfaktorer

Redogör i förekommande fall för hur riskfaktorerna viktas.

6. Riskanalysens resultat

Ange riskanalysens resultat och den framtagna "poänglistan" (i förekommande fall för varje särskild sektor/åtgärd) som ska beaktas vid urvalet av företag för den slutliga granskningsplanen.

Uppmärksamma särskilt möjligheten till gemensamma insatser i enlighet med artikel 44.

7. Problem som uppstått och förslag till förbättringar

Ange vilka problem som har uppstått och vilka åtgärder som har vidtagits för att lösa dem, eller lämna lösningsförslag. Ge eventuella förslag till förbättringar.

BILAGA VI

FÖRTECKNING ÖVER FÖRETAG ETABLERADE I EN ANNAN MEDLEMSSTAT ÄN DEN DÄR DET AKTUELLA BELOPPET HAR ELLER SKULLE HA INBETALATS ELLER MOTTAGITS

Artikel 45.1

Medlemsstat där beloppet inbetalades eller mottogs

Datum för förteckningens avsändande

Medlemsstat där företaget är etablerat

(1) Namn och adress		(2) Typ av utgifter (ange betalningarna separat per EGFJ-budgetrubrik och typ av betalning)	(3) Beloppet (i nationell valuta) per enskild betalning under EGFJ:s räkenskapsår:		(4) Ange om granskning av företaget begärdes i enlighet med Artikel 45 (se anm. A)
(i) I den medlemsstat där företaget är etablerat	(ii) För det företag som mottagit eller betalat in beloppet		(i) Betalats till ett företag	(ii) Betalats in av ett företag	

Anmärkning:

- A. I så fall måste en särskild begäran skickas i enlighet med blankettmallen i bilaga VIII, inklusive alla uppgifter som är nödvändiga för att göra det möjligt för mottagaren att korrekt identifiera det berörda företaget.
- B. En kopia av varje förteckning ska sändas till kommissionen.
- C. Om det inte finns några företag som är etablerade i andra medlemsstater vad gäller ert land måste detta meddelas till övriga medlemsstater och till kommissionen.
- D. Om begäran om granskning av ett företag i enlighet med artikel 45 lämnas in efter avsändandet av denna lista, måste en kopia av ansökan i enlighet med bilaga VIII skickas till kommissionen.

**FÖRTECKNING ÖVER FÖRETAG ETABLERADE I TREDJE LAND DÄR DET AKTUELLA BELOPPET HAR ELLER SKULLE HA INBETALATS ELLER MOTTAGITS I EN
MEDLEMSSTAT
(Artikel 45.2)**

Medlemsstat där beloppet inbetalades eller mottogs

Det tredjeland där företaget är etablerat

Datum för förteckningens avsändande

(1) Namn och adress		(2) Typ av utgifter (ange betalningarna separat per EGFJ-budgetrubrik och typ av betalning)	(3) Beloppet (i nationell valuta) per enskild betalning under EGFJ:s räkenskapsår:		(4) Kompletterande anmärkningar (t.ex. svårigheter vid granskningen, misstanke om oegentligheter, riskanalys, osv.)
(i) I det tredjeland där företaget är etablerat	(ii) För det företag som mottagit eller betalat in beloppet		(i) Betalats till ett företag	(ii) Betalats in av ett företag	

Anmärkning:

C. Om det inte finns några företag som är etablerade i tredjeländer vad gäller ert land ska detta tydligt anges och kopia av denna lista skickas till kommissionen.

BILAGA VIII

BEGÄRAN OM GRANSKNING ENLIGT ARTIKEL 45.3

Frågor markerade med en asterisk måste besvaras. Övriga frågor besvaras i förekommande fall.

Begäran enligt:

Artikel 83.3 i förordning (EU) nr 1306/2013

A	(*) 1. Begärande medlemsstat (*) 2. Särskild avdelning (namn): (*) 3. Adress (*) 4. Telefonnummer 5. Faxnummer 6. E-post: 7. Handläggare: 8. Granskningsansvarig organisation (namn): 9. Adress 10. Telefonnummer 11. Faxnummer 12. E-post: 13. Handläggare:
B	(*) 1. Medlemsstat som tar emot begäran (*) 2. Organisation:
C	(*) 1. Datum för ansökan. (*) 2. Granskningsprogram:
D	Stödmottagarens uppgifter (*) 1. Namn a) i begärande medlemsstat a) i medlemsstat som tar emot begäran (*) 2. Referensnummer (*) 3. Adress: a) i begärande medlemsstat b) i medlemsstat som tar emot begäran
E	Endast för begäran enligt artikel 45.3 Uppgifter om utbetalning (*) 1. Utbetalande organ (*) 2. Utbetalningens referensnummer (*) 3. Betalningstyp (*) 4. Belopp (ange valuta) (*) 5. Redovisningsdatum (*) 6. Datum för utbetalningen (*) 7. EGFJ budgetkod (kapitel – artikel – post – bud- getpost) (*) 8. Regleringsår eller regleringsperiod som utbetal- ningen gäller (*) 9. Förordning som utgör rättslig grund för betal- ningen

(Fortsätt vid behov på ett separat blad.)

H Granskningens omfattning och syfte:

1. Förslaget tillämpningsområde

2. Syften och tekniska detaljer

(Fortsätt vid behov på ett separat blad.)

.....

I (*) Förteckning över inlämnade dokumentunderlag:

(Fortsätt vid behov på ett separat blad.)

.....

.....

BILAGA IX

RESULTAT FRÅN GRANSKNINGEN ENLIGT ARTIKEL 45.4

Granskningsrapport efter begäran om ömsesidigt bistånd enligt kapitel III i avdelning V i förordning (EU) nr 1306/2013

OBS! Punkterna med fetstil är desamma som i bilaga VIII.

Identifikation:**B.1. Medlemsstat som tar emot begäran****2. Organisation:**

3. Regionalt kontor

4. Kontrollörens namn:

A.1. Begärande medlemsstat:

2. Särskild avdelning (namn):

8. Granskningsansvarig organisation (namn):

14. Nummer på förfrågan/rapportreferens:

C.1. Datum för begäran och referensnummer:

2. Granskningsprogram:

3. Svarsdatum och referensnummer:

D. Stödmottagarens uppgifter

1. Namn

a) i begärande medlemsstat:

b) i medlemsstat som tar emot begäran:

2. Referensnummer

a) i begärande medlemsstat:

b) i medlemsstat som tar emot begäran:

4. Andra granskade företag:

H. Granskningens omfattning och syfte:

I. Förteckning över inlämnade dokumentunderlag:

J. Stämpel:

Granskningsrapport

1. Förberedelse/bakgrund/omfattning

2. Beskrivning av företaget/granskningssystemet

3. Utfört arbete/granskade dokument/resultat

4. Slutsatser

5. Andra iakttagelser/rekommendationer

BILAGA X

ÖVERSYN ENLIGT ARTIKEL 45.5

Kvartalsrapport (enligt artikel 83.3 första stycket i förordning (EU) nr 1306/2013) för ... (medlemsstat) om begäran om granskning och om granskningsresultat för första [], andra [], tredje [], fjärde [] kvartalet 20...

BEGÄRAN skickad till:

Medlemsstat	Totalt antal per medlemsstat	BEGÄRAN	
		Sändningsdatum	Referensnummer
TOTALT			

SVAR skickat till:

Medlemsstat	Totalt antal per medlemsstat	SVAR	
		Sändningsdatum	Referensnummer
TOTALT			

Anmärkningar:

Varje begäran eller svar som har skickats under kvartalet ska uppges i översiktstabellen.

Lägg vid behov till ytterligare rader.

Svarets referensnummer ska vara lika med referensnumret på motsvarande begäran om granskning.

DOKUMENT FÖR DEN ÅRLIGA RAPPORTEN (ARTIKEL 46.1)

FORMULÄR A

GRANSKNINGSPROGRAM SOM FÖRESLÅS FÖR PERIODEN

(Artikel 84 i förordning (EU) nr 1306/2013)

1. Beräkning av minimiantalet företag

A (1) Antal företag vars mottagna eller inbetalda belopp, eller summan av dessa, uppgick till mer än 150 000 euro under EGF:s räkenskapsår ...

A (2) Minimiantal

dvs.

x 1/2 =

2. Urvalspopulation

Under räkenskapsåret ... har följande antal företag tagit emot eller inbetalat belopp som är föremål för granskning enligt avsnitt V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013:

A (3) Totalt antal

Totalt antal vars mottagna eller inbetalda belopp, eller summan av dessa, tillhörde följande beloppskategorier:

A (4) Över 350 000 euro

A (5) 350 000 euro eller mindre,
dock lägst 40 000 euro

A (6) Mindre än 40 000 euro

3. Företag som ska granskas:

A (7) Totalt antal

A (8) Totalt antal som har valts på
grundval av en riskanalys

Totalt antal vars mottagna eller inbetalda belopp, eller summan av dessa, tillhörde följande beloppskategorier:

A (9) Över 350 000 euro

A (10) 350 000 euro eller mindre,
dock lägst 40 000 euro

A (11) Mindre än 40 000 euro

Anmärkningar:

A (4) Det är obligatoriskt att granska de företag i denna kategori som under de båda granskningsperioderna före den innevarande perioden inte granskats i enlighet med artikel 42.3, utom om de mottagna beloppen härrörde från någon åtgärd där urvalet byggde på en riskanalys.

A (9) Företagen i denna kategori ska endast granskas om det finns särskilda skäl. Skälen ska i så fall anges i formulär D i denna bilaga.

GRANSKNINGSPROGRAM SOM FÖRESLÅS FÖR PERIODEN

(Artikel 84 i förordning (EU) nr 1306/2013)

Granskingsschema med avseende på EGFJ-budgettrubriker

EGFJ:s räkenskapsår ...

[illegible]

GRANSKNINGSPROGRAM SOM FÖRESLÅS FÖR PERIODEN

(Artikel 84 i förordning (EU) nr 1306/2013)

Kriterier för planens utarbetande inom sektorn för exportbidrag och andra sektorer där urvalet byggde på en riskanalys, i den mån kriterierna avviker från dem som ingår i de riskanalysförslag som skickats till kommissionen i enlighet med artikel 42.2.

Sektor som ska granskas (visa EGFJ-budgetpost enligt kolumn B (1) i formulär B i denna bilaga)	Kommentarer till riskbedömnings- och urvalskriterierna (kort redogörelse – t.ex. avslöjade oegentligheter eller exceptionellt stor utgiftsökning)

GRANSKNINGSPROGRAM SOM FÖRESLÅS FÖR PERIODEN

(Artikel 84 i förordning (EU) nr 1306/2013)

Eventuella förslag till granskning av företag vars mottagna eller inbetalda belopp, eller summan av dessa, underskred 40 000 euro under EGFJ:s räkenskapsår

EGFJ-budgetrubrik (enligt kolumn B (1) i formulär B)	Antal företag som ska granskas	Särskilda skäl för granskningen

GRANSKNINGSPROGRAM SOM FÖRESLÅS FÖR PERIODEN

(Artikel 84 i förordning (EU) nr 1306/2013)

SUMMA:

GRANSKNINGSORGAN

E (1) Totalt antal företag som ska
granskas:E (2) Antal företag som ska
granskas:

GRANSKNINGSORGAN

GRANSKNINGSORGAN

E (3) Antal företag som ska
granskas:E (4) Antal företag som ska
granskas:

GRANSKNINGSORGAN

GRANSKNINGSORGAN

E (5) Antal företag som ska grans-
kas:E (6) Antal företag som ska grans-
kas:**Anmärkning:**

I förekommande fall ska ytterligare fält t.ex. E (7), F (8) osv. läggas till

BILAGA XII

DOKUMENT FÖR DEN ÅRLIGA RAPPORTEN (ARTIKEL 46.2)

DEL I

Uppgifter som ska ingå i den årliga rapporten enligt artikel 86.1 i förordning (EU) nr 1306/2013

1. Förvaltning av avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013

Redogör för förvaltningen av avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013, inklusive ändringar av de granskningsansvariga organisationerna och av den särskilda myndighet som ansvarar för övervakningen av förordningens tillämpning i enlighet med artikel 85 i samma förordning, samt ändringar av dessa organisationers befogenheter.

2. Lagändringar

Redogör för eventuella ändringar i nationell lagstiftning som är av betydelse för tillämpningen av avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 och som har införts sedan föregående årsrapport.

3. Ändringar av granskningsprogrammet

När det gäller det granskningsprogram som har lämnats in till kommissionen i enlighet med artikel 84.2 i förordning (EU) nr 1306/2013, beskriv de eventuella ändringar i programmet som har gjorts sedan programmet lämnades in.

4. Tillämpning av det granskningsprogram som denna rapport gäller

Uppgift om tillämpning av granskningsprogrammet för den period som löper ut den 30 juni före den sista dagen för ingivande av denna rapport enligt artikel 86.1 i förordning (EU) nr 1306/2013, med angivande av nedanstående uppgifter både i totala siffror och per granskningsorgan (för det fall att flera organ utför granskningar i enlighet med nämnda förordning):

- a) Antalet företag som granskades under granskningsperioden, i enlighet med blankettmallen i formulär A i del II i denna bilaga.
- b) Antalet företag som fortfarande håller på att granskas, i enlighet med blankettmallen i formulär A i del II i denna bilaga.
- c) Antalet företag som inte granskades under perioden i fråga med anledning av icke utförda granskningar, i enlighet med blankettmallen i formulär A i del II i denna bilaga.
- d) Skälen till att granskningarna enligt (c) inte genomfördes.
- e) Uppdelning av de granskningar som avses i a–c i mottagna och inbetalda belopp samt i åtgärder, i enlighet med blankettmallen i formulär B i del II i denna bilaga.
- f) Resultaten av de granskningar som avses i a, i enlighet med blankettmallen i formulär C i del II i denna bilaga, med uppgift om bland annat
 - i) antalet granskningar där oegentligheter upptäcktes och antalet inblandade företag,
 - ii) oegentligheternas beskaffenhet,
 - iii) den aktuella åtgärd där en oegentlighet upptäcktes,
 - iv) den uppskattade ekonomiska följden av varje oegentlighet.

- g) Uppgift om granskningarnas genomsnittliga varaktighet i mandagar, om möjligt med uppgift om den tid som har lagts ned på planering, förberedelse och utförande av granskning samt rapportering.

5. Tillämpningen av de granskningsprogram som föregår det aktuella programmet

Ange resultaten av de granskningar som har utförts med avseende på tidigare granskningsperioder, men för vilka resultaten inte var tillgängliga vid tiden för inlämnandet av rapporterna för granskningsperioderna i fråga, med uppgift – för varje tidigare granskningsperiod – om bland annat

- a) status för de granskningar som, inom ramen för punkt 4 b och c, nämns i tidigare granskningsrapporter, i enlighet med blankettmallen i formulär D i del II i denna bilaga,
- b) antalet granskningar där oegentligheter upptäcktes och antalet inblandade företag, i enlighet med blankettmallen i formulär C i del II i denna bilaga,
- c) oegentligheternas beskaffenhet, i enlighet med blankettmallen i formulär C i del II i denna bilaga,
- d) den aktuella åtgärd där en oegentlighet upptäcktes, i enlighet med blankettmallen i formulär C i del II i denna bilaga,
- e) den uppskattade ekonomiska följden av varje oegentlighet, i enlighet med blankettmallen i formulär C i del II i denna bilaga.

6. Ömsesidigt bistånd

En sammanfattning av begäran om ömsesidigt bistånd enligt avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013

7. Resurser

Redogör för vilka resurser som är tillgängliga för utförandet av granskningarna enligt avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013, med uppgift om bland annat:

- a) Antalet anställda, uttryckt i personer/år, som avsatts till dessa granskningar, per granskningsorgan och i förekommande fall per region.
- b) Utbildning av den personal som arbetar med granskningar, med uppgift om hur stor andel av den personal som avses i a som har fått sådan utbildning, samt arten av denna utbildning, och
- c) Datorutrustning och verktyg som står till förfogande för den personal som arbetar med dessa granskningar.

8. Problem med tillämpningen av avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013

Ange vilka problem som har uppstått vid tillämpningen av avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 och vilka åtgärder som har vidtagits för att lösa dem, eller lämna lösningsförslag.

9. Förslag till förbättringar

Ge eventuella förslag till förbättringar, antingen när det gäller tillämpningen av förordning avdelning V i kapitel III i förordning (EU) nr 1306/2013 eller i fråga om kapitlet som sådant.

DEL II

FORMULÄR A

GRANSKNINGSRAPPORT FÖR PERIODEN

(Artikel 86.1 i förordning (EU) nr 1306/2013)

SUMMA:

GRANSKNINGSORGAN

1 (A) Totalt antal företag som ska granskas:

(B) Antal företag som ska granskas:

2. (A) Totalt antal företag som har granskats:

(B) Antal företag som har granskats:

3. (A) Totalt antal företag som håller på att granskas:

(B) Antal företag som håller på att granskas:

4. (A) Totalt antal företag som ännu inte har granskats:

(B) Antal företag som ännu inte har granskats:

GRANSKNINGSORGAN

GRANSKNINGSORGAN

1. (C) Antal företag som ska granskas:

(D) Antal företag som ska granskas:

2. (C) Antal företag som har granskats:

(D) Antal företag som har granskats:

3. (C) Antal företag som håller på att granskas:

(D) Antal företag som håller på att granskas:

4. (C) Antal företag som ännu inte har granskats:

(D) Antal företag som ännu inte har granskats:

Anmärkningar:

I förekommande fall ska ytterligare fält t.ex. (E), (F) osv. läggas till

(Artikel 86.1 i förordning (EU) nr 1306/2013)

Granskningsrapport om EGFJ-budgetrubriker för EGFJ:s räkenskapsår ...

Granskningsprogram ...

[illegible]

(Artikel 86.1 i förordning (EU) nr 1306/2013)

Granskningsprogram ...

[illegible]

GRANSKNINGSRAPPORT FÖR PERIODEN

(Artikel 86.1 i förordning (EU) nr 1306/2013)

Genomförande av granskningar som gäller tidigare granskningsprogram; granskningsprogram ...

D(1) Antal företag som enligt en tidigare rapport höll på att granskas:		D(2) Antal företag i D(1) där granskningen har avslutats:		D(3) Antal företag i D(1) som fortfarande håller på att granskas:	
D(4) Värdet av berörda transaktioner i D(1):		D(5) Värdet av berörda transaktioner i D(2):		D(6) Värdet av berörda transaktioner i D(3):	
D(7) Antal företag vars granskning enligt en tidigare rapport ännu inte hade inletts:		D(8) Antal företag i D(7) där granskningen har avslutats:		D(9) Antal företag i D(7) som fortfarande håller på att granskas:	
D(11) Värdet av berörda transaktioner i D(7):		D(12) Värdet av berörda transaktioner i D(8):		D(13) Värdet av berörda transaktioner i D(9):	
				D(10) Antal företag i D(7) där granskningen inte har inletts:	
				D(14) Värdet av berörda transaktioner i D(10):	

BILAGA XIII

FÖRTECKNING ÖVER ÅTGÄRDER SOM AVSES I ARTIKEL 57

1. De stödsystem som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾.
2. De stödsystem och åtgärder som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽²⁾.
 - offentlig intervention
 - stöd till privat lagring
 - program för frukt och grönsaker i skolan
 - skolmjölkprogram
 - stöd inom sektorn för frukt och grönsaker
 - stöd inom sektorn för vin
 - stöd inom biodlingssektorn
 - stöd inom humlesektorn
 - exportbidrag
3. Stöd inom sektorn för silkesodling som föreskrivs i förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽³⁾.
4. Information och säljfrämjande åtgärder som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 3/2008 ⁽⁴⁾.
5. De åtgärder som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 ⁽⁵⁾, med undantag för dem som omfattas av bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013.
6. De åtgärder som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 ⁽⁶⁾, med undantag för dem som omfattas av bilaga I till förordning (EU) nr 1307/2013.
7. De åtgärder som föreskrivs i kapitel I i avdelning III i förordning (EU) nr 1305/2013 och i det berörda programmet för landsbygdsutveckling.
8. De åtgärder som föreskrivs i kapitel I i avdelning IV i förordning (EU) nr 1698/2005 ⁽⁷⁾ och i det berörda programmet för landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning") (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeländ (EUT L 3, 5.1.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 23).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 229/2013 av den 13 mars 2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1405/2006 (EUT L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) till utveckling av landsbygden (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV